

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2015

Núm. 155

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 10 de febrer del 2015

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1013/15**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a participació dels centres educatius a la plataforma del punt neutre. 7511
 - 2) RGE núm. 1015/15**, de l'Hble. Diputada Sra. María Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma universitària. 7511
 - 3) RGE núm. 1016/15**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a famílies en situació de pobresa energètica (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 1027/15). 7513
 - 4) RGE núm. 1411/15**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a gestió de la sanitat pública. 7514
 - 5) RGE núm. 1022/15**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Mas i Colom, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a viatge a Cuba i Santo Domingo. 7515
 - 6) RGE núm. 1005/15**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaració de zones turístiques madures. 7517
-
-

- 7) RGE núm. 1006/15**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió de la Mesa de transport marítim. 7518
- 8) RGE núm. 1007/15**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a facturació del comerç minorista. 7518
- 9) RGE núm. 1008/15**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a activitat assistencial de l'ib-salut. 7519
- 10) RGE núm. 1009/15**, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió de la Comissió de coordinació de policies locals de les Illes Balears. 7520
- 11) RGE núm. 1010/15**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a punt de trobada familiar. 7521
- 12) RGE núm. 1011/15**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a contractes de menys de deu hores setmanals. 7522
- 13) RGE núm. 1012/15**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a augment dels recursos dels agricultors i ramaders de les Illes Balears. 7523
- 14) RGE núm. 1017/15**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a incompliment de l'objectiu de dèficit fixat per a l'any 2014. 7523
- 15) RGE núm. 1019/15**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a augment de la transparència. 7525
- 16) RGE núm. 1014/15**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a període mitjà de pagament. 7526
- 17) RGE núm. 1021/15**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a defensa dels interessos de les Illes Balears. 7527
- 18) RGE núm. 1020/15**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a legislatura de la transparència. 7528
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 824/15**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en relació amb els Fons Europeus d'Inversions Estratègiques per Europa. 7529
- III. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Salut del Projecte de llei RGE núm. 10614/14**, pel qual es modifica l'ordenació farmacèutica de les Illes Balears (derivat del Decret llei 1/2014, de 14 de novembre). 7535
- IV. Debat i votació de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 634/15**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei RGE núm. 11899/14, pel qual es regula el consum cultural i el mecenatge cultural, científic i de desenvolupament tecnològic, i s'estableixen mesures tributàries. 7545
- V. Debat i votació de l'esmena a la totalitat, amb text alternatiu, RGE núm. 156/15**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, a la Proposició de llei RGE núm. 3837/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, de transparència, bona administració i del bon govern. 7555
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bon dia, senyores diputades, senyors diputats, començam la sessió del dia d'avui amb el primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 1013/15, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a participació dels centres educatius a la Plataforma del Punt Neutre.

Primera pregunta RGE núm. 1013/15, relativa a participació dels centres educatius a la Plataforma del Punt Neutre, que formula la Sra. Aina Maria Aguiló i Garcias del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, presidenta. Tots els recursos destinats a l'educació sempre són benvinguts, especialment aquells relacionats amb les noves tecnologies ja que el futur dels nostres escolars, en part, es troba determinat pel domini i comandament dels elements tecnològics més avançats.

Tot allò que puguem fer per incorporar les noves tecnologies a les aules ens aproparà a una educació d'excel·lència que és allò que s'ha perseguit aquesta legislatura, superar els mals resultats del model educatiu anterior i baixar el prisma de la llibertat personal i baix el prisma de la llibertat personal i la possibilitat d'elegir els nostres alumnes de la xarxa pública tenguin accés a una educació d'excel·lència.

És per tot això, Sra. Consellera, que el Grup Parlamentari Popular li formula la següent pregunta: ens pot explicar quin és l'objecte del conveni que han signat el Govern de les Illes Balears i el Ministeri d'Educació, Cultura i Esports per a la participació dels centres educatius a la Plataforma del Punt Neutre? Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sí, Sra. Diputada, miri, l'objecte del conveni que el Govern balear ha firmat amb el Ministeri d'Educació i Cultura és establir una col·laboració per a la integració de centres educatius públics i concertats a la Plataforma Punt Neutre.

La Plataforma del Punt Neutre és una iniciativa estatal, una plataforma del catàleg de recursos educatius digitals i el seu objectiu és aglutinar tota la oferta digital educativa existent i organitzar-la perquè sigui accessible a tota la comunitat escolar.

És un lloc web on totes les editorials productores poden publicar la seva oferta de llibres de text en igualtat de condicions perquè els centres així puguin elaborar la seva motxilla digital.

La Conselleria d'Educació del Govern balear és l'encarregada en aquest cas de seleccionar els centres i els usuaris que inicialment entraran en aquesta plataforma de punt neutre i per la seva part el ministeri proporcionarà un usuari en els centres docents i als alumnes que es donin d'alta a la plataforma i prestarà el servei de catàleg de recursos educatius digitals.

Volem destacar a més que aquest recurs s'uneix a altres iniciatives, sobretot en matèria de projectes d'informàtica educativa que té en marxa la conselleria i el Govern, com són per exemple el projecte d'Aula Virtual, el projecte UCMA, que és d'utilització de continguts multimèdia a les aules, així mateix volem destacar l'esforç que fa aquest pressupost aquest any, el Govern al 2015, per incrementar les partides destinades a les TIC, a les noves tecnologies a les aules.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Pensem que tots aquests recursos i equipaments tecnològics formen part a més d'una aposta ferma per les noves tecnologies, per la modernització a les nostres aules que permetrà d'aquesta manera avançar en allò que volem tots que és la modernització i la millora de la qualitat en l'ensenyament.

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 1015/15, de l'Hble. Diputada Sra. María Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma universitària.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta RGE núm. 1015/15, relativa a reforma universitària que formula la Sra. Rita i Larrucea del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Consellera d'Educació, el recent decret de reforma universitària que va aprovar el Govern espanyol flexibilitza la duració dels estudis de grau i cada universitat podrà elegir quins seran de tres anys o de quatre anys.

La manera en què això s'ha fet ha suscitat ja les crítiques de tots els sectors universitaris, entre ells la conferència de rectors que diuen que és un sistema poc pensat, improvisat i que pot comportar competència entre universitats. També han dit que resultarà més car per a les famílies perquè els graus de tres anys són generalistes i l'alumnat que no faci un màster d'especialització quedarà fora del mercat laboral. Contràriament el Govern espanyol ho intenta vendre com a un estalvi per a les famílies.

A qui creu vostè, Sra. Consellera, als rectors o al Sr. Wert?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern, la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Diputada, crec el que vostè ha dit, que és un sistema flexible; que la reforma universitària estableix un sistema voluntari per a les universitats; que el que permet és triar la implantació de títols de grau entre 180 i 240 crèdits i dels que es tracta és de facilitar, precisament, a les universitats que vulguin que implantin aquesta opció, però en cap cas és imposar un canvi de model.

Quin és el motiu? El motiu és apropar-nos al panorama europeu, perquè saben que la majoria d'universitats segueixen aquest model de tres més dos, en lloc del de quatre més u, i per una part facilita el desplaçament dels nostres estudiants a fora, a estudiar o a fer feina, també la internacionalització, perquè permet que els estudiants de fora també puguin venir a les nostres universitats.

Vull destacar també que no afecta tots els graus, com saben vostès hi ha graus que no es veuen afectats per aquesta reforma i, a més, lògicament, els graus que passin de quatre anys a tres anys seran més assequibles perquè tenen menys durada.

Per tant, tenint en compte, a més, que un 90% dels graus després no requereixen la necessitat de fer un màster, sinó que ja és voluntari per part de l'estudiant, n'hi ha un 10% que sí, però ja hi eren, a la resta no és obligatori, en aquest cas considerem que sí són més assequibles, més flexibles i es modernitza i ens apropam a aquest model europeu.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, presidenta. El ministeri ha parlat que les famílies estalviarien un 150 milions d'euros i en tot cas, nosaltres el que pensam és que el que faran és pagar menys per menys, per tant, això no és estalviar. En canvi, qui sí estalviarà 850 milions d'euros serà l'Administració, que pagarà manco professorat, manco beques, en resum, manco finançament i açò tampoc no és un estalvi. Açò és un retall més en educació universitària que se suma a la pujada de taxes, a la baixada de beques i a

l'enduriment de les condicions per a obtenir-les, un retall pur i dur i no vulguin amagar-ho amb bones paraules.

Uns retalls que fan que perdem en aquesta universitat de les Illes Balears alumnat cada any, una tendència que ve des del 2011. I normalment també el que ens trobam és davant una reforma en l'àmbit educatiu que no compta amb cap consens ni amb el sector educatiu ni amb les comunitats autònomes les quals demanen un estudi i un debat més profund i avaluar primer el Pla Bolonya, perquè just ara sortiran els primers titulars de quatre més un.

El Consell d'Estat, els rectors, deu comunitats autònomes han demanat l'ajornament d'aquesta reforma per prematura, per inoportuna, per improvisada, per incoherent i per poc pensada i ja que ho diu vostè, si entrés en vigor aquest curs s'haurien d'homologar les titulacions no amb la resta d'Europa, sinó dins Espanya mateix, perquè es podrà donar el cas que una mateixa titulació de grau tengui duracions diferents segons la universitat.

Novament s'ha fet una reforma a la lleugera, sense avaluar-ne les conseqüències, sense estudiar quins graus poden ser de tres i quins no, que aportarà més inestabilitat al sistema universitari i que debilitarà la universitat pública enfront a la privada.

El nostre...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada, gràcies.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, el que fa l'administració i el Govern del Partit Popular aquesta legislatura tant aquí al Govern balear com a Madrid no és retallar, precisament el que fa és gestionar amb eficàcia i eficiència una administració que estava sobredimensionada, on no es pagava la gent a la qual es devia i això ens ha permès complir tota una sèrie d'objectius com és el dèficit, l'objectiu de deute i pagar la gent a la qual es devia uns doblers. Per tant, hem reduït l'administració que estava sobredimensionada i a més era una demanda dels ciutadans. Això per una banda.

Per una altra part, en relació amb la nova ordenació, no fa que sigui més cara, al contrari, com li deia, si els cursos o si els graus més ben dit es redueixen de quatre a tres evidentment hi ha menys despeses per a les famílies en matèria de manutenció, en matèria de transport, en matèria de taxes, en matèria de matrícula, en general en matèria d'estudis.

Per altra banda, després, aquells que ho considerin necessari poden fer un màster o podran accedir al mercat laboral, a més tendran possibilitats d'accedir en igualtat de condicions altres països europeus.

En general, vostè diu que les universitats han posat entrebancs, nosaltres el que consideram és el que han dit les universitats, que acorden retardar fer aquesta aplicació per ventura més homogènia a nivell de diverses comunitats, amb això per ventura estaríem d'acord, que per ventura seria necessari que no hi hagués diferències entre comunitats, però en tot cas el que fa el Govern és establir aquesta possibilitat que es pugui triar.

Nosaltres mateixos hem parlat amb la Universitat de les Illes Balears...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

...per posar-nos a la seva disposició en aquest sentit. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 1016/15, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a famílies en situació de pobresa energètica (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 1027/15).

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta RGE núm. 1016/15, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 1027/15, relativa a famílies en situació de pobresa energètica, que formula la diputada, la Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera de Família i Serveis Socials, durant aquests dies de temperatures gèlides ens hem recordat de la situació de les 80.000 famílies balears que, segons les darreres dades de l'enquesta de condicions de vida, no poden mantenir la casa calenta, de les famílies que passen fred per no poder pagar les factures. També hem recordat que dia 19 de setembre de l'any passat vostè informava aquí mateix sobre el conveni signat entre la FELIB i Endesa per lluitar contra la pobresa energètica.

Per això, ens pot indicar quantes famílies en situació de pobresa energètica s'han beneficiat d'aquest conveni?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias. Muchas gracias, Sra. Diputada, como bien usted ha dicho se firmó un convenio entre Endesa y la FELIB, este convenio se firmó el 11 de julio y fue impulsado por este govern desde la Conselleria de Economía y Competitividad y la Conselleria de Familia y Servicios Sociales. Como bien sabe también, este govern no es ninguno de los firmantes de este acuerdo con lo cual el número de familias exactas... no disponemos de este dato.

Sí que le puedo decir que ya hay trece municipios que han firmado este convenio, que son Maó, Inca, Artà, Muro, Búger, Sant Llorenç, Deià, Capdepera, Santa Maria, Alaior, Ciutadella, Esporles y Ferreries; hay cinco que ya han hecho todos los trámites necesarios y están pendientes de firma, con lo cual..., son Binissalem, Es Mercadal, Es Migjorn, Marratxí, Sa Pobla y Valldemossa, y también hay una larga lista de municipios que han solicitado firmar este convenio.

Muchas gracias.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies. Bé, vostè ve a aquí a penjar-se la medalla d'uns convenis, però després no vol donar resultats precisament d'aquests convenis que firmen i pels quals es posen medalles com a bona gestió.

Miri, som davant d'un trist balanç, Sra. Consellera, davant un conveni inútil, vostè no ha impulsat cap mesura efectiva, ni tan sols l'Ajuntament de Palma no ha volgut signar aquest acord amb Endesa.

La solució que ha ideat el Govern balear per evitar els talls de llum passa per la brillant idea que els ajuntaments paguin a Endesa les factures únicament als usuaris de serveis socials quan hi ha milers de famílies treballadores que pateixen fred perquè no poden pagar els rebuts.

Vostès pretenen carregar sobre l'esquena dels ajuntaments la gestió de la pobresa energètica amb un gran beneficiat: Endesa, que ara cobrarà sí o sí de les arqués municipals.

El seu pla per combatre la pobresa energètica és un fracàs, Sra. Consellera. La solució que nosaltres defensam passa per impulsar un acord diferent al seu, passa per facilitar l'accés al bo social elèctric, un bo que han perdut 3.400 balears durant la seva gestió; passa per iniciar una via de negociació amb les empreses elèctriques de Balears per establir una moratòria que impedeixi el tall del corrent a les famílies en situació de risc; passa per crear urgentment un fons autonòmic específic per combatre la pobresa energètica i que en cap cas siguin els ajuntaments els que hagin de comprometre el seu pressupost social, un pressupost retallat per vostès un 65%, Sra. Consellera.

Les polítiques d'austeritat del PP són les que han provocat la reducció de les rendes familiars, la pèrdua de les prestacions socials i l'increment de la desigualtat. No parlin de recuperació econòmica perquè és un insult als milers de famílies balears que no poden cobrir les seves necessitats bàsiques, que pateixen privacions materials i que amb vostès no tenen cap futur, Sra. Consellera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula..., Sra. Consellera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, presidenta. Gracias, diputada, Sr. Obrador, yo de verdad no puedo entender qué problema tiene con la firma de un convenio que ha impulsado el Govern, y así dimos cuenta, que no ha costado un solo euro... a la FELIB y que simplemente lo que está haciendo es facilitar -facilitar- los pagos que ya están haciendo los ayuntamientos respecto a estas facturas de electricidad.

¿Qué supone este convenio? Que el ayuntamiento, en cuanto notifica que hay una persona que tiene esta deuda, se para cualquier orden de pago, de corte de suministro y se dejan de generar intereses. Es facilidad administrativa, facilidad administrativa, y usted es que no sé qué problema tiene, debe ser porque el convenio está firmado con Endesa y ya se les pone los pelos de punta, pero esto es colaboración público-privada y es una manera de facilitar.

Pero no sólo hemos hecho eso, usted siempre habla del Plan de prestaciones básicas y siempre hace referencia a lo que se ha hecho a nivel nacional cuando le interesa, pero le recuerdo que ha sido este gobierno el que triplicado el Plan de prestaciones básicas y, por si no lo recuerda, gracias a una iniciativa del Grupo Popular también dentro de este plan de prestaciones básicas hay una línea específica para que los ayuntamientos puedan pagar este tipo de ayudas. Lo que pasa es que usted solamente recuerda lo que le interesa.

Y si decimos que hay recuperación económica es porque es cierto, pero siempre estamos diciendo que esto no es suficiente y que vamos a seguir trabajando y así lo estamos haciendo.

Y, Sra. Obrador, le guste o no estamos destinando más presupuesto porque sabemos que es una necesidad, un 56% más de presupuesto en servicios sociales de lo que destinaron ustedes, y esto es lo que está haciendo este gobierno.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 1411/15, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a gestió de la sanitat pública.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE núm. 1411/15, presentada en substitució de la RGE núm. 1018/15, relativa a gestió de la sanitat pública, que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, la situació sanitària a Eivissa ja ratlla quasi el caòtic, saturació en el vell hospital, a urgències, als ingressos hospitalaris mentre a cinquanta metres tenim el nou hospital que vostès varen recepcionar ara fa un any i mig, i pel qual pagam més de 600.000 euros cada mes com si estigués obert al cent per cent.

A més a més, el dissabte passat vostès, el seu govern i el Sr. Bauzá, varen dir que el 80% del programa electoral del PP ja estava complert i a les 24 hores es presenta a Eivissa per dir que de radioteràpia res, que dels problemes de Talamanca res. Es veu que si aquesta afirmació fos certa el 20% dels incompliments són tots a Eivissa.

Sr. Sansaloni, li deman transparència i sobretot que m'expliqui les següents coses: què li impedeix obrir a dia d'avui el nou hospital? És culpa dels professionals tal com va dir el gerent d'Eivissa?

En segon lloc, en quin moment procedimental exacte es troba el procés d'adjudicació del servei de radioteràpia a Eivissa? És cert que la mesa d'adjudicació s'ha reunit més de deu vegades? Per què no s'ha adjudicat?

Sr. Conseller, existeix algun recurs en el Tribunal Central de Contractació que hagi paralitzat el procés?

I per últim, Sr. Conseller, des de quan sap vostè que existeix un Consejo de Seguridad Nuclear? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Vostè sap que tots els hospitals públics estan a ple rendiment i que, de fet, per mor de l'onada de fred i de l'increment de les taxes de grip tenim, en aquest cas, una major pressió a urgències, a Eivissa, a Mallorca i a Menorca.

També sap que la voluntat d'aquest govern ha estat donar viabilitat al nou hospital de Can Misses el qual si no hagués estat perquè es va signar un modificat i perquè vàrem ser capaços de donar-li solvència financera els ciutadans d'Eivissa avui no tendrien el que tenen. També sap que des de l'estiu passat es fan trasllats al nou hospital, es va començar per consultes externes i va ser en el plenari passat, en base a la moció referida a salut, que es va retre compte per part del Grup Popular també de tots els serveis que ja s'han desplaçat.

Per tant, li vull dir que aquest govern ha apostat per Eivissa i seguirà apostant per Eivissa i que aquest trasllat es fa d'acord amb els professionals i primer s'arreglen aquelles coses que podrien sorgir, com va passar a Son Espases, una vegada els pacients ja eren allà, per tant, el que fa la gerència d'Eivissa és pactar amb els professionals el trasllat i arreglar totes les deficiències perquè siguin mínimes una vegada hi hagi pacients, per vetllar per la seguretat del pacient.

També sap, Sra. Costa, que la radioteràpia és una aposta d'aquest govern que es va incloure en el modificat i que és vera que la mesa d'adjudicació s'ha reunit deu vegades per tal de vetllar perquè els ciutadans d'Eivissa puguin tenir radioteràpia. No som partidaris de comunicar fins que no hi hagi l'adjudicació definitiva i serem garantistes amb tot el procediment, però aquest govern té el compromís amb els ciutadans d'Eivissa i de Menorca que hi haurà radioteràpia i que l'acostarem, és gràcies al modificat i aquest govern li vol donar viabilitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies. Sr. Sansaloni, prou d'excuses. Per no voler comunicar res fins que la radioteràpia estigui adjudicada definitivament bé que vostè i el Sr. Bauzá varen venir a fer-se fotos a Eivissa amb *besos y abrazos* amb tots els afectats, Sr. Sansaloni. Més rigor.

I miri quina casualitat, avui es veu que no ha vist la premsa, *"la gripe está teniendo una incidencia mucho menor de la prevista"*. A Eivissa, precisament, no hi hagut aquest col·lapse per mor de la grip a la qual vostè ara mateix ha fet referència.

Miri, Sr. Sansaloni, els afectats es mereixen una explicació i per això, des del meu grup, li deman tres coses: primer, una reunió urgent amb les associacions d'afectats per radioteràpia per donar tota la informació.

En segon lloc, i ara em dirigeix directament al president Bauzá, que ja que va ser molt valent per fer-se fotos amb els afectats doni avui aquí també la cara, rectificui, Sr. Bauzá, la seva política i ja que en un any no han estat capaços d'adjudicar el servei de radioteràpia, no de posar-lo en marxa ni tan sols d'adjudicar-lo, tornin a la idea inicial de tenir una radioteràpia pública, confiï amb els professionals de l'ib-salut, els quals,

igual que varen ser capaços de posar una radioteràpia pública a Son Espases, també ho faran a Can Misses.

Per últim, Sr. Conseller, és cert que han contractat a un alt càrrec de Noves Generacions d'Eivissa, el senyor. ...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Costa, ja deia el gerent fa pocs dies que uns estan per fer feina i donar solucions i altres estan per posar-ho en dubte tot i no ajuden gens. Vostè és dels segons, no dels primers, d'aquells que ho posen tot en dubte que no donarem cap solució i que, per tant, tampoc no col·laboren que els ciutadans d'Eivissa puguin tenir major prestació.

Li vull dir que des del Govern volem ser transparents una vegada el procés estigui totalment tancat, no tenc cap inconvenient a assegurar-me amb qui faci falta, amb vostè, amb les associacions de radioteràpia, amb qui faci falta, però per seguretat jurídica i una vegada el procés estigui totalment tancat.

És vera que ens vàrem comprometre a una data que no hem pogut complir, l'important és que els ciutadans d'Eivissa tinguin radioteràpia i tendran radioteràpia perquè hi va haver un modificat respecte de l'obra que vostès planificaren i perquè un govern del Partit Popular l'ha volguda impulsar.

Moltes gràcies.

(Se sent la Sra. Costa i Serra de fons que diu. "I el Sr. Pomar?")

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.5) Pregunta RGE núm. 1022/15, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Mas i Colom, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a viatge a Cuba i Santo Domingo.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE núm. 1022/15, relativa a viatge a Cuba i a Santo Domingo, que formula el diputat Sr. Miquel Àngel Mas i Colom del Grup Parlamentari MÉS.

Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. MAS I COLOM:

Bon dia a tothom. Ha passat Nadal, han vingut els Reis i les joguines, però continuam patint les preguntes d'*autobombo*. Per quin motiu el Govern no vol entregar còpies de les factures del viatge a Cuba del Sr. Vicepresident i dels seus acompanyants? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern. Sr. Vicepresident, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Me sorprende su pregunta, Sr. Diputado, y me sorprende porque después de tres años, siete meses y veinte días obrando de la misma manera pues me sorprende que ahora usted me reclame estas facturas. Nosotros le hemos remitido una relación de facturas por conceptos y además por importe de las mismas, y lo hemos hecho como hacemos siempre, por economizar tiempo y costes y siempre hemos procedido de la, de la... siempre hemos procedido de la misma manera y cuando ustedes han pedido ampliación de información la han tenido y cuando han querido consultar algún expediente, pues, han tenido la puerta de la conselleria abierta y el expediente a disposición.

En cualquier caso, y para que no exista la más mínima sospecha, le he traído a usted copia de todas las facturas, que se las haré llegar al terminar esta pregunta, y podrá comprobar usted que la información que le hemos remitido coincide fielmente con el contenido de las copias de estas facturas. Gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. MAS I COLOM:

Sr. Gómez, la veritat és que pensava com em contestaria i ho pensava perquè em sembla increïble aquesta resposta, i li dic sincerament, li dic sincerament. És a dir, nosaltres feim..., és a dir què és el que no ha entès del que li hem demanat?

Fa tres mesos li deman al Sr. Vicepresident, eh!, vull dir, no a qualsevol, còpia -textualment- còpia de les factures de totes les despeses del viatge, restaurants, hotels a Cuba, i em trameten un llistat de les despeses. Què és el que no ha entès, Sr. Vicepresident? Què és el que no ha entès?

I vol dir que per a economitzar m'obliga a mi a tornar a demanar, com a Fina Santiago li fan sovint, sovint, he de tornar a demanar una altra vegada fins que finalment li paguin les factures? Sap què passa en el Regne Unit, Sr. Gómez? Qualsevol ciutadà, ja no dic un diputat, qualsevol ciutadà *on line* pot consultar totes les despeses de qualsevol diputat, *on line* qualsevol ciutadà. Aquí obliguen, Sr. Vicepresident del Govern, a un diputat a haver de fer una pregunta escrita, haver-la de

tornar a fer i ara a haver de fer una pregunta oral només per saber on s'han gastat els doblers de tots i cada un dels contribuents, des del pensionista més humil.

I això és transparència? I ara tndrem un debat sobre transparència, Sr. President, i s'ompliran la boca de bones paraules? I els fets on són?

Li he de contar les desagradables sorpreses que hem tengut aquests ciutadans amb aquests temes? No hauria de parlar del "*colmo*" que deia el Sr. Sampol, no és ver? No, per favor, Sr. Vicepresident!

És a dir, no obligui un diputat a haver de fer una altra pregunta escrita, una altra pregunta escrita i una pregunta oral. Això ho diu per economitzar costos? Hem de ser molt curosos amb tots i cada un dels doblers, els ciutadans han de saber on van tots i cada un dels doblers de contribuents, perquè parlam dels doblers des d'un pensionista fins a un treballador i fins a un empresari, i són els doblers de tots i nosaltres els gestionam, Sr. Vicepresident.

No és admissible, no és admissible. Què és el que no ha entès del que jo li vaig demanar: còpia de les factures i em tramet un llistat, pràctica habitual. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidente. Sr. Diputado, le he comentado que siempre habíamos procedido de la misma manera, porque es el listado que tenemos dentro de los expedientes para economizar tiempo y dinero. Y le he dicho también que cuando han pedido ampliación la han tenido.

En cualquier caso Sr. Diputado le diré que estamos procediendo mejor que incluso compañeros suyos de partido y de ideología cuando gobernaban hacían. Aquí tengo tres copias, podría haber traído más. ¿Conoce al Sr. Vicens, cuando era conseller de Medio Ambiente? Cuando le pedían copias...

(Remor de veus)

... cuando le pedían copias de facturas, copias de facturas, ¿saben lo que remitía? Nada, absolutamente nada...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci per favor!

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

..., absolutamente nada remitía, pero ni relación de gastos, ni copias de facturas. Eso es lo que hacían los compañeros de su gobierno cuando gobernaban.

Es decir, usted parece que está acusando a este Gobierno, o me está acusando a mí de las prácticas que ustedes hacían cuando gobernaban...

(Remor de veus)

Esto en el campo de la psicología se llama proyección. Es un mecanismo de defensa, de protección que atribuye al otro los defectos y las virtudes propias. Y usted en este caso nos está atribuyendo a nosotros vuestros propios defectos.

En cualquier caso le diré, que el viaje que este servidor ha hecho a Cuba y a República Dominicana, lo ha hecho en los mismos términos que cualquier otro miembro del Gobierno, desde la más absoluta y estricta austeridad. Y nunca hemos gastado más del mínimo necesario para alcanzar el objetivo previsto. Y tenga usted muy claro, Sr. Diputado, que este gobierno, el gobierno del Presidente Bauzá, es el gobierno más austero y más transparente de la historia de esta comunidad autónoma. Muchas gracias.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 1005/15, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaració de zones turístiques madures.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta RGE núm. 1005/15, relativa a declaració de zones turístiques madures, que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia senyores i senyors diputats. No sé si se'n recordaran al principi de la legislatura, quan l'oposició demanava la dimissió del gerent del Consorci de la Platja de Palma i argumentaven que, com que no hi havia doblers del Govern central, ja no tenia sentit el treball a desenvolupar. Perquè aquesta és la mentalitat del Partit Socialista i de MÉS, res no és possible sense despesa pública.

Afortunadament, això no és cert, i ho ha demostrat al llarg d'aquests anys el Govern del Partit Popular. Assumint que la situació econòmica no feia possible grans inversions públiques i que problemes com ara les zones madures no podien quedar sense solució, esperant temps millors, era imprescindible aconseguir la inversió privada, i per això ha estat necessari incentivar-la, creant lleis que promouen la qualitat i la competitivitat, creant, a més, un marc de seguretat jurídica, per tal de recuperar la confiança empresarial perduda durant els anys del pacte.

Recentment, Peguera, Santa Ponça i Magaluf, han estat declarades zones turístiques madures. Sr. Conseller de Turisme i Esports, ens podria explicar què suposa aquesta declaració?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. El passat 19 de desembre el Consell de Govern va aprovar les declaracions de zones turístiques madures de Palmanova, Magaluf, Santa Ponça i Peguera, a petició de l'Ajuntament de Calvià. Aquesta declaració té un seguit d'objectius, com són impulsar l'activitat econòmica; impulsar la desestacionalització de l'oferta turística; augmentar la qualitat de qualsevol tipus d'establiment turístic i la millora general d'aquest medi turístic del municipi de Calvià.

Els principals efectes de la declaració de zona turística madura, perquè puguin dur-se a terme en aquest sentit les actuacions necessàries per recuperar i millorar aquestes zones i impulsar la inversió privada, són, per una part, que quedaran declarats d'interès autonòmic tots els plans, projectes, o actuacions que millorin, requalifiquin, revaloritzin, rehabilitin o reconverteixin aquestes zones; que les empreses turístiques d'aquestes zones tenen un termini de 6 mesos per presentar una proposta de Pla de modernització i 3 anys per executar-la; s'escurcen també els terminis perquè els allotjaments hotelers i apartaments turístics s'adaptin a les exigències establertes en els paràmetres de classificació hotelera, i de la mateixa manera, també que l'oferta hotelera, com deim, l'oferta de restauració, oci, entreteniment, esportiva, cultural, també ha de superar aquests plans de modernització i qualitat.

Aquestes declaracions d'aquestes tres zones se sumen a la declaració de la Platja de Palma, feta mitjançant el Decret Llei 1/2013, de 7 de juny, de mesures urgents de caràcter turístic i de zones turístiques madures. A la Platja de Palma aquesta declaració ja ha suposat la reforma de més de 50 establiments, amb una inversió de més de 550 milions d'euros. S'han sol·licitat 23 augments de categoria d'establiments turístics, tots a 4 estrelles o a 4 estrelles superior. S'han presentat més de 400 plans de qualitat d'establiments de restauració i oci. I s'executen en aquests moments reformes i nous establiments per valor de més de 200 milions d'euros.

També podrem veure enguany ja un seguit d'establiments turístics de 5 estrelles, cosa que no passava els darrers 20 anys a la Platja de Palma. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 1006/15, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió de la Mesa de transport marítim.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta RGE núm. 1006/15, relativa a reunió de la Mesa del transport marítim, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, Presidenta. En una comunidad insular como la nuestra, la actividad marítima es consustancial, siendo el transporte marítimo, tanto de pasajeros como de mercancías, calificable también, como el aéreo, de estratégico para el desarrollo económico y social de nuestra comunidad.

Nuestro Estatuto de Autonomía confiere la competencia exclusiva a la comunidad autónoma del transporte marítimo entre puertos o puntos de nuestra comunidad autónoma. Especial mención requiere el transporte marítimo de mercancías, por su papel clave para nuestra comunidad, ya que el 90% de mercaderías nos llegan vía marítima, además de nuestra capacidad de exportación de productos del sector primario como elaborados; sin olvidar la importancia del transporte de pasajeros, además de la actividad del transporte marítimo de pasajeros de carácter turístico, tan en auge actualmente en nuestra comunidad.

Debido a lo importante de la materia para nuestra comunidad, se creó un órgano sectorial de participación y debate entre las diversas administraciones públicas y las entidades empresariales, sociales y sindicales del sector del transporte marítimo, la llamada Mesa del transporte marítimo.

Actualmente con este Govern ha desaparecido las famosas dietas de 150 euros que se percibían por su asistencia a cada sesión durante la etapa del anterior Govern del pacto de progreso. Algún diputado aquí presente de la oposición las percibía durante toda la legislatura y ahora hablan de reducir dietas.

Por su trascendencia, es importante conocer aquí, en sede parlamentaria, los diversos temas que se tratan y se acuerdan en sus sesiones en este órgano de participación público-privado sectorial del transporte marítimo de nuestra comunidad en sus diferentes vertientes de prestación.

Por ello Sr. Conseller de Turismo y Deportes, le formulo la siguiente pregunta: ¿nos podría explicar la última reunión de la Mesa del transporte marítimo que se ha llevado a cabo?

Gracias, Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Com sap, la Mesa del transport marítim està formada pel Govern, que té representants de les conselleries de Turisme, Economia i Salut, i pels Consells Insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, també per la CAEB, per les cambres de Comerç de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera i per l'APEAM, Autoritat Portuària de Balears, UGT, Comissions Obreres, Marina Mercant i PIME.

A la darrera reunió es va abordar el tema de les bonificacions marítimes per descompte de resident i el fet que s'hagi pogut normalitzar el ritme de pagaments, un tema absolutament important. En aquest punt, la mesa va retre compte del pagament per part del Govern de les Illes Balears de més de 31 milions d'euros a les navilieres. Aquesta xifra, sumada als 8,5 milions d'euros del pressupost del 2015, se'n recorda quan es pressupostava la passada legislatura 1 euro a aquesta partida, donarà com a resultat quasi 40 milions d'euros en total pagats a les navilieres per a aquestes bonificacions durant aquesta legislatura. Més de 8 milions d'aquests corresponen a la legislatura anterior.

Entre altres temes, la mesa també ha tractat l'assumpte del transport marítim turístic, el teixit empresarial del qual és de 63 empreses amb un total de 116 embarcacions, el que suposa el doble de les que hi havia abans de la temporada 2013, una pujada que és en la seva major part a causa de la tasca inspectora duita a terme durant aquest darrer any 2014.

Un altre dels assumptes tractats durant la mesa va ser l'activitat de xàrters nàutics, les sol·licituds dels quals han augmentat més d'un 60% en quatre anys. D'aquesta manera el 2014 s'ha registrat un total de 1.927 peticions, un 17% més que l'any passat; el 2013 se'n registraren 1.233, un 11% més que el 2012; i el 2011, un total de 1.288. Per tant jo crec que l'activitat econòmica dins l'àmbit també marítim té molt bona salut i això és fruit també d'aquesta normalitat que ha donat lloc al sector nàutic.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 1007/15, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a facturació del comerç minorista.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE 1007/15, relativa a facturació de comerç minorista, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller d'Economia, són molts els indicadors que demostren de manera objectiva i clara que l'economia de les Balears està en un camí de recuperació que poc té a veure amb aquella economia en decreixement del 2011. Són molts els indicadors que mostren que les reformes que ha escomès aquest govern eren les adequades i que l'esforç i el coratge dels nostres empresaris i treballadors dóna el seu fruit, i que l'estabilitat institucional i política de què hem gaudit aquesta legislatura es tradueix en major riquesa, major ocupació i manco desigualtats i injustícia social, i així com anam repassant indicadors econòmics i laborals es van desmuntant un a un els eslògans que l'esquerra ha repetit com un mantra. Les polítiques del Partit Popular ni ens havien de treure de la crisi ni crearien ocupació; fals: previsions de creixement econòmic del 2% per al 2015. La reforma laboral del Partit Popular duria a la destrucció de llocs de feina; fals: 27 mesos reduint atur, 21 creant ocupació, i 40.000 persones més treballant que el 2011. El treball que es crea no és de qualitat; fals: augmenten un 34% els contractes indefinits per sobre dels temporals. Davant això ja només els queda dir que les dades són falses, cosa que evidència la seva injusta incapacitat de reconèixer la realitat i l'esforç dels ciutadans.

I avui li deman, Sr. Conseller, per un altre indicador que és molt significatiu per prendre el pols de l'economia, que són les dades de comerç minorista, tant en el darrer mes com durant tot el 2014, unes dades que desmunten també un altre mantra de l'esquerra, que amb el Partit Popular s'enfonsaria el petit comerç perquè només afavoreixen les grans superfícies. Fals una altra vegada més, i demostra que els ciutadans a més tenen més capacitat de despesa i més confiança. Per això volem saber, Sr. Conseller, quina valoració fa d'aquestes dades del comerç minorista.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre; Sr. Conseller, quan vulgui.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta, señores diputados, Sra. Diputada, sí, los datos, los indicadores económicos que se manejan y otros indicadores que mes a mes se manejan son indicadores que trasladan la evolución de la economía, son indicadores que nos trasladan la evolución del comportamiento del consumidor, del ciudadano y del empresario, y son también datos que ayudan a tomar decisiones y son datos de alguna forma que trasladan si las medidas que estás ejecutando, se están ejecutando, dan resultado. Hoy estamos hablando de un indicador muy relevante, porque refleja exactamente el comportamiento del ciudadano, el comportamiento del consumidor, y por tanto el comportamiento de nuestra economía.

Si hacemos una reflexión del año 2014 sobre los datos de consumo, el indicador de consumo minorista, podemos decir que en ventas Baleares cerró con un incremento de un 3,2%, junto con Canarias la comunidad que más ha crecido en volumen de ventas. Si hablamos de empleo, Baleares cerró con un incremento de un 1,8% de mayor ocupación en el sector, junto con Canarias la comunidad que más ha crecido. En diciembre, solamente diciembre, en ventas crecimos un 9,5% y en empleo un 1,6%. Estamos hablando del 2014, pero es que éstos son datos que son por encima del 2013, que ya empezamos a crear empleo, que ya empezamos a crecer en volumen de facturación. 2013 fue el año del cambio de tendencia en el consumo, fue el año de tendencia en el cambio del comportamiento del consumidor, el cambio del comportamiento en las empresas y evidentemente un resultado en la economía. 2013 rompió la tendencia que en 2007 se empezó en el ámbito de destrucción de empleo y por tanto de destrucción de nuestras estructuras económicas.

¿Qué decir? Que tenemos todavía mucho trabajo y que ayer una vez más un compromiso trasladado y además tomado en esta cámara a través de una ley se puso en marcha, por primera vez después de mucho tiempo demandado por el sector, por el pequeño comercio, ayer se estableció y creó el protocolo de colaboración entre el Govern y el consell; nuestro presidente puso en marcha el desarrollo del Plan director sectorial que va a marcar cómo va a crecer el comercio en nuestro territorio en los próximos años, va a marcar ese equilibrio que vamos a buscar entre el pequeño, el mediano y la gran superficie; va a marcar definitivamente lo que todos queremos, comercio de proximidad, comercio nuestro, comercio adaptado a nuestras islas.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 1008/15, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a activitat assistencial de l'ib-salut.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE 1008/15, relativa a activitat assistencial de l'ib-salut, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller de Salut, quan el Partit Popular va arribar al Govern es va trobar en una situació econòmica molt complicada. Recordem que els comptes públics es trobaven amenaçats per un excessiu dèficit públic i una despesa pública que no ens podíem permetre: factures als calaixos sense pagar a proveïdors que no cobraven, un deute públic sanitari de 800 milions a la comunitat autònoma de les Illes Balears, i 16.000 milions de deute a tot Espanya, una situació clarament dramàtica per a la sanitat pública d'Espanya i de la nostra comunitat autònoma. Així es va fer que

fins i tot la mateixa indústria farmacèutica es plantejà no subministrar medicaments als hospitals públics perquè aquesta no cobrava, una situació complicada i alarmant amb la qual es va trobar el Partit Popular i amb la qual va haver de lluitar.

La seva prioritat, Sr. Conseller, ha estat la de garantir els serveis essencials bàsics de la nostra comunitat autònoma, i el resultat de tots aquests esforços ha culminat en un *ib-salut* que dóna un servei sanitari públic gratuït i de qualitat per a tota la ciutadania, on han tengut molt a veure els professionals del món sanitari, els metges i la resta de personal sanitari, per descomptat, sense els quals no haguéssim pogut arribar a la situació actual, a la qual tenim a dia d'avui un pressupost sanitari que s'ha incrementat en més de 123 milions d'euros.

Sabem que la seva prioritat, Sr. Conseller, i així ho ha anunciat, està a fer tots els esforços necessaris per a la reducció de les llistes d'espera i a millorar i intensificar l'activitat assistencial de l'*ib-salut*. Per això li voldríem demanar, Sr. Conseller, com valora vostè l'activitat assistencial que s'està donant des de l'administració sanitària, des de l'*ib-salut*, de la nostra comunitat autònoma.

Moltíssimes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. La implicació dels professionals ha estat màxima. De fet l'any passat va ser l'any que més consultes externes es varen fer en els hospitals públics, que més intervencions quirúrgiques, i també hem incrementat la quantitat de proves diagnòstiques. Per tant, així com uns intentaven vestir exclusivament el concepte de retalls, el que vull dir és que aquest darrer any 2014 els hospitals públics de les Illes Balears han fet més feina que mai, fins i tot els anys del pacte de progrés, que ells intentaven vendre com una gestió eficient. Per tant som més eficients del que eren anys enrere.

Per donar-li algunes dades li puc dir que en aquests darrers dos anys s'ha incrementat un 21% l'activitat quirúrgica programada, quasi un 8% les consultes externes, que de fet hi ha hospitals com per exemple l'Hospital d'Inca que han incrementat més de dos dígits el seu nombre d'activitat quirúrgica; en proves diagnòstiques s'han incrementat les mamografies, s'han incrementat les ressonàncies magnètiques, s'han incrementat els TAC, i tot això sense poder hagut de pagar activitat extraordinària que ells incloïen també dins la despesa total del Servei de Salut. Per tant el que puc dir és que gràcies a la implicació dels professionals s'ha gestionat amb la màxima eficiència i la satisfacció tant des del Servei de Salut com des de la conselleria és molt alta, perquè gràcies a aquesta implicació dels professionals els ciutadans han rebut més assistència sanitària.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.10) Pregunta RGE núm. 1009/15, de l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió de la Comissió de coordinació de policies locals de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE 1009/15, relativa a reunió de la comissió de coordinació de policies locals de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Alejandro Sanz i Benejam, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. La Ley 4/2013, de 17 de julio, de coordinación de policías locales de las Illes Balears, aprobada por el Gobierno de José Ramón Bauzá, tenía y tiene como objetivo establecer los criterios básicos para coordinar la actuación de las policías locales en nuestro territorio. Por ello, aborda la formación de los agentes, su integración en un proyecto común de seguridad pública mediante la asociación de los municipios para la prestación de los servicios conjuntos y la regulación de los diferentes aspectos relacionados con el funcionamiento de esos cuerpos de seguridad. Ya, en otras cuestiones, el artículo 16 de la citada ley establece cuáles son los objetivos de la Comisión de Coordinación de las Policías Locales.

Por todo ello, ¿cómo valora el conseller de Administraciones Públicas la reunión de la Comisión de Coordinación de Policías Locales de las Illes Balears celebrada recientemente?

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sr. Conseller, quan vulgui.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONES PÚBLICAS (Juan Manuel Lafuente i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. La valoració que fa el Govern és molt positiva ja que es va donar per constituïda la comissió amb els nous membres, representants de les administracions públiques, dels sindicats, dels consells, dels consells de coordinació de policies locals de les Illes, i es va donar la primera passa per a l'aprovació del Reglament marc de coordinació de policies locals de Balears, que és una eina que desenvolupa precisament la Llei de coordinació de policies locals de les Illes Balears, aprovada el 2013.

A més, aquest reglament regula en un sol text reglamentari totes les diferents normatives que afecten la policia local i, per tant, dóna major seguretat als professionals i major seguretat també als ciutadans de forma que s'unifica tota la normativa en un sol text. Aquest reglament seguirà ara el seu tràmit administratiu, els seus informes, passarà pel Consell Consultiu i esperem que el més aviat possible estigui en vigor.

També es va aprofitar la reunió de la Comissió de Coordinació de Polícies Locals per informar de tota la programació de formació en matèria de polícies locals de Balears on l'EBAP té una part important, una feina molt important a fer i es va aprovar el programa de formació per al primer semestre d'enguany.

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 1010/15, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a punt de trobada familiar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE núm. 1010/15, relativa a punt de trobada familiar, que formula la diputada Sra. Maria José Bauzá i Alonso del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Velar por la protección de los menores es y debe seguir siendo una prioridad absoluta de todas las administraciones, especialmente en aquellos casos en los que se pueden ver perjudicados, por ejemplo, por una mala relación entre sus progenitores. Para evitar, precisamente, que los niños y las niñas puedan verse afectados psicológicamente por una mala relación entre sus padres el Govern dispone de los llamados puntos de encuentro, estos son espacios físicos destinados a facilitar el cumplimiento del régimen de visitas que establecen los juzgados de familia después de una separación o divorcio, se da en casos, como por ejemplo, cuando la relación entre los progenitores está deteriorada y hace aconsejable que ambos no mantengan contacto con el menor, ante el menor, cuando existen circunstancias personales de riesgo para los menores que aconsejan una supervisión de estos encuentros o cuando el progenitor no custodia no dispone de un entorno adecuado para realizar las visitas.

Así, el punto de encuentro permite que el intercambio de los niños o la visita del progenitor no custodia se haga en un espacio neutral donde padre y madre no necesiten coincidir y donde el menor cuenta con la presencia de asistentes sociales, psicólogos y otros profesionales que le van a dar la atención que requiere.

Por todo ello, Sra. Consellera, ¿qué balance hace del servicio de los puntos de encuentro familiares?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, presidenta. Gracias, diputada. Como usted acaba de comentar, el Govern de las Illes Balears cuenta con cuatro puntos de encuentro para parejas en situación de conflicto que precisan de un espacio para hacer efectivo el régimen de visitas o incluso visitas tuteladas, en el caso que sea precisa la supervisión de los encuentros o en el caso que el progenitor no custodia carezca del entorno adecuado para recibir a sus hijos.

También, desde este govern, hemos apostado por la prevención en talleres y formación en competencias parentales y parentalidad positiva y también desarrollando programas específicos para evitar que las parejas lleguen a estos extremos.

Hemos establecido como prioritario en nuestro día a día la difusión y promoción de la mediación familiar en el momento en que se produce la ruptura de la pareja y para evitar posibles situaciones de conflictos graves que impidan a los progenitores llevar a cabo una relación mínimamente afable por el bien de los hijos en común. Les recuerdo, además, que la mediación es un servicio que por primera vez es gratuito en todas las Islas.

Así, entendemos la mediación familiar como una importantísima tarea de prevención para evitar que sea el juez quien al final del proceso dictamine cómo y de qué manera pueden ver los padres o madres no custodios a sus hijos. En este sentido, hemos puesto a disposición de estas parejas los mecanismos necesarios para alcanzar un entendimiento con ayuda de profesionales mediadores que realizan talleres específicos como, por ejemplo, el taller de ruptura de pareja en el cual se exponen los comportamientos más idóneos para evitar conflictos graves en la pareja que reviertan negativamente en los hijos o alcancen puntos tan extremos que hagan necesario el uso de estos puntos de encuentro para el intercambio de los hijos o las visitas tuteladas.

No obstante, le puedo decir que los cuatro puntos de encuentro que la Conselleria de Familia y Servicios Sociales gestiona en las Islas, en Palma, Inca, Maó e Eivissa, han servido para que parejas en situación de conflicto hayan realizado durante el 2014 un total de 5.702 intercambios de menores y 1.937 visitas tuteladas; la mayoría se han realizado en el punto de encuentro de Palma, con 1.152 visitas tuteladas y 4.332 intercambios; seguido de Inca con 281 visitas tuteladas y 204 intercambios; en el de Maó, 150 y 264, respectivamente, y en el de Eivissa 354 y 902.

Además del programa de mediación familiar y el servicio de apoyo que se ofrece en los puntos de encuentro, la premisa de este govern sigue siendo actuar en beneficio de los menores respetando en todo momento el derecho de visita y de relación entre ellos y sus familiares, defendiendo los derechos de los niños y estableciendo como prioridad su bienestar y desarrollo integral. Muchas gracias.

I.12) Pregunta RGE núm. 1011/15, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a contractes de menys de deu hores setmanals.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE núm. 1011/15, relativa a contractes de menys de deu hores setmanals, que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Agradeciendo la labor de la oposición cuando es constructiva y lamentando la demagogia como forma de hacer política, quiero plantear una pregunta que cualquiera entenderá que está alejada de lo que se pudiera considerar una pregunta de autobombo, según la definen hoy los grupos políticos que las introdujeron por ley en la pasada legislatura. Cada mes, desde hace veintisiete, venimos constatando las caídas del paro en Baleares, así lo aseguran los datos recogidos en las oficinas del SOIB. Además, llevamos también veintiún meses consecutivos de creación de empleo neto, así lo indican los datos oficiales de la Seguridad Social.

Sin embargo, hace unas semanas despertamos con la noticia de que 19.353 personas se han tenido que conformar, en Baleares, con un contrato de menos de diez horas, según sostenían un profesor de la UIB y un inspector de Trabajo que daban sustento a la noticia al día siguiente de publicarse los datos oficiales de la EPA. Cual fue mi sorpresa al comprobar que tanto el profesor de la UIB como el representante de los inspectores de Trabajo habían ostentado altos cargos en la pasada legislatura, cuando precisamente las tasas del paro lejos de disminuir se duplicaban. Sería del todo lamentable que estos señores, empleando el buen nombre de nuestra Universidad y de la Unión Progresista de Inspectores de Trabajo como cartas de presentación, y a los que habría que presuponer cierto rigor, no hagan un uso torticero de los datos y se hayan aficionado al trile.

Es por ello, Sr. Conseller, que le pregunto directamente: ¿es cierto que 19.353 personas se han tenido que conformar con un contrato de menos de diez horas semanales, como leímos al día siguiente de salir los datos oficiales de la EPA? Lo digo porque ese mismo día le escuchamos decir a usted que eran datos positivos y que venían a ratificar la mejora del mercado laboral.

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta, señores diputados. Sr. Diputado, mire, creo que hay tres datos que todos estamos de acuerdo, tres indicadores que estamos todos de acuerdo, que miden la evolución en el ámbito de empleo y, por tanto, también de desempleo de nuestra economía, de la nuestra a nivel nacional y muchos de ellos son indicadores necesarios para contrastar con regiones de la Unión Europea. Si nos vamos a los datos de la EPA, los datos del último trimestre del 2014, nos dieron datos muy concluyentes que, unidos a los de afiliación, que salen todos los meses, y unidos a los que en el SOIB, las listas de desempleo, damos todos los meses, nos hacen decir algo taxativo: el mercado laboral está cambiando, está creciendo el empleo, y por tanto están disminuyendo las personas que no tienen trabajo. Nos queda un gran esfuerzo, nos queda mucho esfuerzo y trabajar para muchas personas que todavía no lo tienen, pero los datos son los datos.

¿Qué nos decía la EPA? Nos decía algo muy sencillo: en 2014, el último trimestre, cerramos con una tasa de paro, concepto, del 18,8%, frente al 25,7% del último trimestre del 2011, es decir, un 6,6% de tasa de paro menor. Esto, trasladado a la población parada, significa que trimestre a trimestre -y estamos comparando este último con respecto al 2014, el 2011- la tasa de población parada ha disminuido, y por tanto ha subido la población, la tasa de población ocupada; ha subido con respecto al último trimestres de 2011 en 40.600 personas más ocupadas que el mismo trimestre de 2011.

Si nos vamos a las 19.000 personas que según este artículo dicen que están con un contrato menor de 10 horas no es así; si nos vamos a los datos estos datos indican que son 12.860 personas, porque hay 6.400 personas que no saben y no contestan; por tanto pueden trabajar menos de 10 horas, más de 10 horas, más de 30 horas o más de 40 horas..., o 40 horas. Por tanto son 12.860. Pero es que además esto significa el 3,3% de la información de personas que trabajan sobre el total..., un 3,3% trabaja menos de 10 horas; esto es lo que dicen los datos y esto es lo que hay que analizar, y a partir de ahí tomar decisiones.

Tenemos mucho que trabajar, tenemos que conseguir que si esta población, que seguro que quiere trabajar más de 10 horas, trabajar para conseguir que trabajen más de 10 horas. Es un 3,3% y es un esfuerzo que hay que tomar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

...y el análisis ha de ser objetivo.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 1012/15, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a augment dels recursos dels agricultors i ramaders de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE 1012/15, relativa a augment dels recursos dels agricultors i ramaders de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, una de les prioritats del Govern del Partit Popular per al sector agrícola ramader de Balears durant aquesta legislatura, a més d'aprovar la primera llei agrària, era augmentar les partides destinades a les nostres illes dins la PAC. Aquest és l'objectiu que es van fixar el president Bauzá i el conseller Company, reconèixer els sobrecostos de la insularitat, que dificulten la producció i resten competitivitat al sector primari, un reconeixement que reclamava la resposta de nous ingressos a favor de la comunitat per compensar i reduir aquests sobrecostos en el marc de la política agrària comunitària de l'actual període 2015-2020. Les gestions dutes a terme pel Govern, primer davant les institucions de la Unió Europea i després en el Ministeri d'Agricultura, han estat constant, i han aconseguit transmetre que com a regió insular som una comunitat desfavorida, i tot i que no som una regió ultraperifèrica l'agricultura i l'activitat rural necessiten instruments, necessiten finançació amb càrrec a la política de cohesió europea.

Una vegada acabat el repartiment de les ajudes directes de la nova PAC és el moment de conèixer quin ha estat el resultat d'aquesta reivindicació del Govern. Per tant, Sr. Conseller, quin serà l'augment de recursos que obtindran els professionals del camp de Balears amb la política agrària comunitària?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, *pese a quien pese*, sobretot a aquests que xerren tant, Balears ha estat la regió que més, que més ha crescut en doblers que arribaran del 2015 al 2020 a tots els pagesos, i això hi ha gent que en lloc d'estar contenta el que fa és estar emprenyada, i em sap molt de greu perquè al nostre sector ja el varen malmenar molt, sobretot llevant-li la Conselleria d'Agricultura, que va haver de tornar el president Bauzá per recuperar-la.

Però el que s'ha aconseguit és, sobretot per a aquelles que no saben d'on vénen les ajudes, la Unió Europea destina les ajudes als governs centrals i després als autonòmics en base a dos pilars, un primer pilar que són ajudes directes, i aquí Balears creixerà un 21% aquest pròxim període, un 21%, en relació amb el moment..., amb el període anterior; això és important quan les altres comunitats autònomes, la majoria, decreixen, perquè que haguessin crescut com nosaltres no seria cap èxit, però decreixen una mitja d'un 10%; per tant nosaltres hem crescut un 21% amb la negociació que hem fet. I s'han aconseguit coses històriques, per exemple que un reial decret de desembre de 2014 digui que es fan dues regions dins Espanya, Espanya peninsular y *región insular, a fin de tener en cuenta en este último caso sus mayores costes derivados de la insularidad*. Això és històric, mai no havia succeït. Per tant la primera vegada que succeeix, damunt un reial decret dient-ho d'aqueixa manera i xapant Espanya en dues regions, és en aquesta. Per tant això és històric, s'aconsegueix filosòficament que es reconegui la insularitat i que es reconegui que té uns problemes derivats d'això.

Però no només es reconeix això, que s'ha fet moltes vegades, com aquest parlament, de dir que la pagesia és estratègica, però mai no s'havia fet res. Però mirin, els vedells, per posar un exemple, a península cobraran 33 euros per cap; aquí a Balears, 57 euros, un 70% més aquí a Balears que a península. La vaca de llet, tan reclamada per gent de Menorca, amb tot el dret del món, idò una vaca de llet a península cobrarà 89 euros per cap i aquí a Balears 150, és a dir, un 69% més aquí que a península. Les ovelles, que és una altra de les ramaderies importants, un 73% més aquí que a península. És a dir, s'ha aconseguit no només el reconeixement amb paraules sinó també amb fets, amb doblers, i hem de dir que és un pas, és un pas important però no és el definitiu, perquè hem d'anar a aconseguir una cosa molt més similar al que té, per exemple, Canàries dins la Unió Europea.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.14) Pregunta RGE núm. 1017/15, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a incompliment de l'objectiu de dèficit fixat per a l'any 2014.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE 1017/15, relativa a incompliment de l'objectiu de dèficit fixat per a l'any 2014, que formula el diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. "Marcarem una direcció molt clara: sanejar els comptes de la comunitat autònoma i deixar de generar dèficit, dèficit i dèficit..."

(*Petit aldarull*)

...perquè complit l'objectiu de dèficit ens dóna credibilitat, complir fa que es generi confiança, i complir fa també que s'entenguin millor les nostres reivindicacions". Aquestes paraules eren pronunciades en aquesta mateixa cambra el mes de març de l'any passat pel president Bauzá en una compareixença monogràfica sobre el compliment de l'objectiu de dèficit, i afegia ell amb to messiànic, darrere el qual s'amagava la seva inconsciència, deia el president: "El camí està traçat, el seguim sense flaquejar i arribarem fins al final. Ens varem presentar amb aquest propòsit i ens varen triar per a açò, per complir", deia el president Bauzá, i és prou evident, Sr. President, que no han complert. Deia que sanejaria els comptes públics i en canvi deixaria el deute més gran de tota la història amb més de 8.000 milions d'euros. Deia que compliria l'objectiu de dèficit i en canvi multiplicaran per 2 el límit màxim permès.

Per tant no, no és cert que hagin complert; únicament ens han intentat enganar, i per açò mateix voldríem saber com valora el Govern tant d'incompliment, i molt especialment l'incompliment de l'objectiu de dèficit.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Encara no sé si vostès volen dèficit o no volen dèficit; si vostès volen pagar als proveïdors o no volen pagar als proveïdors.

El Govern de les Illes Balears preveu que al tancament de l'exercici 2014 sobrepassarem l'objectiu de l'1% fixat al Consell de Política Fiscal i Financera bàsicament per tres motius: primer, perquè malgrat que hem recuperat 90 milions del conveni de carreteres de l'any 98 no hem acabat de negociar la liquidació del conveni de 2004, el que té un impacte de 90 milions en els comptes del 14.

Segon, perquè el sistema de finançament perjudica a les Illes Balears, perquè tenim 63 milions d'euros menys del sistema respecte del 13; malgrat que l'IRPF puja un 15% en recaptació del 14, malgrat que l'IVA puja un 22% de recaptació el 14, el seu bon sistema de finançament ens detreu 63 milions d'euros; jo crec que amb això el seu grup i el Govern estan d'acord, és la principal disfuncionalitat que té aquest sistema.

Tercer, perquè si som una comunitat infrafinançada, com diu el ministeri, no és lògic que tenguem el mateix objectiu de dèficit que les comunitats autònomes sobrefinançades, i si aquesta injustícia es produeix el Govern no prendrà més decisions en matèria de reducció o ajustos en despesa en els camps de l'educació i de la sanitat, perquè hem de sostenir els nostres serveis públics essencials

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, vostè ja va reconèixer que havien fallat en el sistema de finançament i ara acaba de reconèixer que també han fallat en el compliment de l'objectiu de dèficit.

En aquesta compareixença de l'any passat, l'únic any en tota la legislatura que hauran complit l'objectiu de dèficit va ser el 2013, a principis del 2014 deia que el president va comparèixer i va dir allà també textualment: "senyores i senyors diputats, esper tornar comparèixer de nou l'any que ve per informar-los d'un nou compliment de l'objectiu de dèficit i esper que les coses hagin continuat millorant". I jo els he de dir, Sr. Conseller i Sr. President, que les coses no han millorat al llarg d'aquest any. I li he de demanar, li hem d'exigir que comparegui ja i que expliqui per quins motius, Sr. President, no ha complit amb l'objectiu de dèficit. O és que el president només dóna la cara quan la xifra és bona i s'amaga quan és dolenta? Perquè si fa açò és una molt mala manera d'entendre allò que és la transparència per al president més transparent, així com explicava ara el Sr. Gómez. Però bé, haurem d'esperar i haurem de veure exactament què és capaç de fer el president, si compareixerà ...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, els objectius de dèficit es compleixen any a any, igual que els pressuposts es compleixen any a any i aquest ha estat el Govern que més ha complert els pressuposts que ha aprovat aquesta cambra, any a any, amb menys desviació sobre els pressuposts que s'han aprovat en aquesta cambra, any a any.

Hem situat les Illes Balears en la senda del compliment dels objectius, en la senda de consolidació fiscal, per desendeutar la nostra comunitat que, com sap i vostè hi coincideix, té un deute excessiu. I aquest és el primer desequilibri que hem de corregir. No és el mateix gastar-se 800 milions d'euros cada any per damunt del dèficit autoritzat, que venir a gastar-nos els dèficits autoritzats, o 60 o 70 milions per damunt. No és el mateix. Perquè, sap què passa? La diferència és, major dèficit va donar recessió, atur, 97.000 persones a l'atur i impagament de factures a proveïdors.

(Alguns aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 1019/15, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a augment de la transparència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta RGE núm. 1019/15, relativa augment de la transparència que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia a tothom. Sr. Conseller d'Administracions Públiques, des de fa uns anys els ciutadans demanen que l'activitat política de persones i d'institucions assumeixin uns eixos principals, augmentar participació, augmentar transparència i informació sobre la gestió del Govern, poder fer rendiment de comptes i lluitar contra la corrupció. Sr. Conseller d'Administracions Públiques, creu vostè que el text del Grup Parlamentari Popular sobre transparència, bona administració i bon govern augmenta aquesta transparència?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Juan Manuel Lafuente i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Mire, desde el Govern realizamos ya una valoración positiva de la iniciativa legislativa del Grupo Socialista, cuando se debatió la toma en consideración de la propuesta legislativa, que propone derogar la Ley 4/2001, de 31 de marzo, que se aprobó en la anterior legislatura. Pues, permite en primer lugar adaptar la normativa autonómica a la ley estatal, a la Ley 19/2013, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno, que es normativa básica y, por otro lado, corregir algunos aspectos que la hagan más ágil, aplicable y efectiva.

Por otro lado el Grupo Popular, como grupo mayoritario en esta cámara, que ejerza este grupo su derecho, no sólo su derecho sino su responsabilidad a presentar una propuesta para el debate y tramitación parlamentaria, debería ser valorado positivamente por todos los grupos como un principio democrático de debate y pluralidad.

Por lo tanto, creo que sería un buen momento para alcanzar el máximo consenso posible en esta materia, pues nadie puede asegurar quién deberá aplicar en la próxima legislatura esta norma. Y creo que un poco de sensatez seguro que sería valorada positivamente por los ciudadanos. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sr. Conseller, diu que valoren positivament la iniciativa del Grup Parlamentari Socialista, però la realitat és que la canvien totalment. Allò que vostès volen dur endavant és una proposta retrògrada i regressiva en transparència, en bona administració i en bon govern.

Aquí el Parlament va aprovar una llei i què han fet vostès durant aquests quatre anys? Situar-se fora de la llei, no l'han desenvolupada, no l'han complert i ara la volen canviar per fer passes enrera. Elimina part d'aquesta llei i deroga la llei d'incompatibilitats, ja no volen que els alts càrrecs puguin comparèixer per veure la seva idoneïtat, ja no volen fer públiques les despeses protocol·làries de més 500 euros, ja no volen que el pressupost tengui una part de participació ciutadana, ja no volen fer públiques ni dietes ni compensacions de consellers i, amb la derogació de la llei d'incompatibilitats, el que volen és que sigui més fàcil que un alt càrrec pugui contractar amb si mateix, no renunciar a una participació rellevant a empreses durant el seu mandat, és tornar confondre allò públic i allò privat i l'ús d'informació privilegiada. També volen reduir i restringir l'àmbit d'aplicació i volen minvar extraordinàriament l'Oficina de Control i Avaluació, que perd la seva independència i passa a dependre d'un conseller de Presidència que ja va ser director general d'IB3. Volen minvar infraccions i sancions.

Cada cop la conclusió és que aquest Partit Popular del Sr. Bauzá cada cop és més semblant al del Sr. Matas. Retirin la seva esmena a la totalitat amb text alternatiu. Els ciutadans no volen la seva permissibilitat ni la seva manca de control. En transparència, bon govern i bona administració ni una passa enrere. Retirin el seu text alternatiu.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Juan Manuel Lafuente i Mir):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Diputado. Poca voluntad de acuerdo se puede deducir de la estrategia del Partido Socialista, tanto en las preguntas como en las declaraciones. Otros grupos parece que son más prudentes al menos en esta materia.

Vamos a ver, yo creo que no se debería caer en el debate de quién propone propuestas más transparentes, como si fuese una competición, sino que se trataría de hacer una buena ley, una ley que sea realista, que haga que los derechos de los ciudadanos sean reales y efectivos y no simples declaraciones de principios y no haciendo normas que creen frustración en los ciudadanos y que se cumplan realmente y que sean exigentes.

Creo que se confunde en todo caso aquí el debate entre el papel del Parlamento y el papel del Govern. En todo caso el debate de los proyectos de ley corresponde a los diputados y a las comisiones. Y me sorprende la confusión entre el papel del Gobierno y el papel de los diputados y del Parlamento que usted hace.

En cuanto al cumplimiento de normas, mire hace poco he leído en la prensa que salía un antiguo afiliado suyo, que decía que hay normas mal hechas y que entonces justifica su incumplimiento. Por lo tanto, yo creo que lecciones de este estilo pocas pueden hacer.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 1014/15, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a període mitjà de pagament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta RGE núm. 1014/15, relativa a període mitjà de pagament que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Pagar els proveïdors pels serveis contractats per l'administració és una premissa lògica i normal que no va ser precisament un axioma econòmic que va guiar l'acció del Govern del Sr. Antich i del govern del Consell Insular de Mallorca. En lloc d'agrair que els 1.600 milions d'euros de pagaments pendents a proveïdors de la seva etapa, s'hagi solucionat pel president Bauzá, l'esquerra ens diu a nosaltres -escoltin bé-, a nosaltres que ens hem endeutat per pagar curiosament les seves factures.

Són estranyes contradiccions dels que no volen assumir i necessiten oblidar el seu passat, el seu passat de dèficit desbocat i d'impagaments a proveïdors. Però malgrat les mentides, la realitat s'imposa pel seu propi pes. I el pes de la crua realitat de l'esquerra és que hem pagat els proveïdors que fallien per culpa de l'administració. Hem liquidat el deute de 1.600 milions d'euros i a 31 de desembre de 2014, per una banda, vàrem deixar a zero el deute en Tresoreria amb les entitats socials i, per una altra banda, vàrem reduir de 80 a 36 dies el període mitjà de pagament a proveïdors, capgirant així tota una etapa on fins i tot es tardava 700 dies, dos anys, de retard en pagaments.

El Partit Popular va tenir clar que era imprescindible pagar a les empreses el que es devia i el que es contractava. Ho hem fet, avui és una realitat. Són fets i ho continuam perfeccionant amb, per exemple, la posada en marxa de la facturació electrònica des del passat 15 de gener, millores contínues que evidencien el nostre compromís amb la societat.

Per això, Sr. Conseller, ens agradaria conèixer la seva valoració sobre el període de pagament de l'any 2014.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Portaveu, miri, hem fet un camí, avui es parla molt de transparència, quan vàrem arribar a aquest govern no hi havia manera de saber què es devia als proveïdors, no hi havia manera de saber què es devia a les institucions en la nostra comunitat autònoma, ningú no comptava a quants de dies es pagaven els proveïdors perquè no es publicava res de tot això, no se sabia com es liquidaven els pressupostos de la comunitat autònoma, parlaven dels pressupostos inicials, però ningú no sabia quin tancament feien i quina liquidació feien dels pressupostos. Hem donat passos importantíssims de transparència en aquest sentit i una d'aquestes és que la comunitat autònoma publica mes a mes el període mitjà de pagament als seus proveïdors pels contractes que se celebren.

És veritat que a data de 31 de desembre de 2014 per al conjunt de la comunitat autònoma el període mitjà de pagament a proveïdors és de 36 dies, per a l'Administració General per exemple és de 28 dies, pagam en termini, no?, i continuarem fent esforços per anar baixant aquest període mitjà de pagament.

Sap què passa? Quan es fan dèficits de 800 milions d'euros, cada any!, no un any, cada any!, per damunt de l'autoritzat es carrega tot aquest deute damunt dels proveïdors de la comunitat autònoma..., per això el deute de la comunitat autònoma a 30 de juny de 2011 era de 6.850 milions d'euros, no les xifres del Banc d'Espanya que eren de 5.200, sinó 5.200 més 1.600 que es devien a proveïdors i institucions de la nostra comunitat.

Per això en l'anterior legislatura, com que se sobrepassava en 800 milions d'euros cada any, ens varen endeutar uns 125% i en aquesta legislatura només ha crescut l'endeutament en un 50%, però sap què es feia?, es carregava damunt dels proveïdors amb una actitud que suposa una gran corruptela moral perquè sabien que els proveïdors no els demanarien comptes, perquè sabien que els proveïdors aguantarien perquè necessitaven continuar contractant amb l'Administració i això és una gran corruptela moral que gràcies a l'esforç de tots i a l'esforç d'aquest govern hem pogut revertir en aquesta legislatura.

I.17) Pregunta RGE núm. 1021/15, del Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a defensa dels interessos de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta, RGE núm. 1021/15, relativa a defensa dels interessos de les Illes Balears, que formula el Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, a pesar de la baixada del preu del petroli totes les benzineres de Balears tenen el gasoil per damunt d'1 euro, els preus per a la resta de l'Estat, a totes les comunitats autònomes, està per davall de l'euro. De fet, no és un fet puntual, sempre a les Illes Balears tenim els preus més cars de benzina i de gasoil que a la península i per descomptat a Canàries, on tenen un règim especial fiscal que els permet tenir les benzines més barats de tot l'Estat. En definitiva, som únics, els ciutadans de les Illes Balears, que no ens hem beneficiat d'aquesta baixada, davant la passivitat del Govern de les Illes Balears.

La Xunta de Galícia, un govern també presidit pel Partit Popular, en una situació similar al 2011 va presentar denúncia davant la Comissió Nacional de la Competència, a més que durant aquesta legislatura han pres tota una sèrie de mesures legals i administratives tant per facilitar la competència com per facilitar la baixada de preus, contrasta molt amb la passivitat del seu govern, Sr. Bauzá, i a dia d'avui ni tenim règim especial ni tenim un govern que ens defensi com a consumidors.

Què hi ha de dir, Sr. President?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre. Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies i bon dia, Sr. Barceló. Miri, el nostre compromís amb els ciutadans de les Illes Balears és total i absolut i defensarem sempre, on faci falta i davant qui faci falta tot el referent als nostres ciutadans.

Vostè va formar part, el seu partit va formar part d'un govern, de diversos governs, i sempre han demanat molt i han aconseguit molt poc, i jo no he criticat que vostè no fes el millor per als interessos dels ciutadans de les Illes... Crec que és molt agosarat formular aquesta pregunta d'aquesta forma. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

(Remor de veus)

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí. Sr. Bauzá, les inversions estatutàries no arriben des de l'any 2011, vostès no s'han atrevit ni tan sols a reclamar-les judicialment, zero, durant tota la legislatura, ha arribat. El nou règim especial havia d'estar en vigor a principis de 2014, el conseller d'Economia es va comprometre aquí que abans que acabàs el termini de set anys tindríem l'esborrany i abans s'hauria negociat amb Madrid, ni una cosa ni l'altra, i ja som al 2015. El nou sistema de finançament havia d'estar en vigor el 2014, el Sr. Montoro se'n riu de vostè i se'n riu de tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, ara ens reconeix que estam infrafinançats.

Miri, Sr. Bauzá, la seva legislatura ha estat un fracàs absolut, no ha defensat els interessos, ara amb l'exemple que li he posat de les benzines es veu claríssimament. Vostès ni s'han plantejat, ni els ha passat pel cap plantejar alguna qüestió en relació amb el fet que les benzines de les Illes Balears siguin les més cares de tot l'Estat espanyol, ni se'ls ha passat pel cap defensar els interessos dels consumidors.

Miri, Sr. Bauzá, no tenim un estat que defensi els nostres drets, els nostres interessos, i el Govern de les Illes Balears tampoc no fa res perquè aquest estat ens defensi.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre. Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Barceló, li posaré diversos exemples de com es defensen els interessos dels ciutadans de les Illes Balears, però per això no és necessari anar a Madrid, els hi posaré des d'aquí.

Es poden defensar els interessos dels ciutadans de les Illes Balears no deixant sense pagar 245.000 factures, es poden defensar els interessos dels ciutadans de les Illes Balears pagant 1.600 milions d'euros als proveïdors, que vostès no varen pagar, defensar els interessos pagant 45 milions de deute per a ajuda a l'habitatge, que és el que no varen fer vostès, o no gastant més de 100 milions en trens que no varen rodar, o bé també complint amb el 95% de les ajudes de la PDR que no varen fer vostès o bé també pagant 16 milions d'euros d'ajudes a la cooperació o a la immigració. També estaria bé ajudar i defensar els interessos dels ciutadans de les Illes Balears pagant ajudes a..., per exemple, al col·lectiu d'entitats de discapacitats o dependència. No estaria malament pagar, ...defensar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, silenci!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...els interessos dels ciutadans de les Illes Balears evitant els desnonaments que és el que va fer aquest govern des del mes d'abril de l'any 2012. Tampoc no estaria malament defensar els interessos dels ciutadans de les Illes Balears creant i aprovant una llei de finançament de consells que anul·larà precisament el deute històric amb els consells. No estaria malament, també, ajudar els interessos dels ciutadans com ha fet aquest govern: el major pressupost de la història en matèria de sanitat o de serveis socials.

En definitiva, Sr. Barceló, no crec que sigui vostè el que ens ha de dir com s'han de defensar els interessos dels ciutadans de les Illes Balears, bàsicament perquè no és necessari anar-se'n a Madrid, basta fer un poc de feina aquí.

Els ciutadans saben qui defensa els seus interessos i sobretot ho saben aquells que a la fi ja han cobrat 1.600 milions d'euros d'interessos, 1.600 milions d'euros de proveïdors, molts de milions d'euros que vostès no defensaven perquè l'únic que els interessava era defensar les seves cadires.

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(Alguns aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 1020/15, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a legislatura de la transparència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Divuitena pregunta, RGE núm. 1020/15, relativa a legislatura de la transparència, que formula la Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, queden poc més de cent dies per a les properes eleccions i vostè segueix amb el cap acotat davant el Sr. Rajoy, vostè ens deixarà una herència ben complicada, i una de les pitjors herències que ens deixa és la seva forma de governar, des de la prepotència, des de la supèrbia, des de la incapacitat de diàleg i des de la divisió i crispació com mai entre els ciutadans. Ha aconseguit que més de 100.000 persones surtin al carrer contra el seu govern. Ha aconseguit unir a tots els empresaris perquè se manifestin aquí en el Parlament contra el seu govern. No ha aconseguit cap acord polític ni social de calat durant tota la legislatura. Ha posat un delegat del Govern a Formentera, per controlar un consell legítimament votat. Ha fet que un conseller del seu govern dirigís la Radiotelevisió Pública de les Illes Balears. Ha governat a cop de decret llei. Ha volgut convertir aquest parlament en una conselleria més del seu Govern. Ha incomplert reiteradament la Llei de bon govern. I ja que és el seu govern no ha fet absolutament res, ni ha presentat cap iniciativa, el Partit Socialista ha presentat una vegada més, una llei agosarada en transparència i en la lluita per la participació

ciutadana, per la rendició de comptes i per la corrupció zero a les Illes Balears.

I què han fet vostès? Ens presenten una alternativa que ens du 20 anys enrere en transparència a les Illes Balears. Creu de veritat que aquesta és la legislatura de la transparència?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre la pregunta. Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, és curiós que una altra vostè em parli d'herència, quan tothom sap l'herència que ens va deixar no a aquest govern, sinó a tots els ciutadans. Però bé...

(Remor de veus)

No és necessari, però és curiós, és curiós.

Miri, jo no diria que aquesta ha estat la legislatura de la transparència, jo el que diria és que aquesta ha estat i és la legislatura de l'ocupació, per damunt de tot la legislatura de l'ocupació. Miri, 27 mesos baixant l'atur, 21 mesos generant ocupació neta -vostè se'n riu, però no és per riure-, 31 mesos baixant l'atur juvenil, tres de cada quatre contractes són fixos, els contractes indefinits han augmentat un 27%. Per tant, de tot això -també en matèria de transparència fet molt-, però aquesta, sens dubte, si ha de ser la legislatura d'alguna cosa, ha de ser la legislatura de l'ocupació.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies. La meua pregunta és sobre transparència, president, i vostè té l'obligació de contestar el que li demanam, no el que vostè ens vol contar. Aquesta és l'obligació d'un president del Govern en el Parlament de les Illes Balears...

(Remor de veus)

Com que de transparència no té res a dir, perquè no ha fet res, sinó que ha intentat anar molts anys enrere, Sr. President, jo li parlaré d'això. Miri, no em parli d'herència, les seves mentides, Sr. President, per molt que les repeteixi mil vegades mai no seran una veritat. I no em parli de transparència avui, que surt un tècnic de la Comissió de Son Espases que ens diu: "*Mallorca, Sicilia sin muertos*", o "*el informe de Son Espases es positivo o recuerde que su hijo trabaja en Palma*". Estat pur del Partit Popular, herència del Partit Popular en aquesta comunitat autònoma, la seva i la del Sr. Matas, Sr. President...

(Petit aldarull)

Miri, vostè ha fet de *trilero* tota la legislatura. I perquè Transparència Internacional avalui aquest govern, saben què fan? Quan cliques sobre els indicadors de transparència, per exemple, per saber que hi ha un Consell Econòmic i Social, sabeu quan clicam el Govern on ens du?, a la pàgina del Consell Social de la Universitat de les Illes Balears. Sr. President, ha fet de *trilero*, què podem esperar d'un president que encara...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Se sent de fons la Sra. Armengol i Socías de manera inintel·ligible)

Sra. Diputada, no té la paraula...

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula, el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Armengol, si hi ha una comissió d'investigació, que per cert vostè s'ha assegut en aquesta comissió, és perquè...

(Remor de veus)

... aquest partit i el Grup MÉS hem volgut, perquè vostès no volien la comissió...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

I el que volem és que s'aclareixi absolutament tot...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats! Senyors diputats, per favor!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Per tant, Sra. Armengol, jo entenc que a vostè no li agrada ni l'interessa parlar d'ocupació. Fa mesos, fa anys que no em demana res sobre l'atur. Esper que tal vegada em demani alguna cosa.

Però miri, és curiós que vostè vengui aquí a presumir de transparència, perquè només són paraules, no són fets. I parlaré amb fets, però no fets d'aquest govern, fets d'un organisme absolutament asèptic que és l'Organització de Transparència Internacional que diu que l'any 2010..., vostè, sí, miri, miri, la puntuació del seu govern era de 56 punts damunt 100. L'any 2012 era de 83,8 damunt 100. I l'any 2014 és del 93 damunt 100. Per tant, aquesta comunitat és una de les sis comunitats més transparents de tot Espanya, encara que vostè vulgui dir que no. Són els informes de l'Organització de Transparència Internacional...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Per tant, vostè si està negant això és que nega la més absoluta de les transparències, perquè posa en dubte l'Organització de Transparència Internacional. Però bé, Sra. Armengol, vostès varen tenir -torn repetir- un 5,3 sobre transparència i nosaltres un 9,3. Per tant, si la persona que treu un aprovat justet-justet vol donar classes a qui treu un excel·lent, jo crec que o s'ha equivocat de classe o una altra vegada s'ha equivocat de pregunta.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

II. Interpel·lació RGE núm. 824/15, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en relació amb els Fons Europeus d'Inversions Estratègiques per Europa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al segon punt d'el·ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 824/15, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en relació al Fons Europeus d'Inversions Estratègiques per Europa. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Marc Pons, per un temps de deu minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Som molts els atributs que han marcat la legislatura que estam a punt d'acabar i de ben segur que si féssim un sondeig entre la ciutadania, si demanéssim quins han estat els principals elements que defineixen l'acció de l'actual govern, trobaríem respostes disperses, en funció de les preocupacions que preocupen a cada ciutadà.

Així, alguns ens dirien que aquesta legislatura que ja finalitza, ha vingut marcada per la confrontació amb el sector educatiu i l'obcecació d'un govern per implantar un TIL que ha estat un vertader fracàs. D'altres ens explicarien la frustració que han representat la devaluació de la sanitat pública, l'increment de les llistes d'espera, la implantació de la targeta sanitària, l'intent de tancar hospitals i d'aconseguir, fins i tot, que la sanitat deixi de ser universal. Altres manifestarien el rebuig frontal a les polítiques d'austeritat, a l'incompliment de la davallada d'impostos i a l'intent de fixar-ne de nous, a les retallades a l'administració pública i de molts de serveis bàsics, per garantir una mínima cobertura social. Fins i tot, més d'un criticaria obertament aquesta forma de governar tan presidencialista, tan provocadora, tan distanciada de la realitat del carrer, tan poc considerada amb els seus propis companys i que tant menysprea i ha fet sentir tant menyspreada a la ciutadania. Totes elles caracteritzen i sintetitzen allò que ha estat l'exercici del Govern Bauzá al llarg d'aquesta legislatura.

I si m'ho demanessin a mi, jo encara hi afegiria una característica més a tots aquests atributs a què he fet referència. Jo hi afegiria la sorprenent incapacitat de l'actual govern per atreure inversió pública a les Illes Balears, per aconseguir recursos d'altres administracions, per combatre la crisi mitjançant plans d'estímul econòmic. I és que aquesta, la de la nul·la capacitat d'assolir inversions, ha estat una característica exclusiva d'aquest govern que no s'ha repetit en cap altre. Els posaré alguns exemples.

Des que el Sr. Bauzá va ser investit president, a les Illes Balears varen deixar d'arribar les inversions estatutàries, hem perdut més de 1.000 milions d'euros. El Govern central ens va col·locar a la cua de les inversions estatals, som la comunitat autònoma on menys inverteix l'Estat. Vam perdre el PDRS, ens ignoraren en el Pla de regadius estatal, han reduït les aportacions a la PAC, el Fons FEDER ha sofert importants retallades i així, així podríem continuar. I ho podríem fer recordant la manifesta incapacitat demostrada a l'hora de presentar una proposta de Règim Especial per a Balears o d'agafar la iniciativa en la revisió de l'actual sistema de finançament. En totes i cada una d'aquestes actuacions, l'actual Govern de les Illes Balears ha fracassat perquè no ha sabut agafar la iniciativa, tenir l'habilitat de tocar els fils adequats, d'aconseguir els suports suficients.

No ha fet la feina que li tocava en el moment que tocava i ha optat per deixar-se dur, convertint-se així en un convidat de pedra a les a les reunions de màxim nivell on es prenen les decisions, on es decidien els criteris de repartiment dels recursos públics. El darrer exemple de tota aquesta deixadesa governamental ha estat el Fons Europeu d'Inversions Estratègiques per a Europa, també conegut com el Pla Juncker, un pla d'inversions a nivell europeu per valor de 300.000

milions d'euros, dels quals està previst que 53.000 milions s'inverteixin a Espanya. Sens dubte, sens dubte, una molt bona oportunitat per deixar enrere les pèssimes polítiques d'austeritat que tant de mal ens han fet i poder ajudar així a la vegada, també des de l'Administració pública, a dinamitzar l'economia mitjançant la dotació d'elements que millorin la nostra competitivitat, i Balears ho necessita més que mai.

Per aconseguir-ho, però, sabem que és necessari que el Govern Bauzá actuï de forma diferent de com ho ha fet al llarg de tota aquesta legislatura, necessitam que sigui capaç de plantejar, defensar i aconseguir aquelles inversions que musculen la nostra economia, que la fan més resistent, més àgil, més intel·ligent.

Precisament per això, avui, en el si d'aquest plenari, el Grup Socialista presenta aquesta interpel·lació al Govern, perquè volem saber, la ciutadania vol saber com ha actuat el Govern, quins projectes ha presentat davant Madrid, quins objectius s'ha fixat, volem saber a quins acords ha arribat vostè amb el Govern d'Espanya, volem saber si el president Rajoy defensarà davant la Unió Europea tots i cada un dels projectes que ha presentat el Govern de les Illes Balears o si per contra n'hi ha hagut que han estat rebutjats per part de Madrid.

La setmana passada el president Bauzá en aquesta mateixa cambra i en resposta a la portaveu del Grup Socialista afirmava que el Govern de les Illes Balears ha presentat projectes davant el Govern central per valor de 519 milions d'euros, que es distribuïen -així ho explicava ell- en 205 milions d'euros en inversió privada, 128 en inversió pública privada i 186 en inversió pública. Però no deia res més, afirmava sense concloure, ironitzava sense explicar, s'amagava rere les paraules per no dibuixar un camí, un objectiu a assolir. I així ens vàrem quedar tots, sense saber què ha fet realment el Govern del president Bauzá ni què ha aconseguit. I ja n'estam massa escaldats, d'anuncis que han acabat en no res, cansats de promeses de finançament que no han arribat, de règims especials sobre els que ni tan sols s'han posat a fer feina, d'inversions que no veurem. Estam farts de promeses incomplertes i volem saber la veritat.

Sr. Conseller, quins projectes ha presentat el Govern de les Illes Balears davant el Govern d'Espanya perquè siguin inclosos en el Pla Juncker? I quan els va presentar? I dels que han presentat, quins projectes han estat acceptats? I quins han estat rebutjats? Per quin motiu, Sr. Conseller, el Govern de les Illes Balears no ha presentat els projectes de remodelació de la Platja de Palma o un pla d'inversions de la millora integral del Port de Maó o el projecte del campus universitari de Sa Coma a Eivissa? Volem saber també, Sr. Conseller, si el Govern d'Espanya ha inclòs projectes en el Pla Juncker que afecten les Balears i que no han estat proposats pel Govern de les Illes Balears i, si n'ha proposat, saber quins projectes han estat.

Hi ha més, però, Sr. Conseller, perquè volem saber si els projectes que el Govern de les Illes Balears ha proposat davant el Govern d'Espanya han estat treballats i consensuats amb els agents econòmics i socials, saber si s'han treballat en alguna mesa de negociació, volem saber en quina i a quins acords s'ha arribat, volem saber si hi ha consens amb l'empresariat, Sr. Conseller, volem saber també quines són les empreses privades que participaran en els projectes del Pla Juncker referits a les Illes Balears, saber si són empreses de les Illes Balears o són empreses forasteres i quines són les seves aportacions per a cada un dels projectes que l'Estat defensarà davant la Unió Europea. I sobretot ens hauria d'explicar per quin motiu només han presentat projectes per valor de 519 milions d'euros quan el mateix president reconeixia dimarts passat davant d'aquesta cambra que per criteris de població a Balears, com a mínim, haurien de tocar inversions per valor de 1.060 milions d'euros. Per quins motius, Sr. Conseller, han presentat projectes per un valor inferior a la meitat dels recursos que ens corresponen? Qui ha pres aquesta decisió i en base a quins arguments?

Són massa preguntes sense resposta, Sr. Conseller, massa interrogants que varen quedar oberts després d'escoltar dimarts passat al president Bauzá, preguntes, Sr. Conseller, que esperam que avui respongui amb prou claredat perquè precisament per açò hem sol·licitat aquesta interpel·lació.

Però n'hi ha més, n'hi ha més, senyores i senyors diputats, perquè el que sí sabem, i no precisament pel Govern de les Illes Balears, és com es repartiran aquests 53.000 milions d'euros que pertoquen a l'Estat espanyol: n'hi ha 25.000 milions per a energia, 11.000 milions per a I+D+I, 6.000 milions per a transport, 5.500 per a medi ambient, 5.500 més per a equipaments socials, educació i formació, però també per a salut i serveis urbans. I és més, sabem també, i així ens ho hem pogut llegir, que dins els 25.000 milions d'euros destinats a energia hi entraven les connexions elèctriques entre les Illes, entre illes, i entre les Illes i la península fixades a la planificació estatal. Parlam dels (...) cables entre Mallorca i Menorca, entre Mallorca i Eivissa i fins i tot aquest segon entre Mallorca i la península.

Per açò li volia demanar, Sr. Conseller, si dins aquest paquet de projectes que va anunciar el president Bauzá que havia presentat davant el Govern central per valor de 519 milions d'euros s'hi troben les connexions elèctriques que li acab d'esmentar. Li faig aquesta pregunta perquè ens semblaria greu, molt greu que el Pla Juncker a les Illes Balears hagi estat utilitzat per estalviar doblers de l'Estat en inversions que ja s'havia compromès a executar a les Illes Balears. I esperam, Sr. Conseller, que ens ho expliqui detingudament.

Acab ja en qualsevol cas, Sra. Presidenta, i ho faig recordant al conseller les tres qüestions claus que han motivat aquesta interpel·lació. La primera, conèixer de forma detallada la relació de projectes que el Govern de les Illes Balears ha presentat davant del Govern central per tal que siguin inclosos en el Pla Juncker. Volem saber, quins projectes s'han presentat i en base a quins criteris han estat seleccionats i quan els ha presentat? I allò que encara ens preocupa més, perquè els projectes com la remodelació de la Platja de Palma, el del campus universitaris de Sa Coma o el del port de Maó no han estat inclosos aquí dins.

La segona qüestió, els motius que han portat al Govern de les Illes Balears a presentar menys projectes dels que realment ens pertocaven. La petició, segons el mateix president, és de 519 milions d'euros quan a Balears, mínim, ens tocarien 1.060. Volem saber, perquè aquesta autocensura en la presentació dels projectes?

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Pons, per favor.

EL SR. PONS I PONS:

I la tercera qüestió i darrera, conèixer les empreses privades que participaran en aquests projectes i si els projectes presentats han estat consensuats amb els agents econòmics i socials. Volem saber, com s'han utilitzat els criteris de repartiment dels projectes amb l'empresa privada.

Com pot veure, Sr. Conseller, he estat prou clar en les qüestions plantejades en aquesta interpel·lació, esper que vostè també ho sigui en les respostes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern, el conseller d'Hisenda Sr. José Vicente Marí i Bosó.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Pons. La setmana passada quan vostè em demanava i em feia una pregunta oral sobre aquest tema vaig considerar -no era cap retret-, vaig considerar que valia la pena tenir un debat sobre això, per tant, li agraeisc que hagi tengut la rapidesa de demanar immediatament una interpel·lació sobre aquesta qüestió perquè consider que serveix als interessos dels ciutadans debatre sobre la inversió pública i la relació que té la inversió pública a les nostres illes en concret amb el creixement econòmic i la relació que té la inversió pública o com pot contribuir la inversió pública a incrementar aquest ritme de creixement econòmic.

Com que vostè a l'inici de la seva intervenció ha fet una consideració global sobre l'acció de govern, del Govern de les Illes Balears, em permetrà que molt breument expliqui una cosa. Miri, quan es fan dèficits cada anys de 800 milions per sobre de l'autoritzat, tenim un problema, tenim un problema perquè aquest dèficit de 800 milions per sobre de l'autoritzat no es pot finançar bancàriament, s'ha de finançar amb càrrec a les espatlles dels proveïdors i per això vàrem allargar els terminis de proveïdors d'una manera que no era sostenible. I per això es va incrementar el deute a l'anterior legislatura en 5.000 milions

d'euros, varem passar de 2.000 milions d'euros a 6.800 milions d'euros -sí que és cert, deute bancari més deute comercial-, es va incrementar el deute en 5.000 milions d'euros. I quan aquesta legislatura hem incrementat el deute de 6.800 a pràcticament 8.000, és a dir, 2.000 milions d'euros, idè queda de manifest que els camps del deute són vostès i nosaltres ens quedam bastant lluny d'haver incrementat el deute en la mesura en què vostès el varen incrementar.

Però això posa de manifest una cosa més, i és que malgrat que vostès es gastaven 800 milions d'euros cada any per damunt de l'autoritzat, el resultat era recessió, el resultat era impagament de factures, el resultat eren 97.000 persones derivades a les cues de l'atur, segons l'EPA; i quan ens gastam els dèficits autoritzats o un poquet per damunt dels dèficits autoritzats en aquesta legislatura, el resultat és creixement econòmic, el resultat és que pagam a 36 dies, el resultat és que hem generat ocupació i que hi ha 40.000 ocupats més, segons l'EPA. Ho dic perquè vostè ha posat de manifest una visió negra de les polítiques d'aquesta legislatura i jo li havia de contestar.

És veritat, Sr. Pons, i jo crec que això també m'ho reconeixerà, que quan hem de fer un ajust ràpid, ràpid, tant incrementant ingressos com baixant despesa, quan estàvem amb l'obligació de fer un ajust ràpid, el primer que trontolla és la inversió, i sé que vostè ho sap perquè vostès ho varen fer l'any 2010, varen baixar inversions reals; per què?, perquè el primer que s'havia de fer..., primer, perquè vostès també eren conscients que s'havia de fer ajust, varen publicar la llei del 2010 de reducció de dèficit públic prenent una sèrie de mesures, i és evident que el primer que es veu afectat és la inversió. Però a més és que el primer i decisiu entrebanc que tenia la competitivitat de la nostra economia a l'inici de legislatura era el que li deia, la morositat de l'administració pública; la primera mesura a prendre per un govern si té la mínima intenció d'incidir en la competitivitat de l'economia era pagar els deutes, era que les empreses poguessin cobrar per allò que contractaven amb l'administració. I també es millora la competitivitat de la nostra economia si la inversió pública afegeix valor als productes.

Per tant no tota inversió pública incrementa la competitivitat; la inversió pública que afegeix valor incrementa la competitivitat, i jo li posava l'exemple l'altre dia que segurament incidia més en la competitivitat amb la llista de projectes d'inversions estatutàries que vostès varen presentar haver dedicat 2 o 3 milions d'euros a canviar l'emissari de Talamanca, de la platja de Talamanca a Eivissa, que no altres despeses d'inversió que sí que es varen demanar i es varen fer. S'incideix més en la competitivitat de la nostra economia unes inversions quantitativament més petites, segurament, però dirigides als eixos d'inversió que o bé afegeixen valor o bé redueixen costos; incideixen més en la competitivitat de la nostra economia aquelles inversions dirigides a recerca, desenvolupament i innovació -i jo crec que en això estarem d'acord-, aquelles inversions dirigides a tractament i depuració d'aigües -crec que també hi estarem d'acord-, i a energies renovables.

Per guanyar competitivitat de la nostra economia és necessària la inversió pública, la inversió pública ben feta, ben feta, com deia ara, però no és l'únic factor per guanyar competitivitat de la nostra economia, la inversió no és l'únic factor, ni tan sols el més important; és més important fer reformes estructurals a la nostra economia; per reactivar la demanda o la funció agregada de demanda és important la inversió, són importants també els altres vectors, no? Si l'economia de les Illes Balears avui creix i genera ocupació és gràcies als guanys de competitivitat que hem tengut durant aquests tres anys i mig, és gràcies als guanys que s'han produït a la nostra activitat econòmica durant aquests tres anys i mig.

I ara el debat a Europa és aixecar, aixecar..., és aixecar 300.000 milions d'euros per poder fer inversió, aixecar-los, eh?, que encara s'han d'aixecar, els 300.000 milions d'euros; no és que el Sr. Juncker hagi vingut i hagi dit "eh!, aquí hi ha 300.000 milions d'euros"; no, ha proposat un pla per aixecar 300.000 milions d'euros d'inversió, i no un pla d'inversió pública, un pla d'inversió preferentment privada, i a l'alçada en què estam...

(Remor de veus)

Escolti'm, Sr. Pons, que després dirà que no li he contestat les preguntes...a l'alçada en què estam... Sr. Pons, que ara començ! ...a l'alçada en què estam no s'han definit els criteris d'elegibilitat, s'han posat una línia, s'han marcat unes línies d'inversió però no s'han definit, al grup de feina que dona suport al Pla Juncker, no s'han definit els criteris d'elegibilitat de les inversions. Per tant el poblacional no sabem si és un criteri d'elegibilitat, el que sabem són les línies d'inversió que hi ha programades, però no sabem si ens tocarà més o menys en funció de la població. Per tant vostè no utilitzi aquest criteri perquè no ho sabem. Potser..., per exemple, potser funciona més el territori, la interconnexió territorial dins la Unió Europea, i en aquest sentit idè potser 519 milions d'euros es (...) més amb el territori que no per exemple Extremadura, li faltarien 3.000 milions d'euros, a Extremadura, si el criteri d'elegibilitat fos aquest.

El Govern de les Illes Balears valora positivament aquest esforç d'aixecar 300.000 milions d'euros per fer major inversió a la Unió Europea, li torn dir que preferentment privada, no és un pla d'inversió pública, i el 20 de novembre el Govern de les Illes Balears va remetre al Govern de l'Estat un llistat d'inversions públiques i privades per un valor total de 519 milions d'euros. El Govern en aquest llistat destacam projectes destinats a la unió energètica, que inclouen 206 milions d'euros en projectes de connexions i producció: 78 milions d'euros en interconnexions transfrontereres i seguretat del subministrament; aquests 78 -i després parlaré del cable-aquests 78 es refereixen a reparacions que s'han de fer en el cable d'interconnexió entre Formentera i Eivissa, no al nou cable, d'acord?, aquesta és la diferència. 34 milions d'euros en projecte de descens d'emissions i integració de xarxes. 30 milions d'euros en altre tipus de programes d'eficiència energètica als edificis.

Al mateix temps varem remetre igualment el Pla d'inversió de la comunitat autònoma per valor de 102,55 milions d'euros en depuració i tractament d'aigües i projectes per a edificis públics per valor de 36,5 milions d'euros dins l'apartat d'infraestructura social. A més també varem establir dins aquesta llista d'inversions diverses inversions per a projectes estratègics per valor de 7,8 milions d'euros. I en la línia de coneixement i economia digital el Govern també ha presentat el llista d'inversió per centres de dades per valor de 24 milions d'euros. No s'hi inclouen, a la llista que ha enviat el Govern a l'Estat, no s'hi inclouen les interconnexions de cable, d'acord? Això ho fa l'Estat, són diners que ha de posar l'Estat; si l'Estat vol finançar-ho amb el Plan Juncker és el seu problema, però els 1.350 milions d'euros que l'Estat ha de destinar a la segona interconnexió Mallorca-península, a la connexió Mallorca-Menorca, a la connexió Eivissa-Formentera, a les conversions i als reforços i a l'enllaç Eivissa-Mallorca, que ja va començar l'any 2013 -li ho record-, els 1.390 milions d'euros que suposa tot això els ha de posar l'Estat, i si ho vol finançar amb el Pla Juncker és la seva opció.

Una vegada fet això, els estats han de remetre aquests llistats a la Unió Europea, i a partir d'aquí es farà el procés dins el grup de treball de fixar els criteris d'elegibilitat, i a partir d'aquí elegir els criteris, i a partir d'aquí començar el procés també que la majoria d'aquests 300.000 milions d'euros idò tinguin un finançament privat o tinguin una col·laboració publicoprivada. Li vull dir que a l'àmbit de la Unió Europea ja hi ha programes en marxa i línies en marxa, per exemple del Banc Europeu d'Inversions; l'altre dia sortia la notícia del finançament que va donar el Banc Europea d'Inversions l'any 2014. Bé, d'aquests finançament que el BEI va donar a Espanya l'any 2014 27,7 milions d'euros els varem signar aquí per fer centres públics educatius, els varem signar aquí. També altres línies a la comissió Europa 2020, que són projectes que estan en marxa, i el BEI ara tornarà a fer un esforç per finançar projectes, però de l'esforç que ha fet ja 27,7 es varen fer aquí per fer escoles a la nostra comunitat.

No sé si li ho he contestat tot. En tot cas m'ho fa notar i en la rèplica continuarem (...). Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies... Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Aquest és un exercici de la falta de transparència del Govern. Açò és un exercici de la falta de transparència del Govern, quan puja aquí...

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

...el conseller, amb preguntes concretes plantejades des de la setmana passada, i no té ni la valentia d'explicar i de reconèixer que no han plantejat ni han proposat cap projecte davant Madrid, i davant d'açò el que fan és amagar-se en deu minuts de teòrica econòmica que no ens du aumon, Sr. Conseller. És que és més, és que no hauria de ser vostè el que hauria de pujar aquí. Un pla d'inversions coordinat, amb la idea de cercar competitivitat davant dels fons europeus, si no és per al

president almanco per al conseller d'Economia, però com que els han agafat amb el peu canviat l'únic que van fer va ser córrer i telefonar a Madrid per veure què hi havia, i és el conseller d'Hisenda el que té la relació per saber els duros com es mouen i li han explicat el que ens ha vingut a contar aquí, que és poc més de no res, i que ara a més a més li ho rebratré, Sr. Conseller. Però aquesta és la realitat, eh?, ha quedat en evidència.

Van perdre les inversions estatutàries, estam a la cua d'Espanya en inversió estatal, i ara a més a més haurem perdut realment el Pla Juncker, i aquí ningú..., i aquí sobretot, Sr. Conseller, del que estam discutint, que és el que vostès no es volem mirar per a res, és de qui ha estat capaç d'atreure inversió pública a les Illes Balears i qui no, i tots els govern que hi ha hagut fins ara n'havien atret, i vostès hauran estat el primer govern que no haurà estat capaç d'atreure inversió pública a les Illes Balears. I ja es poden excusar en el que vulguin: en que si les anteriors eres més competitives o manco, en si resultava que ens agradaven més o menys, però la realitat és que es tancaven, i aquesta legislatura no es presenten ni projectes, i ara entrarem en els detalls, Sr. Conseller.

El primer de detall de tots: el president Bauzá ens va parlar de 519 milions d'euros; el conseller Marí ens ha fet una relació de projectes, que és la mateixa, clavada, que va fer el Sr. Mercadal dimecres passat. Té lògica que ho sigui, és clar que sí, clar. Quan els sumes tots saben quants de milions surten?, 418; n'hem perdut 100 pel camí; d'acord. D'aquests 100 milions que hem perdut pel camí ens quedam amb 400; dels 400, quan ho sumes tot, veus que n'hi ha 300, 300 milions d'euros per a inversions de les connexions elèctriques, que el Sr. Marí ens ha dit "home, si Madrid ho vol presentar, idò mira, que ho presenti, i nosaltres què hem de fer?"; d'acord, però com que açò ja ens ho havien de fer, a nosaltres, no és cap millora per a nosaltres, açò, Sr. Marí, no és cap millora per a nosaltres. L'únic que hauran aconseguit és que Madrid, a costa nostra, s'estalviï 300 milions d'euros, perquè nosaltres ens quedam ben igual. I dels 1060 milions d'euros que per població ens podria tocar, ara només en tenim 100. Però alerta, no ha explicat cap projecte, ni un, i aquí haurem de veure quants d'ells són plans estatals, que de rebot també ens tocaran a nosaltres. Faran un pla de competitivitat per a Espanya i un percentatge tal vegada ens toca a nosaltres. Però no era açò, Sr. Conseller, el que nosaltres li demanàvem, nosaltres li demanàvem quina estratègia havien seguit per fer possible aconseguir aquests recursos.

I després s'amaga i ens diu: "pensin vostès que al Pla Juncker encara no han decidit quins projectes es trien"; és que ja ho sabem, Sr. Marí, però Madrid sí!, Madrid ja ha decidit quins projectes presenta!, i nosaltres la batalla era, des d'aquí, veure com era capaç de convèncer el Sr. Rajoy perquè una part d'aquests projectes els convencés davant Brussel·les. I jo li deman: què hem aconseguit? Que ens ho explicarà aquí?, que ens dirà en quina data han presentat, han sortit amb registres de

sortida d'aquesta comunitat cap al Govern d'Espanya i quins projectes eren? Que ens ho explicarà, açò, Sr. Conseller? Amb qui s'ha reunit? Li he demanat si estava consensuat amb l'empresariat; no ha badat ni boca. Ah!, perquè no hi ha consens de res. Li hem demanat fins i tot quines..., el Sr. Bauzá feia referència a empreses publicoprivades, a empreses privades...; quines empreses són, Sr. Marí? Ens ho pot contar?, perquè no tenim cap d'aquestes informacions, ni una, i per açò deia jo que açò és una falta de transparència absoluta.

Perquè pugem aquí dalt i agraeix el Sr. Marí i diu: "Jo don les gràcies al Grup Socialista perquè ha plantejat aquesta iniciativa". Sr. Marí, açò hauria de sortir de vostès; un govern madur, amb ambició, amb ganes d'assolir projectes puja aquí dalt per iniciativa pròpia i diu: "Al·lots, el Pla Juncker aprovarà 300.000 milions d'euros; n'hi haurà 53.000 per a Espanya, establirem aquesta estratègia, ens asseurem amb aquesta gent i presentarem aquests projectes". No han fet res d'açò, ha hagut de passar tot el temps, hem hagut de demanar què succeïa, i ens han amagat informació, i mentrestant el mes de desembre Andalusia feia públics 1.800 milions d'euros; Astúries feia públics 800 milions d'euros; Extremadura feia públics 1.800... -13.000 era Andalusia, perdó- 1.800 milions d'euros Extremadura, els feia públics! I bé, després ja faig fer la broma jo al Sr. Mercadal, quan em justificava açò. Vostè ens diu: "home, el criteri de població no se'l mirin, no tenen per què mirar-se'l; es poden mirar el criteri territorial i veuran com ens toquen menys doblers"; encara es posa de la banda d'Espanya, del Govern d'Espanya per justificar que ens arriben menys doblers.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Pons, per favor.

EL SR. PONS I PONS:

Vostè ha d'anar al màxim!, ja l'hi retallaran. Què és aquesta espècie d'autocensura a l'hora de justificar les coses? Açò només pot explicar una cosa, i és que no han fet els deures, és que no han presentat projectes, és que no hi ha iniciatives, Sr. Marí, i açò ens hauria de preocupar i ens hauria de preocupar molt. Hem tornat a perdre un altre tren, Sr. Marí, i trobam i ens sembla que és una llàstima.

I acab ja amb una darrera qüestió, Sr. President. El mes de desembre el Grup Socialista a l'Ajuntament de Palma presentava i demanava, presentava i demanava que en el Pla Juncker s'incorporés la remodelació de la Platja de Palma; va sortir per unanimitat. La descoordinació és tan grossa entre el Govern que ni tan sols no té present els altres ajuntaments ni les peticions que li arriben. Si no han presentat vostès el projecte de la Platja de Palma davant el Pla Juncker demostren fins a quin punt la seva falta d'interès, d'iniciativa, queda demostrada.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Torn de contrarèplica. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sr. President. Sr. Pons, ja li deia jo que vostè estava despistat i no ha sentit el que li deia; vostè estava en altres coses, o continua vostè sota l'efecte del síndrome Varoufakis, perquè pujar aquí i dir "no, no, m'és igual, jo vull parlar de la inversió pública"; d'acord, idè vostè vol parlar de la inversió pública... i li és igual els efectes d'aquesta inversió sobre la...

EL SR. PRESIDENT:

Preg silenci, senyors diputats.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

...sobre la nostra comunitat autònoma. Però, això sí, li és igual si pagam els deutes o no pagam els deutes, el que jo li dic, el síndrome Varoufakis.

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Respecte de la inversió de l'Estat 2013, vàrem estar més a prop que mai de la mitjana d'inversió de l'Estat en pressupostos generals de l'Estat, més a prop que mai; ni totes les inversions estatutàries que vostès varen demanar varen servir per situar-nos més a prop de que vàrem estar el 2013.

Dos. Les inversions estatutàries vostès les gastaven en despesa corrent. La Sra. Armengol va rebre 190 milions per a carreteres; només en va executar 14, només en va executar 14.

(Remor de veus)

I a nosaltres ens varen haver..., i a nosaltres, i a nosaltres...

(Continua la remor de veus)

Sr. Pons, i a nosaltres...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

...i a nosaltres ens varen demanar que tornàssim 157 milions d'euros d'inversions estatutàries, i el que ha fet aquest govern és no tornar-los, prorrogar els convenis per tal que es puguin fer, però quan donam la batalla, quan donam la batalla, hem de saber de què parlam.

Respecte de la insularitat, és veritat que no hem modificat encara la Llei 30/1998, però hem negociat amb l'Estat i hem obtingut *la orden que establece el régimen retributivo específico para nuevas instalaciones eólicas y fotovoltaicas*, hem negociat amb l'Estat i hem obtingut un increment de les ajudes agrícoles del 21% quan la resta de les comunitats autònomes, n'hi ha algunes que baixen un 10%, i reconeixement explícit -reconeixement explícit- de la insularitat. L'únic reconeixement explícit -i això li ho vull reconèixer-, l'únic reconeixement explícit que fa a la insularitat el sistema de finançament el varen introduir vostès al 2009, i això és de lloar, però, miri, no sé per què aquest caràcter idò..., resulta que Canàries se'n du el 80% i nosaltres el 20, o sigui, som iguals, illes, però Canàries se'n du el 80% de la insularitat i nosaltres el 20, no?

(Remor de veus)

Respecte de..., igualment...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor, senyors diputats.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTOS
(José Vicente Marí i Bosó):

Respecte, igualment, del pla d'inversions Juncker, jo li he dit i vostè no ha escoltat perquè estava despistat o afectat pel síndrome Varoufakis, que vàrem enviar el llistat el 20 de novembre de 2014; li he dit també que el grup de treball no ha establert encara els criteris d'elegibilitat; li he dit també que l'Estat espanyol ha enviat un resum, no ha enviat els projectes concrets a la Unió Europea; li he dit també que el llistat de projectes de la comunitat autònoma enviat a l'Estat suma 519 milions d'euros i li he especificat les línies d'inversió que hem proposat; i vostè, idò, continua amb el seu mantra respecte del bo que és la inversió pública i que *yo solo quiero hablar de la inversión pública, eso sí, hablar mucho de la inversión pública, pero enviar el dinero a gasto corriente*, que és el que vostès fan i per tant, no es dinamitza res i, per tant, el resultat és que quan vostès governaven parlaven molt de la inversió pública, però el resultat era recessió i 97.000 persones a les cues de l'atur segons l'EPA. Moltes gràcies, bon dia.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Gràcies, Sr. Conseller.

III. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Salut del Projecte de llei RGE núm. 10614/14, pel qual es modifica l'ordenació farmacèutica de les Illes Balears (derivat del Decret Llei 1/2014, de 14 de novembre).

Passam al tercer punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió plenària que correspon al debat i la votació del dictamen del Projecte de llei RGE núm. 10614/14, pel qual es modifica l'ordenació farmacèutica de les Illes Balears, derivat del Decret Llei 1/2014.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista RGE núm. 273, 275, 277, 281, 284, 285, 287, 288, 289, 291,

294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 303, 305 i 308, té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs, per un temps de quinze minuts.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia a tots i a totes, som aquí per debatre i votar el dictamen del Projecte de llei RGE núm. 10614/2014, pel qual es modifica l'ordenació farmacèutica de les Illes Balears.

El primer que hem de recordar és que parlem d'un projecte de llei que prové d'un decret llei, exemple de mala autorització i impropedent del Partit Popular, un decret que ni era urgent ni era necessari perquè tanta pressa no dissimula altres coses. Ja vàrem comentar fa un temps que aquestes presses vénen condicionades per fets com una incompatibilitat d'un president que ha bloquejat tota la modificació durant més de tres anys, on no hi ha hagut cap motivació ni cap interès des de la Conselleria de Salut per treure un concurs de 54 oficines de farmàcia que estaven aprovades l'any 2011 i tenim un govern que sempre parla de seguretat jurídica, però que evidentment ara l'únic que intenta és evitar procediments judicials i anar darrere de probables sentències. No n'hi havia necessitat, el que passa és que els obliguen, necessiten rapidesa i necessiten canviar criteris pels quals es definia la necessitat de noves oficines de farmàcia i endurir exigències abans que es dictin sentències.

Per tant, un dels objectius és revisar a la baixa aquestes 54 oficines de farmàcia autoritzades i, evidentment, dins el Govern també hi ha interessos de saber quines oficines de farmàcia s'autoritzen i on, perquè una oficina de farmàcia nova al meu municipi canvia el valor patrimonial i provoca una disminució del valor d'una oficina de farmàcia davant d'una hipotètica transmissió, a més a més, d'una disminució d'ingressos. Per això, l'administració decidirà on s'ubiquen les oficines de farmàcia sense que existeixin en el projecte de llei uns criteris objectius que ho diguin.

Evidentment, a l'exposició de motius hi ha una defensa d'un model mediterrani de farmàcia, es defineixen les oficines de farmàcia com establiments sanitaris privats d'interès públic i bàsicament del que es parla és que aquestes oficines de farmàcia tinguin viabilitat econòmica, es queixen dels canvis normatius que hi ha hagut en els darrers anys en el nostre país que condicionen aquesta productivitat econòmica i ha produït una reducció de marge de beneficis i només es justifica amb una necessitat d'adaptació produïda per canvis demogràfics. Es perd una oportunitat de fer una vertadera planificació des de l'administració.

Ja ho vàrem dir l'altre dia, és cert que hi havia una necessitat de modificar determinats aspectes, però la veritat és que el text es queda curt. Per exemple, es queda curt perquè quan es valoren determinats indicadors demogràfics es produeix una ponderació a la baixa i, a més, el Partit Popular vol impedir o dificultar que es puguin treure totes les oficines de farmàcia que puguin estar autoritzades i el que fa és que pel camí d'un concurs també se'n perdin. Com he dit, es perd una oportunitat d'una nova ordenació farmacèutica, no es parla de necessitats que puguin tenir els ciutadans, no es parla de com han de ser els serveis prestats per aquestes oficines de farmàcia i no es parla de paràmetres de qualitat. Evidentment, el concepte de farmàcia comunitària ni surt al text.

Quan dèiem que s'ha adduït la necessitat d'una planificació el que crida vertaderament l'atenció és que es prescindeix de l'ordenació sanitària, ni es parla de la normativa vigent d'ordenació sanitària ni es parla de centre de salut ni es parla de residències sociosanitàries. Curiosament, només utilitzen determinats criteris poblacionals, però s'obliden de l'ordenació sanitària vigent i s'obliden de com està distribuït el Servei de Salut i s'obliden dels centres de salut i de les residències sociosanitàries.

Com dèiem abans, el problema és què feim amb 54 oficines de farmàcia autoritzades des de fa molts d'anys i ara queda molt resumit en la disposició transitòria: "les oficines de farmàcia autoritzades i vacants han de ser objecte de revisió d'acord amb els nous criteris establerts tant en matèria de mòduls poblacionals com de distàncies i determinació d'ubicació". Per tant, la pregunta que ja vàrem fer a l'altre debat, quantes d'aquestes oficines de farmàcia decauran?

És curiós que vostès parlin de definir una planta farmacèutica i és curiós que parlin de crear un catàleg, però és veritat que han acceptat una esmena del Partit Socialista per incloure que els ajuntaments puguin decidir sobre aquesta planta farmacèutica, però és curiós que no demanen l'opinió directa dels municipis on ha d'existir una oficina de farmàcia. Hem dit que quan vostès planifiquen tampoc no tenen en compte ni les zones bàsiques ni ordenació sanitària vigent, això no ho tenen en compte.

És veritat que vostès modifiquen el mòdul de població general i estacional, però, per exemple, no volen acceptar que es comptin totes les places d'allotjament turístic amb les seves diferents modalitats, això no ho accepten, només el nombre de places que tinguin empreses i tampoc no accepten posar una temporalitat de quan es mesuren aquestes certificacions poblacionals, només accepten les dades de l'Institut Nacional d'Estadística i no accepten certificacions municipals. No sé què tenen amb els ajuntaments, però no volen que decideixin on s'ubica una oficina de farmàcia i no accepten les seves certificacions municipals, per la qual cosa també el Grup Parlamentari Socialista va presentar una esmena perquè els ajuntaments poguessin decidir -l'esmena 300- i el Partit Popular no l'accepta.

Només volen fer un catàleg amb un màxim de quatre anys, però no volen recuperar amb concursos oficines de farmàcia que queden sense autoritzar o que queden sense adjudicar o que puguin quedar vacants perquè algú hi ha renunciat. Si ja feim un catàleg que només treu el 80% a concurs, el que no hem de fer és deixar que es perdin oficines de farmàcia pel camí. És veritat que es posen una sèrie de normes que intenten dificultar l'especulació, però això no és suficient, no és... L'Administració quan decau l'autorització d'alguna farmàcia i el dret a transmissió el que ha de fer és incloure-la al catàleg i no amortitzar-la, el que ha de fer és tornar-la treure a concurs.

És veritat que sembla que el Partit Popular acceptarà les esmenes del Grup Parlamentari Socialista que fan referència a les esmenes del centres residencials. És curiós que el Partit Popular no s'hagués adonat d'aquesta necessitat, adaptar-se a un marc normatiu d'aquest país que ja pràcticament tres anys..., és curiós que el Partit Popular, això, no ho trobàs necessari i és important que els centres sociosanitaris puguin tenir, aquells de més de cent llits puguin tenir un servei de farmàcia propi, la qual cosa crea llocs de treball a través d'apotecaris i si no, que depengui el seu dipòsit de medicament d'un servei de farmàcia de la xarxa pública, com també es positiu que aquelles residències que tinguin menys de cent llits i no disposin d'un servei de farmàcia puguin tenir un dipòsit... hagin de tenir un dipòsit de medicaments que reglamentàriament s'haurà de regular i és positiu que aquest dipòsit de medicament hagi d'estar vinculat necessàriament a una oficina de farmàcia de la seva zona i que només una oficina de farmàcia pugui estar vinculada a un dipòsit de medicaments i si no, hagi de dependre d'un servei de farmàcia de la xarxa pública. Això redundarà en tres conceptes importants: un és l'adaptació al marc legal; dos, afavoreix l'ús racional del medicament i, per tant, afavoreix també el control de la despesa farmacèutica.

En relació amb la disposició transitòria primera ja ho vàrem dir i ho tornarem dir: aplicar els nous criteris a aquelles oficines de farmàcia autoritzades i no adjudicades i que estan vacants en funció de la normativa antiga, ens diuen... ens diuen que és un tema complex i polèmic a nivell jurídic. Hi havia farmacèutics amb una expectativa de dret, que no de dret consolidat, i sembla que es crearà un escenari que estarà judicialitzat en poc temps.

Passem a parlar de l'esmena 323 del Partit Popular, una esmena que fa referència a una modificació del pressupost de la comunitat autònoma quinze dies després de la seva aprovació. Evidentment, des del Grup Parlamentari Socialista no tenim res en contra del fons de l'esmena, però és molt clar que està plantejada amb una condicionalitat que ningú no podrà comprovar que la condició es dona. És un text que genera una inseguretat jurídica absoluta perquè es pot donar la condició que s'hagin de tornar els diners rebuts. Sabem que els capítols 1 de Sanitat i Educació són insuficients, però per exemple el capítol 1 del personal docent ja no és ampliable i evidentment és una mesura absolutament electoralista, elimina informes previs de funció pública i de pressupost i simplement el que ve a dir és, farem pagaments a compte, sabem que no tenim pressupost, però ja vendrà algú i que ho imputi i ho regularitzi a finals de l'any que ve.

A més a més -i a més a més- i, ja dic, nosaltres no entram en el fons de l'esmena perquè evidentment són conceptes retributius que ja s'han pagat en altres moments, el que no és absolutament tolerable i aquí precisament al Parlament és l'incompliment de manera conscient de l'article 118 del Reglament: "La mesa de la comissió només admetrà a tràmit aquelles esmenes el contingut de les quals tinguin relació amb la matèria de la denominació del projecte de llei, excepte acord en contrari adoptat per unanimitat". La Llei d'ordenació farmacèutica no parla en cap moment de conceptes retributius, ni de sanitaris, ni de docents, ni de funcionaris i evidentment tampoc d'apotecaris.

Aquesta esmena, vostès saben que necessita majoria especial, concretament unanimitat, perquè no té res a veure amb l'objecte del projecte de llei i encara és pitjor, la presidenta de la comissió va qualificar, perquè va voler, en positiu aquesta esmena. L'article diu que necessita una majoria reforçada i això és una qüestió tècnica i jurídica que correspon als lletrats del Parlament i l'acta de la comissió ho deixa ben clar: el lletrat de la comissió va dir que aquesta esmena estava afectada pel supòsit de l'article 118.1 i que, per tant, necessitava unanimitat per ser aprovada, cosa que no va tenir.

Per tant, el Partit Popular ha vulnerat *a consciència* el Reglament d'aquesta cambra. Per tant, aquesta esmena no disposa dels vots necessaris per considerar-se aprovada i si aquí ens trobam que la presidenta de la mesa va decidir botar-se aleatòriament el Reglament, aquesta cambra no ho hauria d'acceptar.

Per tant, estam davant un presumpte delictes de prevaricació perquè qui diu que una esmena ha de ser aprovada ho fa sense tenir vots, sentències del Tribunal Constitucional avalen el que estic dient, és una demostració més d'un govern que ni practica la transparència ni el bon govern ni la bona administració, simplement diu "*hágase*".

Per tant, els hem donat altres opcions legislatives perquè es pugui aprovar legalment aquesta esmena, i el Partit Popular no ho ha volgut, es veu que estan més còmodes davant una il·legalitat, davant el Reglament d'aquesta cambra, que és la norma bàsica de funcionament dins el Parlament.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Thomàs. Per part del Grup Parlamentari MÉS s'hi mantenen les esmenes RGE núm. 318, 319, 320, 321 i 322. Per defensar-les té la paraula la diputada Fina Santiago per un temps de quinze minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Bon dia a tots i a totes i benvingut el col·lectiu de farmacèutics per escoltar aquest debat, un debat que ja es va produir fa escassament un mes en relació també amb el mateix text, aquest dictamen del Projecte de llei pel qual es modifica l'ordenació farmacèutica a les Illes Balears, ja es va fer aquest debat i nosaltres no hem canviat molt el nostre

posicionament, perquè en aquest moment ja és una llei en vigor perquè es va aprovar a través d'un decret llei, un decret llei que no complia amb les condicions per ser decret llei, segons el nostre Estatut d'Autonomia, no hi havia cap argumentació sobre la urgent necessitat, més que l'acabament de la legislatura i aquesta ordenació farmacèutica no s'havia produït i no s'havia produït perquè fins aquell moment hi havia una demanda d'incompatibilitat en relació amb el president, per precisament ser titular d'una farmàcia i vàrem haver d'esperar, supòs que estratègicament, que hi hagués la sentència per poder desenvolupar aquesta llei. I tenien les presses per altra banda, unes presses administratives, no de caràcter jurídic, ni per cap tipus de demanda social, d'aquestes 54 farmàcies que, part d'elles, estaven en procés judicial. Aquestes varen ser les necessitats que tenia el Govern, però socialment ni políticament no hi havia cap necessitat d'aquesta urgència per fer aquest decret.

Nosaltres ja ens vàrem posicionar sobre aquest decret, ens hi vàrem abstenir, vàrem veure la bona voluntat, hi va haver també informació, cosa que normalment no es feia per part d'aquest govern, hi va haver informació a l'oposició. Som conscients que es va negociar i debatre amb el col·lectiu de persones afectades, en aquest cas les persones afectades varen ser el col·lectiu dels professionals del Col·legi de Farmacèutics, però no amb altres col·lectius que també podrien ser part d'aquest debat, com podrien ser els usuaris de la sanitat pública o altres professionals de defensa de la sanitat pública. Per tant, ens hi vàrem abstenir i el nostre posicionament avui també serà semblant a l'abstenció o serà l'abstenció.

Nosaltres ja vàrem plantejar que pensàvem que el debat de l'ordenació farmacèutica, tot i que no només es podia fer des de la comunitat autònoma, és necessari fer un debat de tot el que sigui producte farmacèutic des del conjunt de l'Estat espanyol. Tenim, al nostre entendre, una ordenació que jo la caracteritzaria com hipòcrita, ho vaig dir i ho vull repetir, estam protegint i ordenant molt la venda del producte farmacèutic, però el que és la investigació, la producció i la distribució no estan gens ordenades, aquí hi ha mercat lliure per tot, està molt poc ordenada, aquí hi ha mercat lliure per tot, molt poca inversió pública, les empreses investiguen el que els dona la gana, no hi ha cap tipus d'obligació perquè s'investiguin determinats productes; el cas del producte farmacèutic de l'hepatitis C, que és en el debat públic i en el debat social en aquest moment, és una clara demostració el que estam dient. Les declaracions dels grans directius d'aquestes empreses, de les empreses farmacèutiques en concret, realment fan federat, demostren clarament quins són els interessos de la indústria farmacèutica. I pensam que aquest realment és el debat que s'ha d'aclarir, no només com s'adquireix en el darrer moment, sinó com es produeix tot el debat.

Nosaltres vàrem valorar positivament aquest decret llei i també el que ara és el text, la utilització de nous indicadors, sobretot per al tema del còmput de la població, altres nous indicadors, actualitzar els indicadors per valorar com s'ha de produir o com s'ha d'indicar si una farmàcia o una oficina de farmàcia és adequada o no adequada a determinat territori. Un

altre també, evitar l'especulació farmacèutica, perquè amb aquesta concepció proteccionista que es té de l'oficina de farmàcia, és lògic protegir el que en aquest moment podria ser una especulació mercantil, es fan elements per protegir-la, s'espera que les persones que l'adquireixin no la puguin vendre d'una forma tan ràpida i això ho valoràvem positivament.

Nosaltres hem presentat poques propostes, n'hem presentat en tres sentits. Una, és reduir l'arbitrarietat de l'administració pública en relació amb l'adjudicació. No pot ser que es quedi una part de la possible adjudicació i no hi hagi cap criteri per quan la posi una altra vegada a concurs. Per tant, tot el que sigui aquesta arbitrarietat, pensam que s'ha de regular més.

L'altra és..., hem presentat esmenes que nosaltres consideram que obliguen a una major i a una millor planificació per part del Govern. Pensam que el concepte de zona bàsica de salut és el territori, la zona, l'espai on s'han d'acoblant les propostes de les futures oficines de farmàcia, això sempre ho estam demanant en relació amb altres temes, també quan parlam de serveis socials, quan parlam de (...) sanitari, de poder aconseguir en el conjunt de la comunitat autònoma uns territoris unificats, perquè cada sistema administratiu té zones diferents. Els serveis socials en tenen una, l'educació en té una altra, els farmacèutics en tenen una altra, les zones bàsiques de salut una altra. Crec que hem d'unificar aquests espais territorials perquè la població estigui realment orientada i faciliti la coordinació i faciliti l'estudi de necessitat dels territoris, territoris que poden ser molt diversos o diferents un dels altres.

Després el tema de l'especulació, fins fa poc nosaltres teníem a la nostra ordenació que els farmacèutics majors de 65 anys no es podien presentar a un concurs. Ara, per sentència del Tribunal Constitucional, s'hi poden presentar. Però el que no ens pareix sensat és que un farmacèutic, per exemple amb 67, 68 anys es presenti a un concurs, el guanyi ell per mèrits propis i al cap de dos anys es jubili i el doni al fill o a la filla que no s'ha presentat a cap concurs. Pensam que una cosa és el dret que té ell com a professional i l'altre el dret que té el fill o la filla en cas d'herència. I això no ha estat aprovat a la ponència, el Partit Popular hi ha votat en contra.

I després també ens oposam a aquesta arbitrarietat que suposa aquest article, que s'apliquin al ciutadà modificacions legals que l'afecten negativament. Això no pot ser, vull dir que hi ha un principi de legalitat que és ver que és al Codi Penal, però jo crec que s'ha d'ampliar per sentit comú a qualsevol principi de legalitat, que no es pot aplicar a un ciutadà una modificació legal que el perjudiqui, i aquí estam davant això. És veritat que no estam parlant d'un dret subjectiu, però sí d'una expectativa de dret. No podem modificar legislació que vagi en contra de possibles drets adquirits o de possibles expectatives de dret.

Hem donat suport durant la ponència a tot allò que nosaltres hem suposat que era una millora del text, especialment tota la part de la introducció, de l'exposició de motius, on estava massa lligada i pensàvem que no era una imatge positiva per al conjunt de l'ordenació farmacèutica o del sistema farmacèutic, que quasi tot justificava la modificació d'aquesta llei a una rendibilitat econòmica, que pot ser legítima, però pensam que no s'ha de justificar. Pensam que és millor la planificació, millor l'ordenació, millor garantir als ciutadans, a part d'aquesta

rendibilitat econòmica que pot ser legítima. Hem donat suport a tot allò que pensam que millorava la planificació i en aquest sentit pràcticament hem donat suport a totes les esmenes que han presentat els altres grups.

Ens hem abstenut a les propostes del tema sociosanitari que ha exposat el Sr. Thomàs i que ha presentat el Grup Socialista i que s'han introduït ja al text i avui no es votaren perquè ja estan incorporades en el text legal, perquè, tot i veient la bona voluntat, no veim que sigui la millor manera. Les residències no contractaran un farmacèutic, això els suposaria un cost afegit, per tant supòs que no el contractaran. Per tant, s'optarà per aquest dipòsit de farmàcia, aquest dipòsit de farmàcia no sabem com es reglamentarà perquè no s'han fet propostes en aquest sentit; no sabem quan es farà, perquè tampoc no hi ha propostes en aquest sentit. I pensam que lligar una residència a una exclusiva farmàcia no ens pareix adequat, nosaltres hem fet propostes durant aquest període legislatiu dient que simplement les residències, en aquest cas, que és el que nosaltres més podem conèixer amb la gestió que varem realitzar, comprin els productes farmacèutics a les farmàcies de la zona, que per a això basta realment una ordre, no?, no lligar una residència a una farmàcia a través d'aquest dipòsit de farmàcia. Pensam que hi ha altres maneres, perquè sabem que no hi haurà una contractació d'un farmacèutic.

És ver que a determinades residències públiques sí que hi és, però el que es fa és mitjançant un conveni, a través d'un conveni amb l'ib-salut, en aquest cas amb la Conselleria de Salut, i l'ib-salut s'estalvia molts de doblers perquè és el farmacèutic ..., s'estalvia el benefici farmacèutic, però en aquest cas no n'hi haurà, perquè si hi ha aquest dipòsit de farmàcia, el farmacèutic vendrà a preu de producte farmacèutic, a part que en aquest moment qui cobrarà fins a 8 euros que ha de cobrar, per tant jo crec que complicam la gestió de les residències i si volem facilitar que una residència no només beneficia una determinada farmàcia, ho poden fer a través d'altres sistemes.

No donarem suport de cap manera a l'esmena que presenta el Grup Popular de modificar la Llei de pressuposts. A la ponència nosaltres hi hem votat en contra, a veure si es podia aconseguir qualche reacció per part del Partit Popular, no ho han fet. Ara ens hi abstenem per respecte al col·lectiu sanitari, però ens pareix un abús absolut del que fa aquest govern amb aquest parlament. És un abús clar del que fa aquest govern amb el Parlament. La manca de planificació, el canvi de criteri d'aquest govern, utilitza el Parlament. Aquesta esmena es va presentar per part dels grups de l'oposició en el debat de pressuposts el mes de novembre i el mes de desembre. Tots els que avui votaran que sí, hi varen votar en contra, i un mes després votaran que sí, perquè han tengut amenaces del col·lectiu sanitari, que els produirà un conflicte abans de les eleccions i per això ho fan, ja poden acotar el cap una altra vegada perquè sembli que no escolten. Ho fan per això, per evitar un conflicte, i la manca de planificació del Govern, aquí hi ha el Parlament per resoldre-la. Com és possible que a ordenació farmacèutica posem la modificació dels sous del col·lectiu de professionals sanitaris. Què hi té a veure? Res, simplement l'amenaça d'un conflicte. I vostès ho volen fer per aquesta via.

Jo li he fet preguntes durant tot l'any respecte d'aquest tema, abans dels pressuposts i vostè em va contestar que no, que no tenien la voluntat de fer-ho... sí, bé, ja li passarem les preguntes, que no hi havia la voluntat de fer-ho, que ..., el de sempre, que entenen la reivindicació dels treballadors, però que els pressuposts, que la situació econòmica no ho permetia. I avui ho aprovaran, estic contenta per al col·lectiu de treballadors, però no són les formes.

Per tant, ja li dic, nosaltres bàsicament ens abstenem en aquest tema. Entenem que millora alguns aspectes, però la forma a través d'aquest decret llei, el poc temps que hi hagut per aquest debat, moltes presses per part del Partit Popular, hi ha hagut un dia de ponència i un dia de comissió, imposant una mica el ritme i el debat. Per tant, pensam que no mereix el nostre vot afirmatiu, però ens hi abstenem.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Passam al torn en contra. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el diputat Sr. Fernando Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc des del Grup Parlamentari Popular volem donar la benvinguda al col·lectiu de farmacèutics i al col·lectiu de metges presents avui a la sala.

Senyores i senyors diputats, el Govern de les Illes aprovava el Decret Llei 1/2014, de 14 de novembre, pel qual es modifica l'ordenació farmacèutica de les Illes Balears, que va ser validat el passat mes de desembre per aquesta mateixa cambra parlamentària. A més a més, el nostre grup parlamentari va demanar que aquest decret llei es tramitès com a projecte de llei, per tal de poder comptar amb la participació de totes les forces parlamentàries a través de les diferents esmenes que s'han presentat en aquest decret llei aprovat pel Govern.

Vull destacar la tasca duita a terme pels diferents grups parlamentaris, tant en ponència com en comissió, a la qual es varen debatre les diferents esmenes, de les quals se'n varen aprovar un total de 26 esmenes de grups parlamentaris, es varen arribar a acords importants a través de transaccions i amb aquest enteniment volem arribar a punts d'acord amb l'oposició. Cal dir que s'han acceptat gairebé el 50% de les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista. Per tant, pensam que ha estat un encert poder tramitar aquesta normativa com a llei ordinària perquè avui és un text millor i més complet.

Per tant, pensam que aquest text queda quantitativament i qualitativament millorat, amb l'aportació que han fet la resta de grups. Si és cert que es parla de residències, ho vàrem tractar a la comissió i va ser una de les qüestions en què vàrem arribar a un acord amb el Grup Parlamentari Socialista, a través de l'aprovació de tres esmenes, crec que dues varen ser transaccionades. Per tant, no és cert que no s'hagi incorporat el tema dels centres sociosanitaris i penitenciaris, tal i com comentava vostè, Sr. Thomàs.

Recordem que aquesta llei avui, que tramitam en forma de projecte de llei, és important perquè modifica la Llei 7/98, de 12 de desembre. Aquesta modificació és important ja que el règim actual d'ordenació farmacèutica no s'ajustava a la realitat, segons les dades de població de l'Institut Nacional d'Estadística. Per tant, era necessària la revisió, ja que la Llei 7/98, no regulava un autèntic sistema de planificació farmacèutica, ja que no es preveia una intervenció de l'administració pública en la configuració d'una planta farmacèutica a la nostra comunitat autònoma. I tampoc no es regulava una potestat organitzativa de l'administració que pogués garantir una distribució adequada d'aquestes farmàcies dins el nostre territori. Durant aquests anys, l'únic criteri per a la concessió d'una oficina de farmàcia ha estat únicament el mòdul poblacional.

Recordem els canvis poblacionals i el fet que hi hagi 67.110 habitatges desocupats, segons les dades de l'INE i, per descomptat, s'ha de tenir en compte també el criteri de la residència temporal i la residència estacional que l'anterior llei no tenia prevists. És important això perquè amb l'antiga regulació es feia un augment irreal del cens autonòmic, pel que fa al nombre d'oficines de farmàcia autoritzades, i això suposa un total de 29 farmàcies que es podien autoritzar tenint en compte un barem poblacional que realment era irreal o que no existia. Hem de constatar les variacions de població que es donen als municipis costaners o a aquells de gran activitat turística. Per tant, es tracta d'una població flotant o turística que no rep la mateixa assistència sanitària i que, per tant, no consumeix els mateixos medicaments que sí consumeixen els residents habituals de la nostra comunitat autònoma.

Una altra novetat important que ens aporta aquesta nova regulació és que així com anteriorment la iniciativa per promoure l'autorització d'una nova oficina de farmàcia requeria en la part interessada, amb aquesta nova llei es dona entrada a una regulació molt més justa, molt més objectiva, ja que serà l'administració sanitària l'encarregada de planificar l'ordenació farmacèutica i d'aprovar el catàleg d'oficines de farmàcia, des d'un punt de vista global i tenint en compte dades reals i actualitzades periòdicament sobre la població d'una determinada zona, tant habitual com merament estacional. Cal fer esment que la població estacional no té res a veure amb la població habitual, a aquesta darrera s'ha de tenir en compte el percentatge mitjà d'ocupació real de cada habitatge i s'ha d'oferir un servei que permeti cobrir les seves necessitats diàries. Per contra, la població estacional normalment té cobertes les seves necessitats ordinàries de medicaments i acudirà a la farmàcia de manera esporàdica.

En l'actualitat hi ha 436 oficines de farmàcia que estan obertes al públic i cal recordar que el fet de no tenir una planificació prèvia d'oficines de farmàcia ha suposat l'excessiva concentració d'aquestes oficines en nuclis de població els quals experimenten una reducció de població durant els mesos de l'any en què aquesta població augmenta a causa de la temporada turística. No és de rebut que aquesta excessiva concentració d'oficines de farmàcia hagi afectat la seva viabilitat econòmica i que aquestes hagin de demanar ajudes públiques a l'administració, ja que el nivell de facturació anual no arribava als 200.000 euros bruts anuals mínims que contempla la normativa.

No té sentit, per tant, disposar d'un nombre desmesurat d'oficines o que no s'ajusti a les necessitats d'oficines de farmàcia, perquè després hagi de ser l'administració pública la que hagi d'aportar doblers públics per al seu manteniment i la seva sostenibilitat.

Recordem que les oficines de farmàcia desenvolupen una clara tasca de servei públic i així ho reconeix la llei, ja que aquestes subministren medicaments subvencionats per la comunitat autònoma per a aquelles persones que tenen una recepta per una malaltia, però també hem de tenir present que aquestes oficines són negocis privats, els quals han de ser rendibles i s'ha d'evitar, en la mesura del possible, que aquestes hagin de rebre indemnitzacions que suposen despesa pública per al seu manteniment i la seva sostenibilitat.

I sincerament, en un marc en el qual es vol racionalitzar l'administració pública, en el qual no es volen fer despeses que no siguin necessàries, i en un context de redimensionar una administració, aquesta llei no podia fer una altra regulació.

Recordem, una vegada més, que dos titulars d'oficina de farmàcia han renunciat a causa de la seva inviabilitat econòmica i que un total de disset oficines han sol·licitat ajuts públics per al seu sosteniment. Nosaltres pensam que això és evitable. Amb el règim anterior s'han hagut d'autoritzar unes 54 noves oficines de farmàcia, 13 de les quals han estat autoritzades per silenci positiu de l'administració. Amb aquesta nova llei no es pot convocar un nou concurs, perdó, no es pot convocar un nou concurs sense revisar les oficines de farmàcia actualment autoritzades. Per tant, no es poden concedir noves oficines si no s'ajusten a les necessitats reals poblacionals o si no són viables en la pràctica.

Aquesta nova llei, amb la qual es concursa cada quatre anys a la totalitat de les oficines de farmàcia, posa el comptador a zero per als nous concursos de les noves oficines. D'aquesta manera podem dir clarament que es combat l'especulació farmacèutica, no és just ni és de rebut que uns pocs siguin sempre els que tinguin més punts que la resta i que es dediquin a comprar farmàcies per a després vendre-les i acumular més punts que la resta de concursants, o que tinguin interès a adquirir una oficina de farmàcia. Per tant, ara qualsevol interessat, qualsevol persona que tingui un interès legítim a posar una oficina de farmàcia, partirà des del mateix plànol d'igualtat i per això nosaltres pensam que aquesta llei és absolutament escrupolosa i absolutament necessària i positiva en aquest sentit, ja no es parteix d'una situació de privilegis, d'aquelles persones que tenien punts perquè havien estat titulars d'una, dues o tres farmàcies, i clar, se'ls acumulaven, ara això

ja no serà així, sinó que, quan una persona vulgui concursar per adquirir una oficina de farmàcia, tindrà les mateixes condicions que aquelles persones que de bell nou aspiren a tenir una oficina de farmàcia per primera vegada.

Com deia, per tant, al començament de la meua intervenció, el Decret Llei del Govern ha estat tramitat com a llei ordinària per poder comptar amb les aportacions de tots els grups parlamentaris. El nostre grup parlamentari també ha aportat 6 esmenes, les quals han estat provades, igual que moltes de les que ha presentat el Partit Socialista. En el cas del Grup Parlamentari MÉS, no en vàrem aprovar, però sí que vàrem arribar a acords i enteniments, amb transaccions, i aprofitarem diverses esmenes per tal de poder arribar a diferents acords.

I sí que vull fer esment i referència a l'esmena RGE núm. 323, esmena d'addició, la qual incorpora una nova disposició addicional per la qual es podrà fer efectiu una altra vegada el pagament del 25% de la carrera professional dels professionals de l'àmbit sanitari. Mirin, és evident que aquest col·lectiu ha fet un esforç importantíssim a la nostra comunitat autònoma; un dels objectius fonamentals d'aquest govern, i jo crec que s'ha assolit de ben de veres, ha estat garantir els serveis essencials i bàsics de la nostra comunitat autònoma, és a dir, els serveis sanitaris i els serveis socials. I per fer això ha estat absolutament imprescindible el suport, la comprensió i els esforços de tot el personal sanitari de la nostra comunitat autònoma; personal sanitari que a l'any 2010 se li va congelar aquesta carrera professional, la qual nosaltres pensam que avui se'ls ha de reconèixer, pensam que aquells que han fet un esforç importantíssim per tal que avui la sanitat de la comunitat autònoma de les Illes Balears sigui més pública, de més qualitat i que...

(Remor de veus)

... envers de totes les dificultats que hem patit, dificultats econòmiques -perquè hem de recordar que trobarem un deute de 800 milions d'euros, un deute sanitari de 800 milions d'euros-; hem de recordar que la indústria farmacèutica no volia o va dir que es pensava subministrar als hospitals públics perquè no se'ls pagava, tot aquest context que ara quasi quasi s'ha oblidat resulta que ha estat un patiment i ha estat un patiment per a uns professionals, ha estat un patiment per a un govern que havia de gestionar tota aquesta situació difícil i complicada i ha estat, en definitiva, el motor que ha impulsat aquestes polítiques de ser totalment garantistes amb els serveis essencials, amb els serveis sanitaris de la nostra comunitat autònoma.

I per tant, nosaltres, com a partit, estam molt orgullosos de poder avui fer aquest reconeixement, aquesta carrera professional que mereix el col·lectiu de metges, la resta de personal sanitari i que s'obrirà la porta també a personal docent i a la resta de funcionaris de la comunitat autònoma, perquè, sense cap dubte, la realitat econòmica i pressupostària d'avui és molt diferent de la realitat econòmica i pressupostària que vàrem heretar del pacte d'esquerres. I això ha estat un mèrit, insistesc, dels professionals, però també ha estat un mèrit, i s'ha

de reconèixer, del Govern de les Illes Balears, el qual ha fet unes polítiques de redistribució de despesa pública, de redimensió de l'administració pública, de contenció de la despesa pública, de reducció del dèficit públic, que avui permet que el pressupost de sanitat tenguí un increment de 123 milions d'euros i que avui ens permeti, insistisc, donar als nostres professionals el que es mereixen, que és que es descongeli la seva carrera professional, i estam ben orgullosos que això avui sigui una realitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de rèpliques. Té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Vicenç Thomàs, per un temps de cinc minuts.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Com dèiem fa una estona, el Partit Popular perd una oportunitat per planificar la necessitat d'oficines de farmàcia. Per què? Perquè s'oblida de tot el marc vigent d'ordenació sanitària, no existeix per a aquest govern aquest criteri, ni ordenació sanitària vigent ni zones de salut, ni centres de salut. Per tant, per planificar un té un marc, un mapa sanitari, el qual efectivament hauria d'entrar dins la planificació.

És veritat que ara per crear noves oficines de farmàcia l'administració queda com a únic que decideix si es crea o no es crea. I això és positiu, però seria més positiu si els elements d'una necessària planificació i ordenació sanitària hi fossin com a criteris a l'hora de definir i no quedar en un àmbit absolutament arbitrari.

I es perd també una oportunitat per treure el màxim d'oficines de farmàcia autoritzades. Pel camí del concurs es perden oficines de farmàcia, i això l'actual Conselleria de Salut ho permet. És veritat que el nou text dificulta l'especulació, i això és un encert, però l'administració d'aquelles oficines de farmàcia autoritzades, amb el que s'aprovarà avui pel Partit Popular, es perden oficines de farmàcia i s'amortitzaran oficines de farmàcia a través del concurs, i el Partit Popular no ha volgut modificar-ho.

El PP utilitza xifres poblacionals a la baixa, abans era tot el contrari, fa uns anys, interessava crear oficines de farmàcia, ara no interessa crear oficines de farmàcia. I el que és trist, el que és trist és que el Partit Popular a tot el text s'oblidi dels ciutadans i ciutadanes i de la seva accessibilitat a les oficines de farmàcia, en cap moment no és un dels criteris per crear o no noves oficines de farmàcia.

I evidentment, tornam comentar, amb aquest procés de concurs el qual només volen fer cada quatre anys, no volen fer concursos intermedis, el que no es correcte és dir que qualsevol jove farmacèutic podrà accedir a una oficina de farmàcia. Si hi ha una norma, evidentment que es pot presentar qualsevol apotecari, però evidentment amb aquest canvi normatiu els joves que no tenen oficina de farmàcia continuaran sense poder

optar. I si a més disminuïm el nombre absolut de noves oficines de farmàcia encara ho tendran pitjor.

Els hem dit per activa i per passiva que la disposició transitòria primària, aquella que pretén revisar totes les oficines de farmàcia que ja estan autoritzades des de fa molts anys, això romp amb una expectativa de dret i que el dubte jurídic és damunt la taula i per tant els temes jurídic i la conflictivitat a través de sentències és damunt la taula.

Els temes de la residència, crec que és una passa endavant, tal com es pretén normativitzar i que, a més a més, redundarà en un ús racional del medicament i un estalvi en despesa farmacèutica.

I ho torn a dir, l'esmena RGE núm. 323 del Partit Popular, nosaltres no tenim res en contra amb el fons de l'esmena, i com aquí ha recordat la Sra. Santiago, va ser damunt la taula durant el debat de pressuposts i el Partit Popular no va voler saber-ne res de res, però el text planteja una condicionalitat que és absurda, genera inseguretat jurídica; l'únic que pretén és fer pagaments a compte sense dotació pressupostària i el que venguí que ho imputi i que ho reguli. Per tant, el Partit Popular el que no va voler aprovar fa quaranta dies, ara ho vol fer d'una manera irregular, i fan exactament el mateix que varen fer l'any 2006 i 2007 en aquestes Illes, exactament el mateix, exactament el mateix.

I ho torn a dir, nosaltres no estam en desacord amb el fons de l'esmena, però evidentment d'aquesta manera no es pot aprovar. Els hem donat altres opcions legislatives, però no han volgut escoltar, sembla que es troben més còmodes, ho torn dir, amb aquesta il·legalitat.

I per acabar, només faré una petita reflexió perquè ho entenguin millor: vostès s'imaginin...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, acabi per favor.

EL SR. THOMÀS I MULET:

... que aquest plenari votàs una llei que precisa dos terços per ser aprovada, que els lletrats del Parlament informin la presidenta que són necessaris dos terços i, malgrat això, la presidenta de la Cambra, sabent que no hi ha dos terços...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, acabi per favor.

EL SR. THOMÀS I MULET:

... la donàs per aprovada i ordenàs la seva publicació?

Això és el que farà el Partit Popular amb aquesta esmena avui aquí.

Ho torn a dir, no estam en contra del fons de l'esmena, però evidentment el PPI l'aprovarà d'una forma absolutament il·legal.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de rèplica. Té la paraula el Grup Parlamentari MÉS, la Sra. Fina Santiago, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. També donar la benvinguda al col·lectiu de treballadors sanitaris el qual sembla que també és present avui a la cambra.

És cert, Sr. Fernando Rubio, la voluntat per part dels grups parlamentaris era arribar a acords, però no ha estat una llei conflictiva, vull dir, és una llei amb un gran component tècnic i l'hem tractada així, tal vegada amb criteris diferenciadors de caràcter més polític, però sens dubte hi havia aquesta voluntat de voler arribar a acords.

I és cert també el que diu vostè, i ho ha expressat d'una forma molt clara, que les farmàcies es troben en aquesta situació de vegades paradoxal que, per una banda, és un negoci, i per una altra banda, és un servei públic; i de vegades aquest negoci i aquest servei públic tenen interessos diversos i diferents, un negoci ha de tenir la mentalitat, ha de ser dirigit i planificat amb la seva legitimitat d'obtenir beneficis i el servei públic és un servei que no té l'objectiu d'obtenir beneficis, sinó de defensar l'interès general o donar serveis per a l'interès general o per a les necessitats de la població. I és un equilibri difícil.

La proposta que avui votam o que modifica l'anterior intenta ser aquest equilibri, podria ser una altra. El debat, que no es produeix en el conjunt de l'Estat, és realment aquest, si és un negoci o si és un servei públic; si és negoci és una cosa i si és un servei públic n'ha de ser una altra i estam contínuament amb aquest equilibri des de fa molts anys en el conjunt de l'Estat.

Aquesta és una proposta, nosaltres hem fet esmenes de millora, perquè pensàvem que davant d'això no hi ha d'haver tanta arbitrariedad com la que deixa en aquest moment el text que aprovarem avui en relació amb l'administració pública i creim que s'ha d'anar cap a una millor planificació de les zones territorials d'intervenció de l'administració pública, ara és absolutament dispersa, diversa i pensam que és una errada.

Però, efectivament, crec que no hi ha hagut conflicte en aquest tema fins que no ha aparegut l'esmena RGE núm. 323, que ha fet efecte. Una vegada més, li vull recordar que no sols els professionals de sanitat i de serveis socials són excel·lents professionals, sinó també els d'educació, que el Partit Popular se'n sol oblidar; els d'educació són excel·lents professionals, els de sanitat són excel·lents professionals i els de serveis socials i altres, els de seguretat i tot, en general, el conjunt de població de treballadors de l'administració pública són bons professionals. Però això que vostè ha dit, aquestes lloances que vostè ha dit en relació amb el col·lectiu sanitari, les hagués

pogut dir en novembre i desembre, i en novembre i desembre varen votar en contra de l'esmena que avui votaran. Què ha passat de novembre i desembre fins a febrer, perquè ara vostès reconeixin que són tan bons i que s'ho mereixen? El mes de novembre no s'ho mereixien? El mes de desembre no s'ho mereixien o el febrer, *el día de los enamorados*, que és a prop? El novembre no eren mereixedors d'això i el mes de febrer sí? Què és que ha canviat?

Ha canviat que s'hi han posat seriosament, clar, efectivament, hi ha un possible conflicte. I avui sentim com el Sr. Fernando Rubio, representant del Partit Popular, és davant el col·lectiu de sanitaris; sap el que s'ha dit en aquest Parlament, el primer any i el segon any, sap el que s'ha dit, quan es va justificar que havia de passar de 35 a 37,5? Que quasi quasi era un col·lectiu que no feia la feina que tocava, això s'ha dit en aquesta cambra per part del Partit Popular. Què no podia ser! Què com anaven els ritmes tan reduïts de temps? Que tant de bo que entrava el Partit Popular -i això s'ha dit i és al *Diari de Sessions*-, perquè efectivament es prenia seriosament la feina de l'Administració pública i per això es podia passar de 35 a 37,5, que vivien molt bé el col·lectiu de sanitaris i que gràcies al Partit Popular entrant ara farien la feina com tocava, això s'ha dit. Quan s'ha justificat que fan feina menys de 1.300 treballadors a la sanitat pública també s'ha utilitzat aquest argument en aquesta cambra, que gràcies al Partit Popular ara tothom feia la feina que feia, abans descansaven, s'ha arribat a dir, això jo ho he sentit i és també als texts i al *Diari de Sessions*; o que les peonades eren un caprici, això s'ha dit aquí, que pagar els sanitaris mitjançant peonades perquè havien complert amb el seu horari era, era un caprici, això s'ha dit aquí. I vostès n'estan molt orgullosos... sí, no poseu aquesta cara perquè s'ha sentit, idè perquè s'han justificat 1.300 treballadors menys, perquè s'ha passat de 35 a 37,5.

Per tant, Sr. Fernando Rubio, no es faci vostè valedor ara dels treballadors de l'Administració pública, almanco en Sanitat, perquè han patit les seves retallades com les ha patit Serveis Socials i com les ha patit Educació.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de contrarèplica. Té la paraula pel Grup Parlamentari Popular el Sr. Fernando Rubio, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sap què passa, Sr. Thomàs? Idò, i contestant a allò que vostè deia en la primera intervenció, vostès han confiat massa temps a poder treure del Govern al president del Govern d'aquesta comunitat autònoma per la seva professió, i això no els ha sortit bé. Tres anys *de acoso y derribo* a una persona simplement perquè era un professional i perquè tenia una oficina de farmàcia abans d'haver-se ficat en política. Aquest era el seu delictes, i els tribunals no els han donat la raó.

(Alguns aplaudiments)

Perquè, efectivament, el president és compatible no perquè ho diguin els tribunals sinó perquè ho varen dir els informes jurídics dels professionals, dels tècnics de la comunitat autònoma, i vostès ho varen recórrer i varen anar al Tribunal Superior de Justícia, i el Tribunal Superior de Justícia va dir que aquests informes estaven ben fets i que el president era compatible. Per tant, va quedar absolutament clar.

Nosaltres insistim que aquesta llei és una llei bona i necessària, per què? Perquè va en contra de l'especulació, perquè posa el comptador a zero, perquè tots estiguin en igualtat de condicions, perquè qui planifiqui sigui l'Administració pública i no a instància de part, perquè cada quatre anys es faci un concurs públic en igualtat de condicions i que es concursi a la totalitat de les noves oficines de farmàcia.

Sr. Thomàs -insistesc-, miri, vostè, vostè, va ser el responsable l'any 2010 de congelar la carrera professional del personal sanitari un 25%, per tant, el responsable que el personal sanitari no hagi pogut desenvolupar la seva carrera sanitària és vostè, Sr. Thomàs, ho va ser el 2010 i ho torna a ser una altra vegada avui anunciant el seu vot en contra al reconeixement que els professionals del món sanitari es mereixen per tots els esforços que han fet.

(Alguns aplaudiments)

Jo no li toler, em sap molt de greu que parli vostè de prevaricació, no li ho puc tolerar, Sr. Thomàs, no li ho puc tolerar. Una persona que a la comissió d'investigació no diu tota la veritat no pot venir...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... aquí a acusar a ningú de delictes, a ningú, punt número 1, punt número 1. Punt número 2, prevaricació suposa cometre un injust, a vostè li sembla injust reconèixer la carrera professionals als metges?, a nosaltres no, a nosaltres ens sembla de justícia, de justícia, i com que és una qüestió de justícia i és una qüestió que es fa...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, per favor.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

... en pro de l'interès públic i general, això, evidentment, no és una prevaricació. Ara sí li diré, Sr. Thomàs, i li ho recordaré,

se'n recorda vostè que va amagar dins un calaix una sentència que deia que vostè no feia bé els pagaments als metges?, se'n recorda d'això, se'n recorda?

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Se'n recorda que vostè tenia una querella criminal i que va ser el Grup Parlamentari Popular que va aprovar una llei, una proposició de llei per arreglar el tema dels metges i del pagament dels metges i que gràcies a aquell projecte de llei els metges varen sortir beneficiats, però també va sortir beneficiat vostè perquè la situació jurídica li va canviar? Se'n recorda, Sr. Thomàs? Bé, idò crec que és molt abusiu que avui acusi una diputada d'aquesta cambra parlamentària de coses que no ha fet i -insistesc- aquesta esmena que ha estat signat per jo, entre d'altres, és l'orgull d'un grup parlamentari que reconeix el mèrit professional d'uns metges que han fet esforços i que nosaltres deim sí a la carrera professional de tots ells.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, digui.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Per inexactituds que acaba de dir el Sr. Rubio.

(Remor de veus)

Per al·lusions.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segons dicta el Reglament, quin article vostè fa servir el de...

EL SR. THOMÀS I MULET:

Jo no m'he de saber el Reglament, ...el 76.1.

(Remor de veus i petit aldarull)

76.1.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, digui.

EL SR. THOMÀS I MULET:

El que li vull recordar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Però sí que ha de saber el Reglament, clar que sí.

EL SR. THOMÀS I MULET:

El que vull recordar a la cambra és que el que acaba de dir el Sr. Rubio és una mentida. Jo mai no he tengut...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí.

(Remor de veus)

Té un minut, Sr. Thomàs, digui.

EL SR. THOMÀS I MULET:

S'acaba de dir una mentida, la meva persona mai no ha tengut una querella criminal. Sí és veritat que va tenir un acord d'un Consell de Govern on denunciava prevaricació, malversació i frau. Aquesta persona mai no ha estat citada ni com a testimoni ni com a imputat davant cap ordre judicial. Per tant, el que acaba de dir el Sr. Rubio és una gran mentida, com el que va fer el Consell de Govern dia 8 de juny de 2012, un govern mentider.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores diputades, senyors diputats.

Sí, Sra. Cabrer?

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí, nosaltres també, idò, voldríem precisar que retiri aquestes paraules que un govern sigui mentider.

(Cridòria)

LA SRA. PRESIDENTA:

Vull precisar, crec, en virtut... Sra. Cabrer, no hi ha al·lusions personals aquí, no hi ha... no li puc donar...

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

S'ha al·ludit a un govern mentider i jo crec que nosaltres reafirmam les paraules...

(Cridòria)

... les paraules del nostre portaveu.

LA SRA. PRESIDENTA:

A veure.

(Remor de veus)

Senyors diputats, per favor, silenci.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Demanam que retirin, demanam que es retirin aquestes paraules.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Cabrer, no hi ha hagut al·lusions a la seva persona ni a un grup parlamentari. En aquest cas si vol intervenir el Govern, el Govern pot intervenir sempre que vulgui. Vull dir, si vol intervenir el Govern sí...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

El que passa és que queda anotada la seva menció que vostè ha fet. Continuem.

Senyors diputats, senyores diputades, una vegada esgotat el debat de les esmenes passam a les votacions. Si cap grup no demana votació separada farem una votació conjunta de les esmenes RGE núm. 273, 275, 277, 284, 285, 287, 288, 289, 291, de la 294 fins a la 300, 305 i la 308, del Grup Parlamentari Socialista. Començam les votacions. Votam.

Queden rebutjades per 29 vots en contra i 23 a favor.

Passam ara a la votació de l'esmena RGE núm. 281, del Grup Parlamentari Socialista. Votam.

Queda rebutjada per 29 vots en contra i 23 a favor.

Passam ara a la votació de l'esmena RGE núm. 303, del Grup Parlamentari Socialista. Votam.

Queda rebutjada per 29 vots en contra, 18 a favor i 5 abstencions.

Si cap grup no demana votació separada farem la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 318, 320 i 321, del Grup Parlamentari MÉS. Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades per 29 vots en contra, 18 abstencions i 5 a favor.

Si cap grup no demana votació separada farem la votació conjunta de les esmenes RGE núm. 319 i 322, del Grup Parlamentari MÉS. Passam a la votació. Votam.

Queden rebutjades per 29 vots en contra i 23 a favor.

A continuació passarem a la votació de l'articula del projecte de llei, si cap grup no demana votació separada farem la votació conjunta de la denominació del títol del projecte de llei i de la disposició final segona. Començam a votar. Votam.

Queden aprovades per 52 vots a favor.

Si cap grup no demana votació separada farem votació conjunta dels articles 1 i 2, disposicions transitòries primera i segona, de la disposició derogatòria, de la disposició final primera i de l'exposició de motius. Passam a la votació.

Perdó?

EL SR. THOMÀS I MULET:

El Grup Parlamentari Socialista demanaria votació separada de la següent manera: per un costat, articles 1 i 2, disposició transitòria primera i exposició de motius; un altre bloc, disposició transitòria segona i disposició derogatòria; i, en tercer lloc, disposició final primera.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Passam, idò, a la primera votació. Deman al serveis de la casa si han pres nota de les diferents...?, d'acord. Per tant, passam a la primera votació. Començam a votar. Votam.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Sí? Vol tornar a repetir... d'acord. Per tant, ara, la primera votació faríem, Sr. Thomàs, seria, si ho he entès bé, l'article 1, l'article 2, després la disposició transitòria primera i l'exposició de motius, és així?

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

No, Sra. Presidenta, idò, nosaltres demanam la disposició transitòria primera a part.

LA SRA. PRESIDENTA:

Val. Començam, idò, ara per la votació de la disposició transitòria primera, d'acord? Començam. Votam.

Per tant, quedaria aprovada per 29 vots a favor, 5 en contra i 18 abstencions.

Ara continuariem amb els articles 1 i 2 i la disposició transitòria primera, és així?

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Ah! No, perdó. I l'exposició de motius. Articles 1, 2 i l'exposició de motius, és així? Perfecte. Començam la votació. Votam.

Queden aprovats per 29 vots a favor i 23 abstencions.

Ara, Sr. Thomàs, queden dues votacions més, pot dir, per favor, quina és la següent votació?

EL SR. THOMÀS I MULET:

Per un costat, disposició transitòria segona i disposició derogatòria; i després una tercera votació de disposició final primera.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Per tant, ara passarem a la votació de la disposició segona i disposició derogatòria. Passam a la votació. Votam.

Queden aprovades per 52 vots a favor.

I, finalment, passariem a la disposició final primera. Passam a la votació. Votam.

Queda aprovada per 29 vots a favor, 18 en contra i 5 abstencions.

Es faculta els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tengui una redacció coherent.

Una vegada esgotats el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la llei per la qual es modifica l'ordenació farmacèutica de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

IV. Debat i votació de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 634/15, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei RGE núm. 11899/14, pel qual es regula el consum cultural i el mecenatge cultural, científic i de desenvolupament tecnològic, i s'estableixen mesures tributàries.

Passam ara al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i la votació de l'esmena a la totalitat de devolució RGE núm. 643/15, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei RGE núm. 11899/14, pel qual es regula el consum cultural i el mecenatge cultural, científic i de desenvolupament tecnològic, i s'estableixen mesures tributàries.

Intervenció per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Lluís Maicas, per un temps de quinze minuts.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bon dia. Han coincidit no pocs dels diputats que m'han precedit en aquesta cambra, siguin del partit que siguin, tant de la dreta com de l'esquerra, a fer-me avinent la mala sort d'iniciar-me políticament en una legislatura especialment grisa, poc allixonadora en excel·lències parlamentàries, amb una majoria absoluta no gens respectuosa amb la institució ni amb la seva independència, la qual ha estat constantment menystinguda i vulnerada tant pel Govern com per la seva majoria.

Ignorant els més elementals principis de la democràcia i la separació de poders, vigent d'ençà Montesquieu, el Govern, que és el poder executiu, s'ha apoderat del Parlament, que és el poder legislatiu, i l'ha fet servir segons les seves conveniències. Aquesta és una de les moltes maneres d'afeblir la democràcia i, en aquest sentit, tant el Govern com el grup que li dona suport

ho han fet usant estratègies barroeres, pot ser dins els límits legals, però molt dubtosament dins els límits ètics o democràtics, d'aquestes estratègies en aquest projecte de llei en veurem, si més no, dos exemples que gens no s'avenen amb els valors que haurien de presidir el comportament d'aquells l'obligació dels quals no és ser govern sinó ser diputats, ben definides les obligacions d'uns, governar, i les dels altres, legislar.

Podrem veure en el projecte i en la tramitació dos exemples del que vostès anomenen seguretat jurídica, que és un eufemisme per dissimular que l'única seguretat que busquen és la impunitat per les seves malifetes, per les seves mangarrufes, per donar cobertura legal als seus interessos i als interessos d'aquells als quals serveixen i volen afavorir. Seguir i respectar sense dreceres, sense enginyeries legals, en definitiva, sense embulls ni subterfugis els procediments establerts i per tots acceptats consolida el sistema que garanteix fer allò que és just.

Al llarg d'aquesta legislatura m'han obligat a meditar sobre un aspecte inusual, la qüestió és sobre si preferesc que em robin els diners, com ho ha fet algun dels seus presidents, o que em robin la identitat, l'ànima i la llengua. I saben? He decidit que preferesc que em robin els doblers, i això per dos motius, un, perquè hi ha probabilitats que la justícia caigui i castigui els autors del robatori; i, dos, perquè és més fàcil i menys dolorós recuperar els diners o refer-se de la pèrdua en el cas de perdre'ls, perquè al capdavant diners són diners, que tot allò que procedent de la història i de la nissaga conforma la meua identitat personal i cultural, i que vostès han posat de forma mesquina en perill.

Quant al tema que ens ocupa de forma específica, partim d'una necessitat, una necessitat que en abstracte compartim: la necessitat d'una llei que reguli el mecenatge cultural, científic i tecnològic, tant és així que fórem nosaltres els primers que en comissió ho proposàrem, i que curiosament vostès foren els primers que a la mateixa comissió s'hi oposaren. Argumentaren en aquella ocasió que calia esperar, per tal de tenir una referència i ajustar-nos-hi, la llei de mecenatge estatal, que aleshores el Govern central deia que elaborava. No ometré que si fa no fa dos anys després de la nostra iniciativa i de la seva negativa vostès la portaren a ple, una iniciativa a la qual nosaltres sí donàrem suport. Però, saben?, crec que tenien part de raó, i la tenien perquè bastir una llei de mecenatge fent servir únicament el tram autonòmic que se'ns permet és insuficient per obtenir un tractament fiscal que resulti prou atractiu a aquells que volen contribuir des de l'àmbit privat al desenvolupament cultural, fins i tot, o sobretot, a aquells que volen fer servir el mecenatge per veure reduïdes les seves obligacions fiscals.

Vostès han pres per model la Llei de mecenatge de Navarra. No és reprovable construir sobre un model existent, però han de recordar que Navarra gaudeix d'un règim fiscal especial, molt diferent del nostre, circumstància no gens negligible a l'hora d'establir avantatges per a aquells que volen destinar part del seu patrimoni o dels seus recursos a enriquir el patrimoni comú, ja sigui mitjançant elements culturals, ja sigui estimulant o finançant la investigació. No crec que calgui ara i aquí repassar els incentius fiscals que per mecenatge obtenen les persones físiques o jurídiques d'altres països, com ara els Estats Units, França o Anglaterra, per citar només tres exemples, amb legislacions més favorables als protectors de les arts, la cultura

i la ciència que en alguns casos arriben a desgravacions de fins al cent per cent. En aquest sentit cada estat té les seves peculiaritats pròpies, que són les que s'han de reflectir en els articulats legals que regulen la matèria. Això no obstant, una llei autonòmica sense una llei estatal que l'acompanyi permet un escàs marge de maniobra per intervenir sobre la base impositiva total.

Hem fet una esmena a la totalitat, com també hem fet tot un conjunt d'esmenes a l'articulat, amb la sospita que la primera no prosperarà, perquè creim que a aquestes alçades de la legislatura, a manco de dos mesos de dissoldre's el Parlament i a manco de quatre de tenir nou govern, no és un tema urgent, i per tant s'hauria de retirar, perquè el text és molt millorable i potser les presses no han permès una redacció més acurada, més precisa en els perfils, més ajustada a la realitat, en el sentit que la cultura no pot tractar-se com si fos una mercaderia o un bé de consum ordinari en el seu sentit més estricte, com tampoc no pot fer-se una lectura restrictiva de l'objecte de la llei i perquè hi ha aspectes que no compartim en la seva totalitat.

Un d'ells és, per exemple, que a l'enunciat parlin de regular el consum cultural. Mirin, el consum cultural és regula i s'estimula -car estimular hauria de ser un dels objectius prioritaris- mitjançant una mesura que res no té a veure amb el mecenatge; és més, la prioritat del mecenatge no ha de ser regular ni estimular el consum cultural; aquest aspecte es resol més eficaçment amb una baixada de l'IVA cultural, perquè l'IVA ha tingut sobre la cultura un efecte devastador. Facin com Extremadura, governada pel Partit Popular, que baixà l'IVA cultural del 21% al 13%; facin com la majoria de països d'Europa, que apliquen a la cultura un IVA reduït que va del 5,5% al 13%, en qualsevol cas i pertot arreu un IVA cultural més baix que el que s'aplica a Espanya; segurament l'Estatut ho permet.

En tot cas a Madrid governen els seus, vostès que hi tenen tanta influència exigeixin mesures per afavorir la cultura i la investigació, exigeixin que baixin l'IVA i que el món de la cultura pugui deixar la respiració assistida i abandonar la sala d'urgències, que la de la cultura també està saturada i els creadors esperen als passadissos una intervenció que els retorni la salut i la normalitat.

Es tracta d'una llei no consensuada amb els sectors afectats. Bé, potser s'intueix que s'ha consensuat amb el col·lectiu de galeristes i venedors de productes artístics, perquè *de facto* limiten i restringeixen a l'articulat, concretament a l'article 5, el producte cultural a les obres de creació artística, pictòriques, escultòriques, etc. És cert que vostès trameteren l'esborrany a distintes entitats i associacions culturals, encara que no a totes, atès que patiren oblits ben sospitosos. També és cert que tant entitats com associacions podien fer-hi comentaris o aportacions, però no és menys cert que mai no s'hi reuniren ni els preguntaren directament el seu parer, es limitaren a l'acte burocràtic de la tramesa, que no ha tingut cap repercussió concreta sobre el text, excepte, com he assenyalat abans, en el cas dels galeristes, que són uns dels grans, no els únics, beneficiaris de la llei.

El mecenatge, ho hem dit en altres ocasions, ha de complementar, no suplir les obligacions de l'administració en temes culturals o d'investigació. Vostès no poden mantenir una actitud hostil envers la cultura, les institucions culturals, la indústria cultural, els creadors, i alhora fer una llei que estimuli el mecenatge cultural. Vostès no poden amb una mà ofegar l'activitat cultural, de forma especial la pròpia, i amb l'altra donar-li un poc d'aire, just el necessari per mantenir-la en coma. Tanmateix més que una llei favorable a la cultura, la qual vostès entenen de forma ben restringida, sembla una llei de mesures fiscals per afavorir les transmissions patrimonials, una llei que més que afavorir la cultura sembla una llei destinada a afavorir aquells que més recursos tenen; la classes mitjana en res no es beneficia d'aquesta llei, ni tampoc la cultura, ni tots aquells ciutadans, associacions, institucions, indústries o equips d'investigació que han fet de la defensa de la cultura, de la creació cultural i de la recerca l'objectiu de les seves activitats.

Així mateix, ja que es feia una llei de mecenatge, s'hagués pogut aprofitar l'avinentsa per aprofundir, consultant especialistes en la matèria, en el patrocini, en el voluntariat cultural i en altres models de col·laboració solidària amb projectes culturals. La inestabilitat que han creat en el sector i la manca d'una política cultural ha incitat noves i imaginatives fórmules de col·laboració entre els ciutadans i els projectes culturals; contemplar-les com a solucions o com a reforç tampoc no haguera estat sobrer.

I ara els parlaré de la seva seguretat jurídica. Aprofiten la Llei de mecenatge per incloure una modificació de la Llei reguladora del cànon de sanejament d'aigües; ja dic, potser sigui legal, però fins i tot els més analfabets del planeta de la ignorància saben que el sanejament d'aigües no té res a veure ni amb l'art, ni amb la cultura, ni amb la investigació científica o tecnològica; tampoc amb el mecenatge. Aquest és només un exemple del seu tarannà trampós, segurament per endreçar un nyap anterior recorren a aquesta argúcia, i no és el primer cop. És tant de procedència genètica la seva conducta, el seu tarannà d'escassa convicció democràtica, que presenten una esmena que contravé el Reglament del Parlament, un reglament que té rang de llei, una esmena que els lletrats consideraren no admissible, una esmena que els seus diputats, desoïnt l'advertència dels lletrats, en aquest cas de la lletrada, admeten a tràmit i la qualifiquen favorablement. Si vostès cometen una il·legalitat advertits pels serveis jurídics de la casa que cometen una il·legalitat, estan prevaricant, els agradi o no els agradi, i el més greu de tot és que no se n'avergonyixen, no els repugna conculcar la llei quan això convé al seu profit partidista, i això que tenien altres solucions per resoldre un problema que afecta el personal docent de centres concertats i que calia i que cal resoldre. Nosaltres mateixos els en proposàrem una, de solució, una llei de lectura única tramitada per urgència, però vostès la rebutjaren; per què ha d'actuar d'acord amb la llei si la seva majoria absoluta els permet fer-ho al marge de la llei?, si la seva majoria els permet infringir el Reglament, la llei i la Constitució?, si han arribat a creure que una majoria absoluta els concedeix impunitat?

El seu menyspreu envers la legalitat, envers el Parlament i allò que representa és un símptoma del seu menyspreu envers la llei i envers la democràcia, envers la sobirania d'aquesta cambra. Aquesta és la seva seguretat jurídica, un frau. Per rectificar un error dels pressupostos que acaben d'aprovar presenten una esmena a una llei que res no hi té a veure, i que a més, perquè és contrària a l'articulat del Reglament del Parlament, que té, repetesc, rang de llei, potser és també contrària a la Constitució. És cert, he tengut mala sort. Si no canvien la forma de governar i la de legislar, és més, si no se'n van i deixen de manipular i embrutar tot allò que toquen, estam condemnats a viure temps molt obscurs. Alguns de nosaltres ja els coneixem, dissortadament els hem viscut.

Els ho repetesc: retirin el projecte de llei pel qual es regula el consum cultural i el mecenatge cultural, científic i de desenvolupament tecnològic i s'estableixen mesures tributàries; deixin-lo per al proper govern, no és un tema urgent, necessita una reflexió més àmplia. Jo els prec que el retirin.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

El Govern obre qüestió incidental. Per tant tenim una intervenció de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats sense limitació de temps. Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Som aquí per debatre la primera llei per la qual es regula el consum cultural i el mecenatge cultura, científic i de desenvolupament tecnològic i s'estableixen mesures tributàries, la segona llei d'aquestes característiques que existirà a l'Estat.

El principal objectiu d'aquesta llei és reforçar un pilar fonamental de la nostra identitat, i factor clau per al desenvolupament econòmic, amb un conjunt de mesures previstes per estimular i superar el model de finançament de la cultura des dels ajuts públics. Amb aquesta llei es vol instaurar un nou marc que afavoreixi una acció conjunta pública i privada. Amb aquest projecte de llei el que pretén el Govern és crear un nou instrument a disposició dels ciutadans perquè puguin implicar-se en projectes del seu interès i obtenir rèdit fiscal. Pensam que la col·laboració privada en forma de mecenatge cultural, científic o tecnològic és bona, i per això és important que es reguli, i d'aquesta manera molts d'artistes o científics veuran el seu projecte fet realitat, cosa que sense finançament econòmic no els seria viable. Amb els incentius fiscals que preveu el text pensam que particulars o empresaris s'interessaran per invertir en projectes de les Illes. Creim que això generarà de manera gradual més moviment creatiu i afavorirà el desenvolupament cultura d'aquestes illes. De la mateixa manera passar amb projectes d'investigació científica o desenvolupament tecnològic.

Hem dit en diverses ocasions que el govern del Partit Popular està compromès amb la cultura de les Illes, estam compromesos amb la cultura balear i els artistes d'aquesta terra, als quals donam projecció exterior, perquè la creativitat d'aquestes illes i la cultura contemporània balear sigui coneguda a nivell internacional.

Fins ara aquest suport s'ha fet directament des de l'administració pública, i és una col·laboració que hi continuarà essent, això que quedi clar; per exemple els vull dir que l'Institut d'Estudis Baleàrics ha convocat ajudes per valor d'aproximadament mig milió d'euros aquest 2015 destinades a artistes de les Illes, ajudes que van des de l'organització de fires a ajudes per desplaçaments a l'exterior, o la creació audiovisual i musical. Però no ens volem quedar aquí. El sector cultural mereix més oportunitats que poden venir del sector privat i que fins ara no s'han incentivat.

El projecte de llei que debatem regula la col·laboració privada amb incentius i deduccions fiscals per al foment de les activitats culturals, científiques i de desenvolupament tecnològic. Així es pretén que l'activitat privada assumeixi també un paper actiu en l'impuls d'aquestes activitats, i es podrà fer de tres maneres: donacions, cessions d'ús, convenis de col·laboració. Les deduccions fiscals afecten quatre impostos: IRPF, impost de patrimoni, impost de successions i donacions i impost de transmissions patrimonials. A l'impost de la renda es preveu una reducció en la quota autonòmica d'un 15% amb un límit de 600 euros per donacions, préstecs o convenis amb determinades entitats de caràcter cultural i científic; els límits per a l'aplicació d'aquesta deducció són de 12.500 euros si la declaració és individual i de 25.000 si és conjunta; segons els estudis fets aquesta deducció determina que se'n podrien beneficiar 275 persones. A l'impost sobre patrimoni s'estableix una bonificació autonòmica del 90% en la part proporcional de la quota que deriva de la titularitat de béns de consum cultural. Pel que fa a l'impost de successions i donacions, en aquest impost s'estableixen tres reduccions a la base imposable; això a la pràctica suposa deixar sense tributació o amb un tributació molt minorada el tipus d'operacions que es volen fomentar. A l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats es regulen dos tipus reduïts: un primer vinculat a la transmissió de béns mobles inscrits al catàleg general de patrimoni històric de les Illes Balears, o en el registre de béns d'interès cultural de les Illes Balears, en el qual el tipus general del 4% es redueix a l'1%; i un segon vinculat al tipus de gravamen, vinculat a les còpies d'escriptures o actes notariaus que documentin la transmissió d'aquests béns i estiguin sotmeses a l'impost sobre actes jurídics documentats, en el qual el tipus de gravamen es redueix un 50% i passa de l'1,2% al 0,6%.

Per regular aquests incentius s'ha tingut en compte la normativa vigent sobre incentius a la participació privada en activitats d'interès general, la qual cosa identifica les activitats culturals, científiques i les de desenvolupament tecnològic, a més de les de desenvolupament de la societat de la informació.

El Govern de les Illes Balears és plenament conscient que la crisi econòmica d'aquests darrers anys passats ha afectat greument el sector cultural de la nostra comunitat. És per això que el Govern té la iniciativa d'elaborar aquesta llei, perquè per a aquest govern la cultura és una prioritat. Mitjançant aquesta llei el Govern vol oferir nous camins per al sector cultural balear, perquè creu que la via de les subvencions és una solució insuficient i consideram que és necessari apostar també pel foment. Gràcies a aquesta llei estam segurs que s'obriran noves vies de creixement que permetran anar sempre endavant, mai enrere.

Sr. Diputat, vostè diu que no és un tema urgent. Si així ho pensa digui-ho al sector i a la ciutadania; si aposten per la cultura no obstant, votin a favor d'aquesta llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del representant del Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Maicas, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MAICAS I SOCIÀS:

Gràcies, presidenta. Sra. Consellera, pràcticament tota la primera part del seu discurs és..., diguem que és una obligació que hauria d'assumir el Govern, l'hauria d'assumir independentment de les ajudes o de la part privada que hi pugui col·laborar; és a dir, el que no pot fer el Govern és deixadesa de les seves obligacions.

Miri, el 2015 diu que l'Institut d'Estudis Baleàrics ha concedit unes ajudes. Hem de recordar que durant els tres anys i mig anteriors les ajudes d'aquest institut eren minses, escasses i comptades; deu ser, potser, que coincideix amb any electoral. Ha repetit un parell de vegades que per aquest govern la cultura és una prioritat; home, hi ha circumstàncies, hi ha ocasions en què un preferiria que deixàs de ser-ho, perquè un poc més i si s'hi esmercen l'acaben escanyant del tot; ho dic perquè deixen la cultura en una situació precària, en una situació com mai abans no s'havia trobat.

Tanmateix ningú, Sra. Consellera, no qüestiona ni la necessitat ni la conveniència d'establir col·laboracions publicoprivades en totes aquelles matèries en què sigui possible fer-ho. La Llei de mecenatge és un dels possibles camins; això no obstant cal que la part pública, que és la primera part contractant, faci els deures i els faci amb exemplaritat i els faci amb eficàcia. L'Administració no pot passar-se la legislatura escanyant, asfixiant la cultura en general, augment d'IVA, manca d'ajudes, manca de suport genèric a l'edició... en fi, seria inacabable citar-li tot el que han llevat a la cultura..., de la forma

com han destruït el teixit cultural que existia i de forma especial, la nostra cultura pròpia, com li dic, destruint el teixit cultural existent, abandonant les seves obligacions i alhora pal·liant la seva deixadesa no gens innocent, sinó intencionada transferint la seva responsabilitat al sector privat que ha de reforçar, però no substituir, la responsabilitat del sector públic. És així com funcionen a tots els països desenvolupats, a tots els països europeus, hi ha una forta intervenció de les conselleries, dels ministeris de Cultura i efectivament cerquen la col·laboració d'algunes entitats privades o d'algunes persones per tal de complementar aquesta activitat. Acompleixin primer els seus deures, les seves competències, facin les inversions necessàries i després, només després que vostès compleixin, cerquin la complicitat del sector privat, el sector privat no pot ser una excusa per deixar de fer o per fer-ho malament.

Tanmateix, Sra. Consellera, i atès que vostè té -diuen, i jo ho crec- una sòlida formació jurídica, m'agradaria que m'explicàs dos punts: el primer, per què a través de l'articulat de la Llei de mecenatge modifiquen la Llei reguladora del cànon de sanejament d'aigües, quina relació hi té?, quina relació existeix entre el sanejament d'aigües i el mecenatge?, i m'agradaria, com que no ho entenc, que m'ho pogués explicar.

El segon, pot ser més greu que el primer, fins on he pogut esbrinar, fins on he pogut saber mai, i repetesc, mai d'ençà l'inici d'aquest parlament -mai, li ho repetesc- s'ha desatès l'assessorament dels lletrats de la casa, mai no s'havia actuat de forma tan grollera contra l'articulat del Reglament. Podria explicar-me i explicar a la cambra, sobretot a mi perquè som jo el que no l'entén, per què els diputats que necessiten una majoria per aprovar una esmena l'aproven contra l'articulat del Reglament, concretament de l'article 118.1 i contra el parer expressat per la lletrada?

Per què després d'esgotar la legislatura, després d'actuar contra la cultura, ara la Llei de mecenatge s'ha de tramitar d'urgència si queda un mes i mig perquè aquesta cambra es desfaci i es convoquin eleccions?, és a dir, és necessària una llei de mecenatge, ningú no ho discuteix, l'únic que discutim és aquesta urgència d'anar atropelladament..., miri si deu ser urgent que el seu govern, el Govern que és a Madrid no l'ha aprovada en els tres anys que fa que està al govern, per tant, sincerament, aquesta urgència no l'acab d'entendre.

Les urgències a un mes i mig d'acabar la legislatura solen ser sospitoses, coneixent el seu interès per la cultura sens dubte la urgència ha de tenir a veure amb altres qüestions que a mi se m'escapen, siguin transmissions patrimonials, siguin... alguns beneficiaris que no... que no...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Maicas, ha d'acabar.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

És la meva opinió. Vostès han tengut tres anys i mig. Han tengut tres anys i mig per dur aquesta llei aquí i no l'han duta, fa dos anys que li diguérem en comissió, en comissió vàrem dir "no interessa una llei de mecenatge" i ara dos mesos abans d'acabar la legislatura tots hem de córrer i hem de fer... perquè

volen una llei de mecenatge, bé, és necessari?, però és molt sospitós.

Per tant, continuo dient: donin l'oportunitat als que entren de nou a fer una llei, siguin vostès, siguem nosaltres, siguin els que siguin, a fer una llei consensuada amb tots els sectors, una llei feta amb tranquil·litat perquè vostès, diguin el que diguin, no l'han consensuada...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Maicas, acabi.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Moltes gràcies, ja he acabat.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Tanca la qüestió incidental una nova intervenció de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats sense limitació de temps.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, les ajudes no només s'han de comprometre, també s'han de pagar i pensam que és de bon govern treure ajudes amb seriositat, pagar-les i també cercar altres vies.

Som davant una llei, per tant, que pot servir per impulsar de forma molt important la cultura en aquestes illes per donar encara més projecció exterior als artistes balears, perquè el sector privat s'impliqui en el desenvolupament científic i tecnològic com mai no s'ha fet fins ara; una llei que, com he dit abans, pot suposar un abans i un després i vostès s'hi neguen perquè no estan d'acord amb una disposició transitòria i una esmena del Grup Parlamentari Popular.

La seva postura, pens, Sr. Diputat, és de total incoherència, es postulen com els únics defensors de la cultura d'aquesta terra quan a l'hora de la veritat ja veim el seu grau d'interès, zero. Rebatem aquest text únicament per aspectes d'interès polític, en canvi nosaltres feim feina amb sentit i responsabilitat de govern pensant en l'interès general. I ens hem assegut a pensar i a analitzar com regular el mecenatge i a cercar fórmules que incentivin el sector privat, que li resultin interessants fiscalment per aconseguir la seva implicació de veritat, sense que això perjudiqui els ingressos de la comunitat. I hem trobat una fórmula que funciona i és la que hem plantejat: reduccions i deduccions fiscals prou interessants perquè a la pràctica la llei tenguí efectes positius i no perjudiqui els comptes de l'Administració autònoma.

Per què no argumenten sobre qüestions culturals?, per què no plantegen altres deduccions o reduccions a aquests o a altres impostos que hagin estudiat o que creguin que tendrien més efecte? Coses que poguessin servir per millorar el text, aportacions de fons, interessants, fetes en positiu. En canvi, no, hi van en contra simplement perquè és una llei proposada pel Partit Popular, i és així. No els importen els efectes positius que pugui suposar per als científics o per als investigadors que tenen projectes interessants per als quals necessiten finançament perquè si no es queden en idees.

Votaran en contra sense pensar ni un minut en la cultura d'aquestes illes ni què podem fer les administracions públiques per impulsar-la. Votaran en contra per interès polític.

Critiquen les mesures de reactivació econòmica, critiquen que s'hagi admès l'esmena del Grup Parlamentari Popular per donar l'opció als professors de la concertada de fer més de 24 hores lectives, aquesta esmena s'ha introduït perquè consideram que si no era així es perjudicaven uns drets adquirits. Parlam d'una esmena de reactivació econòmica, igual que en certa manera també ho és aquest projecte de llei, a part de regular una situació històrica que no tenia un marc normatiu clar, i evitam així perjudicar de forma retroactiva els docents afectats, per tant, també és una mesura de reactivació econòmica per a un col·lectiu, com han dit abans, que també són excel·lents professionals: els docents.

Avui es presenta la primera llei de mecenatge que haurà aprovat una comunitat autònoma amb un règim fiscal diferenciat, perquè la cultura balear és la nostra identitat i l'hem de protegir i la volem potenciar, perquè els projectes d'investigació científica i de desenvolupament tecnològic solen costar molts de doblers i la falta de finançament és una queixa constant del sector. Idò, posem-hi solució, incentivem la participació privada. Tal vegada no serà la solució definitiva, però sí que és un nou instrument perquè la cultura, els artistes i els científics de les Illes tinguin noves oportunitats.

Votin a favor d'aquesta primera llei de mecenatge cultural, científic i tecnològic per al bé de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Miquel Àngel Mas, per un temps de quinze minuts.

EL SR. MAS I COLOM:

Bon dia a tothom. Aquesta llei ens sembla una bona iniciativa, creim que és bo fomentar la inversió dels particulars en la cultura, ens sembla una bona iniciativa i, de fet, quan el Parlament de Navarra va aprovar aquesta llei vàrem estar a punt al grup MÉS de plantejar-ho al Parlament, perquè bàsicament això és el que ha fet el Govern balear, ha transposat la llei navarresa amb les peculiaritats pròpies a la realitat balear, ha copiat la iniciativa, el sentit de la llei, l'estructura, fins i tot l'articulat, no passa res, és a dir, l'article 1, que és l'objecte; l'article 2, conceptes; 3, modalitats; 4, persones i entitats beneficiàries... tot, s'ha copiat, res a dir que s'hagi copiat, eh?, és a dir que... al final comparat és el que és i bevem de fons, no

passa res, Sra. Consellera, no passa res, res a dir que s'hagi copiat, de fet, és una tècnica legislativa i res a dir.

Res a dir, amb aquest emperò que ara faré i és que, clar, jo el que vaig fer quan va arribar aquesta llei va ser agafar la llei navarresa i el projecte de llei que presenta el Govern balear i vaig anar comparant article per article: primer article, igual; segon article, igual..., no passa res, s'ha copiat tot, tot, llevat d'una frase, tret d'una frase, la que diu que s'ha d'atendre la diversitat lingüística...

(Se senten veus de fons que diuen "oh!")

(Remor de veus)

Bon Jesús!, l'article 6.2 de la llei navarresa estableix els criteris que s'han de tenir en compte per a la declaració d'interès social, ho compararé amb l'article 6.2 del projecte de llei balear perquè vegin... és que és una cosa que... és a dir, miri: "a) *Relevancia y repercusión social de las actividades culturales*", Llei balear: "Rellevància i repercussió social de les activitats". "b) *Incidencias de las actividades en la investigación, conservación y difusión del patrimonio cultural, material e inmaterial de Navarra atendiendo especialmente a su diversidad lingüística*", "b) Incidència de l'activitat en la investigació, conservació i difusió del patrimoni cultural", punt, desapareix "diversitat lingüística". "c) *Incidencia en el fomento de la creación artística y en el apoyo a nuevos creadores*", "c) Incidència al foment de la creació artística i en el suport als creadors". "d) *Valor e interés en relación con la formación artística y cultural*"; d) Valor i interès en relació amb la formació artística i cultural". Fins aquí tot igual, tot igual, l'únic que desapareix -l'únic que desapareix- és la diversitat lingüística, però bé, podria haver estat un error, passem a l'article segon d'aquesta llei.

L'article segon, que és una còpia també de la llei navarresa, determina quins són els projectes d'activitats culturals relacionats amb el mecenatge cultural, comparem-los: llei navarresa: "a) *La cinematografía, las actividades audiovisuales y las artes multimedia*", "a) La cinematografia, les arts audiovisuals i les arts multimèdia". "b) *Las artes escénicas, la música, la danza, el teatro y el circo*", "b) La música i les arts escèniques", desapareix el circ i el teatre aquí. "c) *Las artes visuales, artísticas, artes plásticas o bellas artes, la fotografía y el diseño*", "c) Les arts visuals, les arts plàstiques o belles arts, la fotografia i el disseny", igual, no? "d) *El libro y la lectura, las ediciones literarias, fonográficas y cinematográficas en cualquier formato o soporte*", aquí desapareix aquesta part, diu "les arts visuals..", perdonin, "el llibre i la lectura", punt. "e) *La investigación, documentación, conservación, restauración, recuperación, difusión y promoción del patrimonio cultural material e inmaterial de Navarra -coma-, atendiendo especialmente a la diversidad lingüística de Navarra*." Projecte del Govern balear: "e) La investigació, documentació, conservació, restauració, recuperació, difusió i promoció del patrimoni cultural material i immaterial de les Illes Balears", punt.

Aquesta llei és d'UPN, és la marca autonòmica del Partit Popular fins l'any 2008, varen estar plegats, eren la seva marca blanca a Navarra, quasi vint anys!, la va aprovar amb el PSOE, sí, sí... és que és això, però bé, és que... no, no, no..., no, no, no... ja, no, no, esperau un momentet perquè és que... és clar, no només això, eliminen tota referència a diversitat lingüística, però és que també en aquest article 2...

(Remor de veus)

...escoltin, escoltin, escoltin, aquest article 2... l'article 2.2 de Navarra, perdonin..., diu, el g) diu: "També es tendrà en compte el folklore, las tradiciones populares de Navarra, particularmente la música popular como la jota, las auroras y las canciones populares en lengua vasca y las danzas tradicionales de numerosos municipios como la jota, el baile de la era, el paloteado, los volantes, la multidanza o la espatadanza"... no sé què és.

És clar, aquesta g) també desapareix eh?, a Balears, també desapareix.

(Remor de veus)

Perdoni, escolti... téntol, un momentet..., sap qui va fer l'esmena d'aquest article, d'aquesta g)? El PP de Navarra!, i han suprimit el folklore?, i la dansa?

(Remor de veus)

Efectivament, què tenen en contra del ball de bot?, què hi ha en contra del ball pagès?, si fa gràcia, però jo estic espantat, els dic la veritat. No, no, és que em fa por pensar el que... és que no ho entenc.

(Remor de veus)

Això, el PP de Navarra!, una esmena del PP de Navarra, fan una llei de mecenatge cultural sense cap referència a la cultura d'aquí!, resulta paradoxal, però és un reflex de la política cultural d'aquesta legislatura en què s'ha perseguit tot allò que sona a cultura de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, sigui folklore, sigui ball de bot, sigui la llengua i cultura d'aquí!

Andalusia fa un projecte de llei, no tenen una llengua pròpia diferenciada del castellà i què fan?, parlen, fan referència al flamenco, s'agafen al flamenco, a la cultura flamenca.

Sra. Consellera..., no és cert que sigui segona llei, València ha aprovat una llei, dia 18 de desembre de 2014, publicada al *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* dia 31 de desembre de 2014, per tant, en tot cas, serà la tercera llei que s'aprovi, perquè ara vull fer referència a la llei de València, del seu company de partit, del Partit Popular de València.

A València dediquen a la llei de mecenatge tot un capítol a la cultura valenciana i en valencià!, a València, el PP de València. Maria José Català, la consellera de Cultura i Educació de València diu: "és una llei... -això ho va fer dia 26 de novembre del 2014- és una llei que ens permet defensar i protegir el nostre patrimoni, les nostres tradicions, la nostra llengua i el nostre futur (...) R+D+I", diu que aquesta llei té tres mesures, tres objectius, un és incrementar el 15% de deduccions de les donacions destinades al patrimoni cultural valencià i al foment de la llengua!, i acaba dient, en aquest parlament que va fer: "pel que fa a la nostra cultura i llengua valencianes se'ls atorga una especial protecció i difusió, en particular per mitjà d'internet i altres mitjans de comunicació". L'acadèmia de la llengua valenciana va valorar molt favorablement aquesta llei, del PP de València!

No sé què pensar, no sé què dir... fan una llei de mecenatge cultural que no sols no fa cap referència a la cultura d'aquí, sinó que suprimeixen qualsevol referència a la cultura d'aquí. Ni el PP de Navarra, ni el PP de València no s'han atrevit a tant, on s'ubiquen vostès?, què tenen contra el ball de bot?, què tenen contra les nostres glosses?

Ha dit aquí (...), ha dit "la cultura balear, l'hem de protegir i l'hem de potenciar", en tota la llei no apareix res, Sra. Consellera, i diu que estan compromesos amb la cultura balear i que votaran... i retreu al Sr. Maicas que votaran en contra sense pensar ni un moment en la cultura balear, no ho acab d'entendre o més aviat em fa por entendre-ho. Em fa por entendre-ho.

Esperam i desitjam que en tràmit d'esmenes a la llei hi posin un poc de seny i puguem reconduir aquesta llei que és una bona iniciativa, però que el fanatisme ideològic que els ha caracteritzat aquests quatre anys i qualsevol referència a la diversitat lingüística que tenim aquí, que vulguem o no vulguem parlar també una altra llengua, això s'ha de contemplar, no podem fer una llei de mecenatge cultural, com si això fos una província de Castella, amb tot l'afecte del món, això no pot ser. Si a Navarra, a Navarra tot ho contemplen, a Navarra, i el PP de Navarra fa una esmena a posta, i quan ho copien, ho copien tot i suprimeixen això; si a València, que no s'ha caracteritzat el Govern valencià per promoure la llengua, fins i tot quan fan una llei de mecenatge cultural, per vergonya ho posen, com és que aquí no feim això? Hi ha una ordre per dir, no, no farem cap referència a la llengua d'aquí?

I segona qüestió que vull tractar, la llei, en qualsevol cas, té un impacte molt limitat, molt limitat com quasi totes les lleis que feim en aquest Parlament, com jo, amb tots els respectes, qualificaria de fireta. Els navarresos han fet una llei de mecenatge que crea deduccions a l'impost de societats, perquè la majoria de donacions es fan via societats, via SA i via SL, així es fan, deduccions via IRPF són les més poques. I nosaltres, com va dir Maria José Català, consellera d'Educació valenciana, no tenim competències sobre impost de societats i les que tenim sobre altres impostos són molt modestes, que va dir ella, i jo diria magres. Per tant, aquesta llei té un abast limitadíssim, ens durà molt poc, dissortadament és la realitat.

Des de MÉS consideram que donada la nostra realitat cultural, lingüística, geogràfica, som unes illes, la nostra història, hauríem de tenir un concert econòmic o un règim fiscal, el nom que vulguem posar, com tenen a Canàries, però un règim fiscal propi en què tinguem capacitat de decisió, mentrestant aquestes lleis, ja em disculparan, però són jocs florals.

I per últim i per acabar, no puc deixar de referir-me al cànon de sanejament. Jo he cercat el cànon de sanejament a la llei de Navarra...

(Algunes rialles)

Els fa gràcia? No, no l'he trobat. L'he cercat al projecte de llei andalús, no l'he trobat, no l'he trobat. L'he cercat a la llei de València i tampoc ho he trobat. I he arribat a la conclusió que no té res a veure amb el mecenatge, que el tema de les depuradores, depurar els excrements no té res a veure amb la cultura ni amb el mecenatge.

Miri, i ara sense... deixant anar el to sarcàstic, crec que hem d'intentar respectar el Parlament, l'hem de tractar bé i, per tant, si el Reglament del Parlament diu una cosa, el Reglament és la norma que ens hem donat entre tots per conviure i, per tant, no pot ser que fem una llei de mecenatge i encara que només sigui pel propi respecte que ens ha de merèixer la Llei de mecenatge cultural, no pot ser que acabem parlant, perquè n'hauríem de parlar, perquè si hi ha una disposició transitòria del cànon de sanejament, aquí hauríem de parlar de sanejament d'aigua. Jo crec que és una falta de respecte. Jo demanaria que entre tots fóssim capaços de reconduir els debats i que els féssim d'acord amb la llei que ens hem donat entre tots, que és el Reglament, respectar el criteri de la casa i fer les coses el més assenyades possibles.

Per tant, nosaltres en relació amb aquesta esmena a la totalitat ens hi abstenem i demanaríem al Govern que reconsiderés aquesta postura que hem denunciat aquí avui durant la tramitació de la llei i incorporàs les nostres esmenes en relació amb els comentaris que hem fet aquí dalt.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn d'intervenció en contra de l'esmena del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Aina Aguiló, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, presidenta. Sr. Mas, crec que s'ha equivocat de debat, és un debat a la totalitat, no un debat d'esmenes. Ara després hi ha una obertura de ponència i si vol durant aquesta ponència, li podré contar l'enveja que em fan els valencians perquè ells sí que poden anomenar la seva llengua pel seu nom, i si vol també ballarem ball de bot si vostè en sap. Les dues coses.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades i senyors diputats. "D'ençà que Gaius Cilnius Maecenas fou protector dels literats, amic d'Horaci i de Virgili, molt ha canviat el concepte de mecenatge", així començava la seva intervenció el Sr. Maicas, quan el juny del 2012 presentava una proposició no de llei i sol·licitava una llei de mecenatge.

Avui, Sr. Maicas, li han dit que s'hi oposi i s'inventa un caramull de coses per oposar-s'hi, perquè en realitat li fa vergonya oposar-se a una llei de mecenatge, perquè jo li diré la intervenció que va tenir donant-nos les gràcies, sí, senzillament diu, Sr. Maicas, el dia de la comissió: "Vull intervenir, Sra. Presidenta, per agrair al Sr. Alorda i a la Sra. Aguiló el suport dels seus respectius grups i també...", bé, i també això, per agrair el suport dels seus respectius grups. I acabàvem aquesta proposició no de llei votant per assentiment o per unanimitat, i jo crec que el Sr. Maicas repensi-ho i voti a favor d'aquesta llei de mecenatge, després evidentment hi haurà aquest període de ponència on podrem parlar dels diferents matisos, si a vostè li agrada o li deixa d'agradar, però almanco llevi aquesta esmena a la totalitat.

El projecte de llei pel qual es regula el consum i el mecenatge cultural, científic i de desenvolupament tecnològic i s'estableixen mesures tributàries, comprèn tres títols i cinc disposicions finals. El primer títol conté les disposicions generals relatives a l'objecte i les definicions necessàries per a una adequada comprensió i aplicació dels seus preceptes. El segon títol desenvolupa la declaració d'interès social. I, finalment, el tercer títol, estableix les deduccions i reduccions fiscals amb els seus requisits i justificacions.

A les disposicions finals, entre d'altres, modifica la Llei 9/91, de 27 de novembre. El nostre Estatut d'Autonomia, a l'article 30, ens confereix competència exclusiva en matèria de cultura, investigació, innovació i desenvolupament científic i tècnic; aquesta llei que vostès rebutgen introdueix una sèrie de solucions per a la promoció i la col·laboració de la societat civil amb el foment de la cultura, la investigació, la innovació i el desenvolupament científic i tècnic. Dins les competències fiscals autonòmiques, el seu article 1 en resumeix i concreta l'objecte de la llei, quan estipula que la intenció d'aquesta norma és contribuir dins l'àmbit de la nostra comunitat autònoma al foment i al desenvolupament de les matèries a les quals ens hem referit. La llei, Sr. Maicas, permet implantar un conjunt de mesures que serveixin per superar el model clàssic de la subvenció i vol instaurar un nou marc que afavoreixi l'acció conjunta pública i privada.

Tot aquest conjunt d'incentius tindrà un benefici directe en el sector que afavoreix la llei, de fet es produirà una rebaxa de la pressió fiscal, a la vegada que un increment en termes absoluts del capital que es destina a activitats culturals, científiques i desenvolupament tecnològic. Es produiran també beneficis indirectes, sobretot per consolidar el teixit empresarial en les matèries referides i es facilitarà la transmissió d'empreses amb els objectius assenyalats a la llei i amb això ajudar al manteniment i a la creació d'ocupació, sobretot d'ocupació dels autònoms, que té una especial dimensió en el sector de la cultura.

S'estableixen cessions d'ús i convenis empresarials que venen incorporant al fet cultural i científic un aspecte més modern i d'acord amb les normatives d'incentiu en aquesta matèria, que vénen aprovats a diferents autonomies ja siguin a nivell parlamentari, ja sigui a nivell d'avantprojecte.

S'estableix en concret una deducció de la quota íntegra autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de les quanties en què es valoren les donacions, les cessions d'ús o contractes de comodat, així com les quanties satisfetes en virtut de convenis de col·laboració per a la realització de projectes o activitats culturals, científiques o desenvolupament tecnològic estipulats o bé declarats d'interès social. També es disposa d'una bonificació a l'impost sobre tot el patrimoni per als béns de consum cultural.

Així mateix, respecte de l'adquisició per causa de mort, s'estableixen, per una part, reduccions a la base imposable de l'impost sobre successions i donacions per a adquisició de béns i drets afectes a determinades activitats econòmiques i per adquisició de participacions socials. Per altra banda, per a aquest mateix impost, reduccions per adquisició de béns culturals per a la creació d'empreses culturals, científiques o desenvolupament tecnològic.

Quant a les adquisicions lucratives entre persones vives, s'estableix per a l'impost mencionat una reducció en les donacions dineràries, de pares a fills o altres descendents, entre col·laterals, fins al tercer grau, per a la creació d'empreses culturals, científiques o desenvolupament tecnològic.

Finalment, es fixa un tipus de gravamen reduït a la transmissió de determinats béns mobles, respecte de l'impost sobre transmissions patrimonials oneroses i un tipus de gravamen reduït a la transmissió de béns de caràcter cultural, en relació amb l'impost sobre actes jurídics documentats.

Per tant, no sé, Sr. Maicas, vostè que estima tant la cultura, com es pot oposar a una llei d'aquestes característiques; veig bé que hi pugui fer esmenes, evidentment, però que s'oposi a una llei de mecenatge que vostè va demanar l'any 2012 em resulta un poc estrany.

Vostès, per altra part, ens diuen que l'IVA cultural és del 21%, però no és exacte, com sempre utilitzen mitges veritats, mitges mentides, utilitzen la part de les dades numèriques així com els convé; no hi ha un IVA cultura, hi ha un IVA per a cada activitat cultural. El sector del llibre representa quasi un 50% de tot el sector de la indústria cultural i té un IVA reduït d'un 4%, per tant quan parlen d'IVA cultural posin matisos, no diguin l'IVA cultural perquè no existeix.

Per altre lloc, és cert que no s'ha fet una llei de mecenatge cultural a nivell estatal, però també és veritat que existeix un nivell de transmissió competencial molt alt a les autonomies, a la vegada que una cessió de tributs també important. Tot i així, s'han aprovat mesures transversals d'incentiu a les matèries que ens ocupen a nivell estatal, tant des del punt de vista fiscal com pressupostari.

Respecte del comentari sobre la modificació de la Llei 9/91, de 27 de novembre, el cert és que encaixa perfectament amb el títol de la present llei i, a més, si em permeten que els ho digui, no deixin que l'arbre no els deixi veure el bosc, Sr. Maicas, no importa que cerqui la intervenció, si vol la tenc aquí, la intervenció del juny del 2012, on es va aprovar per unanimitat la proposició no de llei impulsant o demanant una llei de mecenatge.

S'han presentat diferents al·legacions a la llei en el seu període d'exposició pública, però cap amb un text tan curt com el que vostès presentaren per argumentar l'esmena a la totalitat, vostès diuen: "Atès el caràcter restrictiu de la llei, no s'adequa a les necessitats reals del món cultural". Dissent paraules per voler dir un no a un projecte legislatiu d'aquesta legislatura, un no a la totalitat que no correspon amb les esmenes parcials presentades per vostès, un no a la llei fonamental en la seva valoració de la realitat social i la seva valoració de les necessitats del sector.

Estaran d'acord amb mi que últimament no van molt afinats quant a la percepció de la realitat social, per cert, no els vaig veure a les jornades de mecenatge de la setmana passada, jo crec que els diputats que duen la llei de mecenatge hi haurien d'haver estat i escoltar el sector, el que de veritat necessita el sector.

Per tant, crec, senyors i senyores diputats, que no hagués estat millor una postura com per exemple la de la Universitat de les Illes Balears, que va realitzar un sèrie d'al·legacions, com per exemple un micromecenatge que s'incorpora a la llei, en el seu punt 6 de l'article 2, en lloc de fer una esmena a la totalitat i deixar en evidència el diputat per excel·lència que tant estima la cultura?

Senyores i senyors diputats, van vostès un poc despistats últimament, i clar, així els va.

(Remor de veus)

Varen prometre signar un pacte per l'educació aquest cap de setmana i no han estat capaços de participar a la Comissió per al pacte en el si d'aquesta institució que representa la voluntat popular. En el seu moment, Sr. Mas, veurem les esmenes parcials, però ni el sector ni aquesta llei es mereixen una esmena a la totalitat, això els ho puc assegurar. Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Torn de rèplica per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Lluís Maicas.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Gràcies, president. Deix aquesta cambra molt preocupat sincerament i la hi deix perquè amb la intervenció de la consellera que té una..., havia avançat una sòlida formació jurídica, justifica una il·legalitat perquè té un fi positiu i perquè resol un problema que afecta el personal docent de centres concertats. Jo, sincerament, no arrib a entendre res. Efectivament, s'ha de resoldre el problema del personal docent de centres concertats, li he avançat que nosaltres li havíem ofert una solució, però el que no em pot dir és, en seu parlamentària, que es passa pel folro una llei, el reglament, un article del reglament per justificar que s'hagi de fer una determinada acció amb uns docents; és clar que s'ha de fer amb els docents, però s'ha de fer dins la llei, aquesta és la nostra obligació, aquesta és l'obligació dels que som aquí.

(Petit aldarull)

No ens podem botar la llei, encara que la finalitat sigui bona, i vostè ha justificat i ha dit que: home, i què té més si ens botam aquest article, si la lletrada diu que no és admissible, perquè això va a un bon fi! Això és vergonyós, això és el concepte que tenen vostès del Parlament. En el Parlament hem d'estar dins la llei, Sra. Consellera, i vostè em diu que se la bota, se la bota, home, i clar, i com no se l'ha de botar, vostè, Sr. Maicas, si hem de resoldre un problema dels docents? Resolgui el problema dels docents, però acompleixi la llei!

I quant a vostè, Sra. Aguiló, no ho agafi com una descortesia, però no li contestaré.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Maicas. Sr. Mas, pot intervenir, té vostè la paraula.

EL SR. MAS I COLOM:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Aguiló, és a dir, la frase que han suprimit, l'única frase que han suprimit de la Llei navarresa i que no han copiat, n'hi ha d'altres, la de l'impost de societats no l'han copiat perquè no..., és, parla de la "*diversidad lingüística de Navarra*", no parla ni de si el basc, ni castellà, ni això, parla de la diversitat lingüística, i això ho han suprimit. El nom és una excusa, perquè a vostès els fa nosa que aquí tenguem diversitat lingüística.

(Remor de veus)

Però no només això, és que s'han carregat la referència al folklore i a la cultura popular en llengua basca, d'una esmena del PP, d'una esmena del PP. Repassi el *Diari de Sessions* del Parlament basc, navarrès. I jo em demanava: on s'ubiquen vostès, on s'ubiquen? Perquè clar, un quan veu això, i jo li diré amb tota la moderació que pugui i la contenció que pugui, jo qued espantat, Sra. Aguiló i Sra. Consellera, jo qued espantat, jo qued espantat. Perquè si copien una llei i ho copien tot, llevat de la referència a la diversitat lingüística, quan parlam de

mecenatge cultural, quan a València fan un capítol a posta per defensar la cultura valenciana i el foment de la llengua valenciana, on s'ubiquen? On han anat? Cap on els ha dut el senyor que no és aquí? Cap on han anat? On s'ubiquen?

Miri, vostè em parla..., li fa enveja València, miri, escolti, article 4 de l'Estatut d'Autonomia, ens va costar molt arribar a un consens entre tots, és la llei de tots, és la nostra llei primera, és la nostra llei primera, miri, jo no vull pensar que vostès s'ubiquen fora, que es volen col·locar fora de l'Estatut d'Autonomia, no ho voldria pensar, no ho voldria pensar ...

(Remor de veus)

... ens va costar molt en els anys vuitanta arribar a aquests acords i en aquell moment l'esquerra, els grups sobiranistes i una dreta civilitzada que hi havia aleshores, que hi havia UCD i això, també hi havia el PP, vàrem fer un esforç important i vàrem arribar a un consens important sobre el tema lingüístic. On s'ubiquen vostès?

(Remor de veus)

On s'ubiquen vostès? Sí, no, és que, miri, ... la veritat és que no ho entenc, no ho entenc i jo els demanaria que fessin ara un esforç de contenció, d'acostament, nosaltres tenim esmenes, crec que les esmenes es poden parlar. Miri, les esmenes que pos, quasi la majoria de les que hem posat nosaltres, són de la Llei navarresa, de la Llei valenciana i poca cosa més, escolti, per tant, tenen oportunitat per demostrar que no estan en contra de la cultura d'aquí; que no els importa que parlem una altra llengua; que estan a favor del ball de bot, que estan a favor de tot això. Es pot ridiculitzar, però és que al final han llevat l'esmena del folklore.

Miri, jo vull fer una intervenció en positiu, crec que el que han fet és molt greu, és greu perquè han transposat una llei i s'han carregat la diversitat lingüística, aquella frase, desgraciadament, això no ho han copiat; jo crec que s'han equivocat, crec que s'han equivocat i crec que, bé, és el moment de si hi ha hagut un error de poder-lo corregir, és el moment de parlar-ne i jo els reclam, jo ara veig qualche diputat, i no en vull assenyalar cap, que acota el cap, per tant crec que sí, que és una cosa generalitzada i que vull pensar que tothom pensa així, que, llevat de dos o tres que vulguin ser més extremistes, però que la majoria està disposat a reconduir aquest tema i per tant a fer a la diversitat lingüística que tenim aquí, a fer referència a la cultura d'aquí i bé, nosaltres donam una mà i si estan disposats a això en podem parlar. Ara, si no, si el que es reflecteix és una fòbia a la llengua i a la cultura d'aquí, a la identitat d'aquí, escolti, miri, les nostres intervencions seran dures.

Gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Aina Aguiló, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, presidenta. Sr. Mas, la Llei de mecenatge s'emmarca en un Estatut que formarà un cos normatiu d'aplicació en aquesta comunitat autònoma, evidentment es pot imaginar que per a res d'aquest món ens botaríem ni un estatut, l'Estatut d'Autonomia nostre.

Per altra part, dues coses, Sr. Maicas, més valdria que tant de preocupar-se s'ocupàs més a preparar la seva intervenció i veies que li vàrem votar a favor, que li vàrem votar a favor de la seva proposició no de llei allà on ens demanava una Llei de mecenatge.

Sr. Maicas, crec que el seu grup parlamentari l'ha fet passar una mala estona, una molt mala estona; si volen, podríem fer com a Andalusia, jo els explicaré el que va fer Andalusia: Andalusia, a l'any 2013, va aprovar per Consell de Govern, l'avantprojecte de la Llei de mecenatge, amb previsió d'entrada l'any 2014; el gener del 2014, el conseller d'Educació, Cultura i Esports de la comunitat d'Andalusia, el Sr. Luciano Alonso, va anticipar les claus de la futura Llei andalusa de mecenatge i va dir que suposaria un canvi de paradigma que deixava en terra la cultura de la subvenció i promovia el compromís social amb la creació i l'oci. I va continuar dient: en els calaixos dels ministeris, de les conselleries, hi ha molts avantprojectes que no han sortit endavant, per la qual cosa les mesures d'estímul de l'activitat cultural serà la primera norma desenvolupada en una comunitat autònoma a Espanya i a Europa, per impulsar la cultura i el consum cultural. Aquestes eren les promeses del Govern andalús, crec que és del Partit Socialista Obrer Espanyol.

La presidenta andalusa, Susana Díaz, en el mes de gener del 2014, afirmava que la llei es trametia al Parlament abans del seu estudi amb posterioritat, el conseller parlava de la presentació en el Parlament en novembre.

Senyores i senyors diputats, el Parlament andalús s'ha dissolt i no ha entrat la Llei de mecenatge andalús. Com diria el mateix conseller andalús, en el calaixos de la Conselleria d'Andalusia de Cultura i Universitats seguirà dormida la Llei de mecenatge, i tot això per posar-los un exemple més que el Partit Socialista parla molt, ven molt, però ni legisla ni deixa que la resta ho faci.

(Remor de veus)

En matèria d'impuls cultural qui sí ha presentat un avantprojecte de llei de mecenatge és un govern el Partit Popular, sense haver-la venuda cinc vegades en un any, així és com són nosaltres, fem feina per donar resposta al que la societat ens demana; fem feina per estimular l'economia; fem feina per crear llocs de feina i ho fem perquè creiem en aquesta llei, perquè creiem en la importància i en la necessitat d'aquesta llei, i el Govern li dona tanta importància que la va aprovar en el Consell de Govern dia 19 de desembre, i després ja la va presentar a aquest parlament el dia 22 del mateix mes.

El Partit Popular continua essent l'únic partit que aconsegueix i pot complir les seves promeses i fa feina amb serietat i celeritat, ara en matèria cultural i científica i d'investigació, perquè el marc jurídic i fiscal del patrocina en les matèries referides sigui una realitat.

En el nostre programa electoral venia reflectit el compromís d'impulsar el mecenatge, com li vaig dir a la meua intervenció del juny del 2012, perquè tant els particulars com les empreses s'involucrin en el finançament i en la promoció de la cultura i substitueixin progressivament l'actual model basat en funcions. Una vegada més, complim la paraula donada i tornam ser l'única organització política d'aquesta comunitat autònoma que allò que plasma en el seu programa electoral l'aconsegueix majoritàriament.

Quan el Grup Parlamentari Socialista va presentar la seva proposició no de llei, per instar el Govern a realitzar una llei de mecenatge, tots hi vàrem estar d'acord, en aquell moment hi havia el Sr. Alorda el qual representava el Grup Parlamentari MÉS. I crec que aquesta llei s'adequa, en termes generals, a allò dit en el seu moment pel grup parlamentari; sigui conseqüent, Sr. Maicas, amb la seva proposició no de llei presentada en el seu moment i amb l'esperit de les esmenes parcials presentades per vostès i pel Grup Parlamentari MÉS.

Posem en valor totes les aportacions, posem en valor la presentació d'un projecte de llei d'un govern que cerca millorar la cultura, la ciència i el desenvolupament tecnològic a la nostra comunitat autònoma. Moltíssimes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a la votació. Votam.

Queda rebutjada l'esmena a la totalitat per 29 vots a en contra; 18 a favor i 5 abstencions.

V. Debat i votació de l'esmena a la totalitat, amb text alternatiu, RGE núm. 156/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, a la Proposició de llei RGE núm. 3837/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, de transparència, bona administració i del bon govern.

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de l'esmena a la totalitat, amb text alternatiu, RGE núm. 156/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, a la Proposició de llei RGE núm. 3837/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, de transparència, bona administració i del bon govern.

Intervenció per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Miguel Jerez, per un temps de quinze minuts.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Prenc la paraula per defensar la Proposició de llei de transparència, bona administració i bon govern, per defensar la seva oportunitat política amb un conjunt de mesures que la societat demana i que la democràcia precisa per mantenir la confiança i la credibilitat en les nostres institucions. Es tracta d'una proposició de llei que articula el Grup Parlamentari Popular dins d'un debat, certament iniciat pel Grup Parlamentari Socialista fa unes setmanes, una iniciativa que el nostre grup planteja no una contra una altra, sinó com a alternativa a una altra, i tot això d'acord amb la legitimitat que li atorga el Reglament del Parlament de les Illes Balears i que ningú avui aquí no hauria d'atrevir-se a negar.

I és precisament aquella proposta, la que neix del Grup Parlamentari Socialista, la que ens va convocar, com dic, fa unes setmanes aquí i la que ens obliga a tots, a tots, a continuar aquest debat i a seguir-ho des de la responsabilitat l'alçada de mires.

Senyores i senyors diputats, convé recordar-ho, som aquí perquè vostès han decidit enviar a la paperera de reciclatge la seva pròpia llei. Doncs bé, obert aquest debat, estam decidits a afrontar-lo amb convicció, amb decisió i amb valentia; estic segur que existeixen, i estic convençut del que dic, amb les nostres propostes més qüestions que ens uneixen que ens separen: la simplificació electrònica, els principis inspiradors, l'accés a la informació, els principis de conducta de quals ha de considerar-se un bon govern o el règim sancionador, són qüestions amb les quals, d'inici, hi podríem estar d'acord.

Per tant, senyores i senyors diputats, estam d'acord que és l'hora, estam d'acord que és el moment, i amb això hi vàrem estar precisament d'acord fa unes setmanes en aprovar la presa en consideració de la proposta socialista.

I mirin, senyores i senyors diputats, estic convençut que ho és, ha arribat el moment, el moment d'abordar reformes legislatives, una oportunitat extraordinària que hem d'aprofitar perquè el futur institucional no guanyi en fragilitat, en feblesa, sinó que guanyi en solidesa i en fortalesa. Han estat moltíssimes les comunitats autònomes que han regulat sobre aquesta matèria, però possiblement l'única, Balears, és la que tan sols, tan sols en quatre anys es planteja derogar la llei anterior per iniciar una nova tramitació parlamentària. Però no possiblement Balears sigui l'única comunitat autònoma on això succeeixi, sinó que l'anecdòtic i paradoxal de la qüestió és que qui promou la seva derogació en l'oposició, va ser precisament qui va promoure, fa poc més de tres anys, la seva aprovació des del Govern. Alguna cosa no ha funcionat, senyores i senyors diputats, alguna justificació solvent tendran vostès per donar sepultura a una llei que fa pocs mesos defensaven amb vehemència, sense reconèixer els seus dèficits, sense penediment, sense remordiment i la defensaven també sense cap tipus de complexos.

Sigui com sigui, la veritat és que el denominador comú a les assemblees legislatives autonòmiques han estat els pactes d'Estat en aquesta matèria, acords que s'han forjat en el fonamental, en l'essencial i han deixat únicament espai a la confrontació política en l'accessori, i és això precisament al que

nosaltres avui, el Grup Parlamentari Popular, aspiram, hem de consolidar les bases d'un futur institucional on la transparència, on la participació ciutadana i les governances de qualitat s'imposin a les governances anacròniques i opaques.

Avui presentam la nostra proposició de llei alternativa, convençuts de les seves virtuts i convençuts també dels seus avanços, una proposició de llei que s'imposa a una proposició de llei socialista excessivament desenvolupista i que s'atribueix qüestions pròpies del desenvolupament reglamentari. Per contra, la nostra proposta deixa en mans del Govern, democràticament triat, la possibilitat de reglamentar i desenvolupar el contingut de la llei. Un text, el nostre, que s'imposa a una proposició de llei de 108 articles que contenen excessives incorporacions de preceptes que ja es recullen precisament a la legislació bàsica de l'Estat. I per contra, la nostra proposta no reproduïx l'in necessari i condensa tota la seva eficàcia en 59 articles. Un text que s'imposa a una proposició de llei que torna caure, torna insistir en l'error de repetir situacions susceptibles de no poder portar-se a la pràctica; per contra, la nostra proposta és una llei possibilista, que d'això es tracta, senyores i senyors diputats, d'una llei que faciliti la constitució i posada en pràctica dels òrgans de control necessaris perquè la transparència, perquè la bona administració i el bon govern siguin un fet constatable en aquesta comunitat autònoma.

I senyores i senyors diputats, per entrar en matèria, en la matèria que és objecte de la nostra proposició, ho volem fer en primer lloc tenint en compte i fent referència a la situació econòmica: la dimensió de l'administració es presenta actualment en un context econòmic que fa necessari contenir la despesa pública i optimitzar al màxim els recursos disponibles. Aquesta ha estat la pràctica habitual d'aquest govern i entenem que, necessàriament, havia de recollir-se dins la nostra proposta, no només com a principi inspirador, principis inspiradors de la norma que, efectivament, també, sinó a través del seu articulat amb mesures decidides i encaminades a l'optimització dels recursos públics. I en aquest sentit, la llei fixa un màxim de components a l'hora de configurar estructures de govern, arquitectures de govern, i així el nombre màxim de govern i d'alts càrrecs nomenats pel govern entrant no podrà, no haurà d'excedir del màxim de membres del govern anterior, amb l'única, això sí, excepció del 10%, sempre i quan es justifiqui com pertoca a l'empara de l'execució d'un pla de treball. Si es pot governar amb el que hi ha, no s'ha de poder governar amb més.

En matèria de transparència, consideram (...) i els dic que sense transparència és impossible que hi hagi democràcia, com sense llum és impossible que es pugui veure; per aquesta precisa qüestió la nostra proposició recull l'obligació de publicar tots els contractes, convenis de col·laboració subscrits amb altres administracions, com amb entitats privades, i la concessió d'ajudes i subvencions, així com les despeses relatives a retribucions i a indemnitzacions percebudes pels membres del Govern i alts càrrecs, les quals es publicaran, com no pot ser d'altra manera, en un únic portal de transparència de la comunitat autònoma, sigui, i això que quedi ben clar, sigui la quantia que sigui, sigui la despesa que sigui, i en aquest sentit cap referència es fa a quanties de 500 euros, com vostès han volgut orquestrar en les darreres setmanes, en relació amb un fals debat que avui aquí no pens continuar, sigui la quantia que sigui, sigui l'import que sigui.

En matèria d'incompatibilitats, hem pres la decisió d'incorporar aquesta matèria al text de la nostra proposta, una decisió que respon a la necessitat de revitalitzar una llei que fa vint anys que és en vigor i perquè hi ha necessitat també de simplificar el nostre ordenament jurídic. I entre d'altres coses, perquè aquesta mesura adquireix tot el seu sentit per afectar estructures i arquitectures de govern com és aquest cas.

La proposició de llei que sotmetem avui a la seva consideració introdueix noves reivindicacions socials, com la incompatibilitat absoluta de l'exercici públic amb qualsevol altra activitat, sigui pública o sigui privada, això sí, amb les excepcions que el mandat constitucional ens obliga a protegir i ens obliga a preservar. Una proposició no de llei, i ho vull dir clar i alt, que ni rebaixa ni redueix, com intencionadament s'ha dit, les incompatibilitats de la Llei de l'any 96. No podem compartir aquesta falsa afirmació, senzillament perquè les exigències que en aquesta proposta es recullen mantenen nivells superiors d'exigència a la Llei d'incompatibilitats.

I entre una i d'altres, els record l'exigència que manté el nostre text, d'ampliar, per exemple, el període d'incompatibilitat a dos anys des que es produeix el cessament d'alt càrrec en el desenvolupament d'aquelles activitats relacionades amb expedients en les quals l'alt càrrec hagi tengut relació directa.

I dit això, els avanço obertament que si la seva intenció és que qualsevol persona, qualsevol persona, qualsevol petit comerciant, qualsevol petit empresari o autònom independent és desfer-se del seu patrimoni, per convertir-se en alt càrrec, la nostra proposta no és aquesta; la nostra és una proposta d'equilibri, de manera que ningú no pugui veure's discriminat a l'hora de poder exercir altes responsabilitats dins l'administració perquè tenguí un negoci que fins ara li ha servit per guanyar-se, humilment, humilment, la seva vida. L'exercici de les responsabilitats públiques ni es pot restringir a grups reduïts de persones, sinó que el que s'ha de fer és posar filtres, posar filtres necessaris perquè ningú no pugui aprofitar la seva condició de càrrec públic, per millorar en benefici propi.

Capítol a part mereix l'Oficina de bon govern, conflicte d'interessos i règim d'incompatibilitats. Volem una Oficina de bon govern que sigui efectiva, que sigui possible, que sigui pràctica, que es pugui posar en marxa i desenvolupi les funcions que li hagin estat assignades, aquesta és una qüestió que certament ens preocupa a tots i no neg que a vostès no els preocupi, que també els preocupa i n'estic convençut, i si això per a vostès és una qüestió essencial, no passin pena perquè estam disposats, també, entre d'altres coses, a negociar obertament aquesta qüestió sempre i quan, sempre i quan, al Govern no se li usurpin les competències que, com a executiu, li corresponen.

I senyores i senyors diputats, context certament nou en matèria de transparència suposa la incorporació al text de l'obligació material, i aquest és un apartat important i nou, de dissenyar un pla de govern, dissenyar i publicar un pla de govern, a fi d'institucionalitzar un programa i una opció política que determinarà el compromís concret amb la ciutadania i que es converteix d'obligat i d'ineludible compliment. Es tracta d'un veritable contracte entre el Govern i la ciutadania, que es publicarà en el portal de transparència, actualitzant-se periòdicament la seva informació en relació amb el grau d'execució material d'aquest pla de govern i amb el nivell d'execució pressupostària d'aquest pla de govern entre els aspectes més rellevants. Es tracta, com dic, d'un veritable contracte entre el Govern i la ciutadania, sotmès a processos de consulta i valoracions permanents que permetran fiscalitzar el desenvolupament de la governabilitat a cada moment.

Senyores i senyors diputats, avui aprovarem la presa en consideració d'aquest text alternatiu, tenim ben clars que vostès, és cert, no estan d'acord amb tot, però tenim ben present també que aquesta proposició de llei és susceptible de reforçar-se en el sentit de les aportacions que tots farem durant la tramitació parlamentària.

Aviat ens trobarem davant una ocasió més que permeti recuperar els consensos, aviat ens trobarem davant una oportunitat més que permeti recuperar les oportunitats perdudes, facem-ho, aprofitem-ho, senyors i senyores diputats. I cregui'm quan els dic que la nostra comunitat autònoma necessita polítics que aprofitin, com dic, les oportunitats per arribar a aquests consensos i, sobretot, o sobren, millor dit, oportunistes que treguin partit trencant els consensos que puguin crear-se.

Per tant, aspir i esper que vostès s'instal·lin en la primera manifestació que els acab de fer i no s'instal·lin precisament en la segona. Per això mateix, insistesc en la necessitat d'aprofitar l'ocasió que avui se'ns presenta com a una oportunitat irreplicable, és necessari posar-nos d'acord amb els principis bàsics que han de guiar la transparència, la bona administració i la bona governança. No se'ns és permès fracassar en aquesta qüestió, els ciutadans no es mereixen que fracassem, precisament, en l'aprovació d'una llei d'aquesta alçada; o si ni tan sols arribam a acords de màxims, de majories reforçades en aquest parlament en aquest sentit i en aquesta matèria, ens hem de plantejar, senyores i senyors diputats, moltíssimes coses, plantejar-nos que fem malament o possiblement arribar a plantejar-nos què fem aquí.

Estic convençut que aquesta hauria de convertir-se en una d'aquestes lleis d'Estat, d'aquestes lleis que no es toquen mai, que no es toquen mai si no és imprescindible, si no és necessari. Aquesta llei és la que ens ha de marcar, senyores i senyors diputats, les regles del joc, a les quals ens sotmetrem uns o ens sotmetrem uns altres d'acord amb un determinat resultat electoral. Apel a la seva responsabilitat i a la seva alçada de mires, vostès pujaran aquí a aquest faristol i diran el que els sembli, i possiblement reproduïxin, òbviament, un discurs que, els ho he de dir, incendiari, que han reproduït durant les darreres setmanes en els mitjans de comunicació. Això és un fals debat, no és el debat que mereix aquesta cambra i no és el debat que mereixen precisament els ciutadans.

I vostès, possiblement, venguin aquí a reproduir-lo perquè demà vostès aspirin a un titular que ja els vagi bé, però demà, demà, possiblement ho aconsegueixin, però els he de dir una cosa, que demà, per a mi en particular i per al meu grup parlamentari, comença una carrera de fons important, hem d'agafar demà el bou per les banyes i els esper a vostès, i el meu grup parlamentari també els espera a vostès, per construir la millor llei de totes. I si vostès no estan disposats a construir entre tots la millor llei de totes, ho diguin i acabarem abans.

Moltes gràcies, Srs. Diputats.

(*Remor de veus i alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Si no s'obre qüestió incidental per part del Govern, passam a la intervenció del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Lourdes Aguiló, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSSAR:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Jerez, la millor llei de totes es podria aprovar a partir del nostre text, no a partir del seu. El text que vostès han presentat és un despropòsit, una veritable proposta d'opacitat i li he de demanar que el retirin, el retirin si no volen quedar encara més retratats.

Francament, és mal d'entendre que s'atreveixin a presentar-lo, perquè és un text alternatiu que no només rebaixa considerablement les propostes de més transparència, de més participació, de més governança, de més avaluació i de més rendició de comptes i més control que consten a la nostra proposició de llei, sinó que rebaixa fins i tot la Llei vigent de la bona administració i del bon govern i les obligacions que s'hi contenen, les quals vostès s'han entestat a incomplir.

I fins i tot, en el summum dels summums s'atreveixen a rebaixar el contingut de la Llei d'incompatibilitats dels alts càrrecs que vigeix des del 1996.

Senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari Popular, amb aquest text, vol aplicar les rebaixes del febrer, les rebaixes del febrer que, com tothom sap, són *el remate de las rebajas*. Vol aplicar les rebaixes del febrer a la transparència, a la bona administració, al bon govern i a les incompatibilitats dels càrrecs i membres del govern, això és el que vol fer avui el Partit Popular, amb aquest text alternatiu a menys de set setmanes de la dissolució del Parlament. Sembla increïble aquest atreviment.

No escolten allò que demana la ciutadania cada dia? No llegeixen els diaris? No escolten la ràdio? No veuen les notícies a la televisió?

(*Remor de veus*)

No s'assabenten del que passa al carrer, del que demanen els ciutadans, del que pensen de nosaltres, dels polítics i del que esperen que facem? Com és possible que amb tot el que cau, amb tots els casos de corrupció que afecten els partits, especialment el Partit Popular, s'atreveixin a dur aquest text alternatiu.

No em sorprèn el contingut del text alternatiu, no em sorprèn, perquè els retrata, és exactament el que vostès representen, fum, paraules buides de contingut les quals amaguen interessos ocults. Allò que sorprèn és que s'atreveixin a presentar-lo ara, que siguin agosarats fins aquest punt, perquè amb aquest text es mostren exactament tal com són, equilibristes de l'opacitat, perquè vostès amb transparència van a mínims; perquè vostès, tot allò que significa participació, rendició de comptes, avaluació o control extern els espanta, i si cedeixen en alguna cosa és perquè no els queda més remei. Perquè vostès només han introduït normes de transparència quan els han vengut imposades per la legislació de l'Estat, i aquestes han estat dictades únicament i exclusivament perquè els escàndols de la Gürtel i Bárcenas i tants d'altres casos de corrupció que han afectat el Partit Popular els va obligar a dictar-les.

No cal recordar que aquesta no és la primera vegada que el Grup Popular vol fer rebaixes a la legislació vigent en matèria de transparència i participació, ja en temps del conseller Gornés varen elaborar un text per minvar i rebaixar considerablement el contingut de la llei vigent. La irrupció dels casos Bárcenas i Gürtel els ho va impedir. El que sorprèn és que s'atreveixin novament a intentar-ho ara, al final de la legislatura, pràcticament en el darrer minut.

I nosaltres ens demanam: quin interès hi tenen, senyores i senyors del Partit Popular? Què volen poder amagar? Per què volen retallar les obligacions de bona administració i bon govern que s'estableixen a la llei vigent? Per què no volen ampliar l'àmbit d'aplicació de la llei vigent a totes les institucions i entitats públiques de les Illes Balears, com nosaltres proposàvem? Per què no volen establir un codi ètic i generalitzar els principis i regles de conducta per a tots els càrrecs de totes les institucions públiques, ja siguin executius o de representació? Per què els funcionaris han de ser obligats i sotmesos a un codi ètic, amb un règim sancionador per incompliment, i els governants no? Per què no volen que els principis de conducta afectin els diputats i diputades d'aquest parlament, com preveu el text de la nostra proposició de llei?

Ens podrà contestar això, Sr. Jerez?

I en el sùmmum del cinisme, resulta que si entram en el portal de transparència del Govern, trobam un dels indicadors de Transparència Internacional del 2014, que el Govern diu que compleix, que avui el president se n'ha fet ressò, i que és el que els ha fet tantes posicions en el rànquing de transparència, i diu: “*Existe y se publica un código ético de buen gobierno en la comunidad autónoma que todos los altos y cargos y funcionarios deben conocer y respetar*”. I resulta que no, és cert que hi ha uns principis de conducta a la Llei de bon govern, que són els que els fan pujar en aquest rànquing, però no hi ha un codi ètic d'obligat compliment, amb un procediment sancionador i un règim que penalitzi l'incompliment.

A la nostra proposició de llei sí que hi era, però ara vostès no l'han recollit en aquest text alternatiu, ens haurà d'explicar, Sr. Jerez, com han passat de dir que es volia regenerar la política, el president Bauzá, quan va començar, volia regenerar la política, i ara els fa presentar un text que ens recorda èpoques d'opacitat i obscurantisme de governs anteriors, de governs Matas. Ens fan anar enrere com els crancs.

Per què no volen escoltar els ciutadans que demanen tolerància zero amb la corrupció? No en tenim prou amb la corrupció, amb els casos que tenim, que en volem afavorir o possibilitar de nova? No varen sentir el Fiscal general, el dimecres passat, en compareixença a la Comissió d'Assumptes Institucionals, que va dir que la lluita contra la corrupció era cosa de tots i que calien instruments legislatius per impedir-la? Què no el varen sentir? Què no varen sentir ahir mateix com una persona que prestava testimoniatge a la Comissió de Son Espases ens va explicar com era l'època Matas, com es feien les coses en aquella època? Hi hem de tornar?

Per què aprofiten l'avinentesa i presenten un text alternatiu a una proposició de llei que pretenia la total transparència en la presa de decisions i en l'activitat de l'Administració autonòmica i de les entitats del sector públic que s'hi vinculen i de totes les institucions i de totes les administracions radicades en el territori de les Illes Balears, i ara tornen a determinar un àmbit d'aplicació minvat? Per què no volen que afecti totes les administracions? Per què no volen assegurar els drets dels ciutadans i ciutadanes a accedir a la informació que està en poder de totes les institucions i entitats públiques amb garantia de veracitat i opacitat? Per què no volen possibilitar la participació ciutadana efectiva en les decisions que els interessin?

El seu text rebaixa i retalla totes les obligacions de participació de la llei vigent i, evidentment, no n'incorpora cap de la nostra proposició. Sap què diu el text alternatiu en matèria de participació? Idò, es limita a dir, “*La Administración de la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares -fixi'ns, l'administració, ni el Govern ni els ens instrumentals ni cap altra institució ni cap altra entitat pública- implementarà els mecanismes necessaris per integrar la ciutadania de manera individual o col·lectiva en els processos de decisió política*”. *Fin de la cita*. Menys de tres línies dedicades a la participació, generalitats que no obliguen a res, fum. I si no han complert les obligacions concretes de participació que establia la llei vigent, quines garanties de compliment ens dóna aquest redactat? Cap, cap ni una.

Però, significativament, en el portal de la transparència del Govern, en què també trobam els indicadors de Transparència Internacional de 2014, el Govern diu que compleix, i que els ha fet pujar tantes posicions en el rànquing de transparència *que existe y se publica una normativa regional sobre participación ciudadana*. I sí, ho compleixen perquè existeix, existeix gràcies a la Llei de bona administració i bon govern, però si s'aprova aquest text alternatiu ja no existirà perquè amb aquest article ja no existirà, ja no hi ha realment *una normativa regional sobre participación ciudadana*. Tres línies.

A qui volen enredar, Sr. Jerez? Per què no volen fomentar la participació ciutadana en la definició de les polítiques públiques i en la presa de decisions mitjançant els procediments que es concreten en la nostra proposició de llei? Jo li diré, vostès no volen que la ciutadania participi realment en les seves decisions, no volen, i tampoc no volen avançar en l'aplicació de processos de govern obert perquè no hi estan d'acord, perquè no hi creuen, perquè volen poder decidir d'acord amb allò que interessa als poderosos i allò que volen la resta de ciutadans, allò que vol la majoria social no els interessa per a res.

Per què no volen que els càrrecs públics acudeixin al Parlament a acreditar la seva idoneïtat? Per què no volen que acudeixin a rendir comptes? I l'avaluació? Per què no volen establir mecanismes que assegurin l'avaluació de les polítiques públiques? Contrastin la regulació de l'avaluació que es conté en el seu text amb la llei vigent que conté obligacions concretes o amb el text de la nostra proposició de llei que regula el concepte, els criteris, l'abast, les modalitats, el contingut de l'avaluació i la publicitat. Ho han contrastat? Veuen la diferència, l'abisme que ens separa?

I resulta que, també, en el portal de transparència del Govern, amb els indicadors de Transparència Internacional de 2014, el Govern diu que compleix, i li fa pujar al seu rànquing, *que se publican periódicamente los datos de la evaluación de los servicios y las políticas públicas de la comunidad autónoma*. Quina avaluació han publicat si no n'han feta cap? I ho diuen, ho diuen, senyores i senyors diputats, diuen això! A més, en el seu text, senyores i senyors diputats, diu que l'avaluació serà responsabilitat de la conselleria competent en matèria de qualitat, quan la llei vigent atorgava aquesta funció a l'Oficina d'Avaluació Pública i deia que desenvoluparia les seves funcions amb total autonomia funcional. I a la nostra proposició de llei volíem donar una passa més cap endavant, una passa endavant que vinculava l'oficina a la Sindicatura de Comptes, perquè entenem que és l'única manera de garantir-ne l'autonomia, atès tot el que hem vist en aquesta legislatura. I vostès la passa la fan cap enrere, perquè no volen control extern, no volen ni tan sols que l'oficina tenguí autonomia, no volen cap tipus de control. Ens ha quedat ben clar durant aquesta legislatura, han fet desaparèixer tots els òrgans de control que han pogut.

I en el súmmum del cinisme en el portal de la transparència del Govern trobam que un dels indicadors de Transparència Internacional de 2014, que el Govern diu que compleix i que l'ha fet pujar tantes posicions en el rànquing de transparència, diu: *existe y se informa sobre los consejos y entidades regionales de participación social, Consejo Económico y Social, Consejo Audiovisual, consejos sectoriales, etcétera, y sobre sus actividades y acuerdos*. Què ho han sentit bé? Ho ha sentit tothom en aquesta cambra? Diuen *que existe, que existe*, i saben què posen per acreditar que existeix quan cliques sobre l'enllaç, sabeu què surt? Surt el Consell Social de la Universitat, de la UIB.

És sorprenent, a què sí? Bé, idò no acaba aquí, el següent indicador de Transparència Internacional de 2014, que també diuen que compleixen i que també els fa pujar tant en el seu rànquing, diu: *existen y se publican los datos del Defensor del Pueblo, del ciudadano o similar y sus correspondientes informes emitidos*. Això diu, això diu, i cliques, i què surt? El Defensor del Menor, el Defensor del Menor,...

(Remor de veus)

... similar al Defensor del Pueblo? Vinculat al Parlament? Però per favor!

Ho diuen sense despenjar-se, sense que els caigui la cara de vergonya i es queden tan amples i ara no volen que continuï vigent l'Oficina d'Avaluació Pública ni que pugui dur a terme les seves funcions que li encomana la llei vigent, i molt manco que les vegi ampliades si prosperava la nostra proposició de llei. Aquest ha estat un dels seus grans incompliments i per això amb el seu text alternatiu disposen que l'avaluació, que no es concreta ni es determina legalment, sigui competència d'una conselleria del Govern. Aquest text els retrata, els retrata a tots vostès, senyores i senyors diputats, i senyores i senyors membres del Govern, bé, senyors, només queden senyors, els deixa ben retratats.

Vostès no volen establir procediments ni fixar terminis ni molt especialment regular els efectes dels incompliments de la llei, perquè vostès prefereixen poder incomplir-la, incomplir, fins i tot, aquest text minvat i rebaixat sense que pugui tenir cap conseqüència. En això ja els coneixem. Vostès vénen amb un text alternatiu que presenten com a esmena de totalitat per dir que no volen res de tot això, res de res, que només estan disposats a deixar viu allò que no els queda més remei per imposició de la llei estatal, però sense sistemes de control ni garanties de compliment. No deixen viu ni tan sols els indicadors de Transparència Internacional, com les cartes de servei, que són a la llei vigent i que en el portal de Transparència Internacional de 2014 també apareix com un indicador que compleixen, diu: *existen y se publican cartas de servicios explicativos de los compromisos con los ciudadanos*. *Existen*, sí, a la llei vigent, però deixaran d'existir si vostès aproven el seu text alternatiu.

El nostre text pretenia introduir garanties d'aplicació a la llei, perquè vostès no l'han aplicada, perquè no n'han sabut o no ho han volgut fer, i no només no els ha avergonyit sinó que n'han fet ostentació de l'incompliment davant aquesta cambra, han votat no quan se'ls ha demanat simplement complir la llei.

I ara duen un text alternatiu que tampoc no té cap sistema ni cap garantia real per assegurar que serà complit.

Nosaltres proposàvem a la proposició de llei que el control d'aplicació s'encomanés a un òrgan de control extern en lloc d'intern, vinculat al Parlament, a través de la Sindicatura de Comptes; l'Oficina de Transparència i Avaluació Pública de les Illes Balears, per garantir-ne l'objectivitat i la independència, i vostès, en el seu text alternatiu, rebaixen a la mínima expressió les funcions de l'oficina, rebaixes de febrer, i li lleven el control de la transparència i de l'avaluació, la denominen l'Oficina del Bon Govern i la vinculen al conseller de Presidència. El controlador serà el controlat. I en el nostre text es pretenia l'establiment d'un règim disciplinari i sancionador que penalitzàs tots els incompliments de les previsions de tota la llei i tipificar les conductes infractores per a les quals s'establien sancions i regulava un procediment sancionador, la incoació i la tramitació del qual s'encomanava a l'Oficina de Transparència i Avaluació Pública com a garantia d'independència i d'objectivitat. I vostès duen un mínim procediment disciplinari, que substitueix al de la llei d'incompatibilitats, i encomanen la decisió d'incoar el procediment al vicepresident, al conseller de Presidència.

S'adonen del que això significa? A qui volen enredar? Creu algú que el conseller de Presidència incoarà mai un expedient disciplinari al president o a un membre del propi govern? Se'ls veu el llautó amb aquest text, senyores i senyors diputats, se'ls veu el llautó i sí, votaran a favor, vostès hi votaran a favor sense despenjar-se.

En definitiva, la tramitació del seu text alternatiu és una burla mai no vista dins aquesta institució perquè, en lloc de presentar un text que millora el de la proposició de llei que pretén substituir, no només l'empitjora sinó que empitjora la legislació vigent de 2011 i la llei d'incompatibilitats de 1996, de 1996, ens transporten a dècades anteriors al Govern Matas, i els socialistes no hi estam d'acord. Els socialistes volem disposar d'una legislació més àmplia i més concreta en l'establiment del dret dels ciutadans.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSSAR:

Sí, Sr. President, ja acab. I sobretot, volem més concreció en les obligacions de les entitats públiques i dels càrrecs públics als quals se'ls encomana la gestió dels interessos a la ciutadania; volem que les obligacions de transparència, bona administració i bon govern s'ampliïn, no que es minvin, no que es retallin, no que es rebaixin; volem que la llei d'incompatibilitats d'alts càrrecs es mantengui individualitzada, no diluïda dins aquest text, perquè ha de ser accessible a tota la ciutadania, tothom ha de poder conèixer fàcilment què pot fer i que no pot fer un governant.

I per això, hem de dir no al text alternatiu, no al text en el qual es conté l'ADN del Partit Popular, no a una llei de rebaixes, en això es quedaran tot sols, ens tendran enfront en el debat de la transparència i del bon govern, senyores i senyors diputats, si no retiren aquest text i tramitam la nostra proposició de llei.

Retirin aquesta llei d'opacitat.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Aguiló. Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el diputat Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. La veritat és que, Sr. Jerez, la seva exposició ha semblat la justificació d'allò injustificable, d'un text, el que defensa el Partit Popular, que és nefast, que és obsolet i que rebaixa, suposa un retrocés en la transparència; un text que vol ser una llei, que es diu de transparència, però que retalla en transparència i control i que, a més a més, es tramita amb la més mínima transparència i participació. I converteix el debat en un debat per parlar sobre limitar l'estructura del Govern, sobre el dèficit zero, i no parla de cap principi general relacionat amb aspectes socials, no parla de desnonament zero, parla de dèficit zero; s'inventa allò de la neutralitat lingüística, que no sabem ben bé què vol dir, però entenem molt bé cap on va, neutralitzar la llengua catalana, i que modifica i redueix el règim d'incompatibilitats, vol convertir el debat de la Llei de transparència en un debat sobre incompatibilitats. I no ho és i no ho pot ser, perquè el d'avui hauria de ser, ha de ser un debat sobre la transparència i sobre la lluita contra la corrupció.

Deia Kant, al final de la seva obra, sobre la pau perpètua, allò que els poders públics, la publicitat dels poders públics haurien d'assumir aquesta com a una categoria moral, i arribava a dir fins i tot que era injustes totes aquelles accions que no suportaven ser publicades. Deia també que aquest principi, a més d'un principi ètic, hauria d'esdevenir també un principi jurídic, hauria de formar part del dret. Posteriorment, Weber, per la seva banda, valorava que aquest principi ètic i jurídic que reclamava Kant topava amb una inèrcia contrària, que era l'Estat burocràtic.

Bé idò, aquesta eina, de la transparència, ha de ser una eina contra aquest Estat burocràtic, contra l'opacitat; aquesta llei, aquest text és més, com s'ha dit, una llei, un text per a l'opacitat que no per a la transparència. Perquè la transparència no és un fi en si mateix, és cert, és un instrument que ha de permetre que la ciutadania estigui informada perquè pugui participar en els afers públics i pugui exercir el control necessari i saludable de la rendició de comptes, al mateix temps que té aquest efecte disciplinari, disciplinador respecte dels poders públics, dels gestors públics, de ser conscients que la seva actuació és una actuació observada per part dels ciutadans, vigilada i seguida per la ciutadania.

La legislatura idò acaba com va començar, i en res no hem avançat. Un dels primers avantprojectes de llei que va presentar, precisament, el president Bauzá, va ser el que pretenia modificar, precisament, la Llei 4/2012, de bona administració i bon govern, la llei actual; un projecte que va néixer mort, superat per la Llei estatal, efectivament, recordem que la Llei estatal en qüestions com la contractació o publicitat contradeia la proposta del president Bauzá, Bauzá volia limitar l'obligació de publicar la informació específica de contractes menors, d'aquells que superaven els 25.000 euros en contractes d'obra, o de 9.000 a la resta, volia limitar aquesta informació i que aparegués agregada; bé, idò, el Consell Consultiu els va dir que no, que la transparència exigia claredat i precisió, i la Llei estatal, doncs, no contempla aquella previsió, la supera i va molt més enllà.

Tampoc no tenia, era una proposta morta sobretot per la manca de credibilitat del president, envoltat per tota aquella polèmica sobre la declaració o no declaració del seu patrimoni, la recordaran molt bé els diputats i diputades, que va motivar precisament la modificació de la seva declaració de béns i els dubtes sobre la compatibilitat entre el seu càrrec i la gestió del seu patrimoni o la seva activitat econòmica, segons els diferents posicionaments. Tampoc no era viable perquè no era, com no és avui, el que la societat, el que el carrer reclama, el carrer reclama transparència, participació i lluita contra la corrupció. Bé, idò, tres anys després ens trobam en la mateixa situació: ara, a través d'una esmena del Grup Popular, a una proposició del Partit Socialista Obrer Espanyol, se'ns proposa més o menys el mateix que aquell avantprojecte, però ara sense necessitat d'un informe del Consell Consultiu. Sabem per què, no és prescriptiu, la qual cosa, en qualsevol cas, sense cap dubte seria molt necessari, jo diria que fins i tot imprescindible per donar coherència al text, un text que val a dir que no s'aguanta per enlloc, i per corregir multitud d'imprecisions, incorreccions i a més a més diria que contradiccions respecte d'una llei que m'ha sorprès molt que el portaveu del Partit Popular ni hagi esmentat, que és la Llei estatal del 2013, que n'haurien de parlar molt, moltíssim.

Bé, idò, la transparència no és el leitmotiv de la proposta del Partit Popular, en el text que ha presentat el Partit Popular la transparència és només un principi de bona administració, junt amb altres, quan creiem que hauria de ser a l'inrevés, és necessària una llei de transparència que reculli les aportacions dels sectors vinculats a la lluita contra la corrupció, aprovada amb el màxim consens polític i que abasti totes les institucions afectades. En definitiva, una llei de transparència que sigui un instrument necessari per tenir una bona administració, un bon govern, per combatre la corrupció, per recuperar la confiança i la credibilitat.

La proposta, en canvi, però, com dèiem, conté aspectes ja proposats pel Govern Bauzá a l'avantprojecte de modificació de la Llei del bon govern, amb un informe del Consultiu, que era clar, més clar no ho podia ser, i afirmava textualment: "la reforma proposada limita el control parlamentari del Govern". També ho feia amb referència a les cartes ciutadanes, aspecte que també aquest nou text torna recollir, bé, idò, el Consultiu era clar, molt clar: "la regulació que es proposa -deia el Consell Consultiu- és ambigua i no concreta quina és l'obligació imposada al Govern"; text idèntic és el que repeteix a la nova proposta.

També, i s'ha dit, però sí que hi vull fer un esment, la proposta del Partit Popular suposa, a més a més, fer una passa enrera en el compliment dels criteris, dels ítems establerts per Transparència Internacional i que el Govern Bauzá havia posat com mostra de la seva bona gestió; bé, idò, a partir d'aquesta nova llei, aquells ítems, alguns dels quals ja s'ha esmentat, doncs els podríem començar a esborrar: si havíem augmentat, deia el Govern, en transparència, gràcies als ítems referits a Transparència Internacional, ara baixariem deu punts, perquè no compleix ni la meitat dels que Transparència Internacional estableix.

Tampoc no recull aquest text els compromisos que el Govern, en diferents moments ha fet en relació amb la transparència, i vull recordar un dels darrers, les comissions de serveis, un compromís del Govern, de la conselleria d'Educació, era publicar precisament les comissions de serveis, ni una referència al text.

Les declaracions d'interessos i d'activitats, el text estableix que són públiques, però que es determinarà reglamentàriament, és a dir que ho farà el Govern. Després, respecte de les declaracions de béns i drets, diu que són públiques, però són reservades i només hi tenen accés el Parlament, d'acord amb un reglament que determinarà el Govern. Açò és el que diu, açò és el que diu. La Llei estatal del 2013 modifica la Llei de conflicte d'interessos amb una disposició addicional i estableix exactament el contrari, diu: "El contingut de les declaracions de béns i drets patrimonials dels membres del Govern i dels secretaris d'Estat i d'altres alts càrrecs, que es preveu a l'article 3 d'aquesta llei, es publicaran en el *Boletín Oficial del Estado*". El Govern ens proposa una regulació a l'antiga que contradiu la llei estatal, bé, la contradiu, va en direcció contrària a la Llei estatal.

I a més, després, és un text farcit d'errors; per exemple, l'article 43.5 diu que a la secció d'interessos i activitats es registraran les declaracions regulades a l'apartat a) de l'article 42, un va a l'article 42.a) i parla de la declaració de causes de possible incompatibilitat. L'article 43.6 parla de la secció de béns i drets patrimonials, que es registrarà la declaració regulada a l'apartat b) de l'article 42, un va a l'article 42.b) i parla de la declaració sobre interessos i activitats. No quadra res, no quadra res, el text és impresentable.

Però és que més, ni una referència a la Llei estatal, jo crec que aquí, que hi ha tants de llicenciats en dret, sabran que la Llei de transparència estatal és una llei que s'empara en els articles, en l'article 149.1.13 i 18, que parla de les competències exclusives de l'Estat i per tant gran part de la Llei estatal en els seus articles i disposicions té caràcter bàsic. Què és el que no té caràcter bàsic i que, per tant, les comunitats autònomes poden desenvolupar? El títol III, per exemple, dedicat al Consell de transparència i bon govern; els títols I i II, relacionats amb la publicitat activa; el portal de transparència; les unitats d'informació; tot allò referit al bon govern. I ho fa, aquests text, el text presentat pel Partit Popular? No.

Detallem algun dels aspectes, en l'àmbit, la Llei estatal abasta el govern, l'administració autonòmica, els ens vinculats a l'administració autonòmica, però també els consells, els ajuntaments, els partits, les entitats empresarials; aquesta llei no, aquesta llei només desenvolupa un àmbit, l'àmbit autonòmica, sense tenir en compte ni els consells ni els ajuntaments. Quan, no només ho podria fer, sinó que ho hauria de fer, ho hauria de fer com ho han fet les comunitats autònomes que han legislat després de la Llei del 2013, de la Llei estatal, Canàries, Catalunya, i ho han fet. I agafin Canària com a exemple, on els cabildos són incorporats a la Llei de transparència, perquè regeixin unes mateixes condicions, uns mateixos criteri de transparència.

La Llei estatal incorpora els partits, els sindicats i organitzacions sindicals, aquesta llei no, la proposta del Partit Popular no; és a dir que els recursos que la comunitat autònoma aporta als partits o als sindicats o a les organitzacions empresarials no estan subjectes a la Llei de transparència, no. Òrgan de control? Aquest govern, perdó, el Grup Popular estableix com a òrgan de control una oficina que l'anomena de bon govern, conflicte d'interessos i règim d'incompatibilitats, i no diu res de transparència. On és el dret a l'accés a la informació, on és la publicitat activa, on? No es regula, aquest òrgan no es contempla, no es preveu que tenguí cap control sobre les dues columnes bàsiques de la transparència, que és la publicitat activa i que és el dret a l'accés a la informació.

Publicitat activa, que és l'àmbit on la comunitat autònoma podria legislar més, perquè la llei estatal de bases, només estableix uns principis generals. Bé, idò, què hi dedica? La Llei catalana, 24 articles; la Llei de Canàries, 18 article; la proposta del Partit Popular, 1 article, 1 article, per no dir res, un article per no dir res, el qual, a més a més, el comparteix amb el portal de transparència, per no dir res, portal de transparència, un instrument bàsic que té capacitat la comunitat autònoma per definir l'abast i el contingut relacionat amb la publicitat activa, tampoc, tampoc no diu res.

Sobre el dret a l'accés a la informació, és cert que la llei estatal doncs es molt precisa i tal vegada deixa poc marge, però en deixa així i tot; jo li puc dir que si el Partit Popular s'hagués preocupat a comparar la legislació que ja s'ha aprovat en aquest sentit, quines possibilitats tendríem? Podria preveure, per exemple, doncs uns terminis menors de resolució de les sol·licituds d'informació; la Llei estatal estableix un més, prorrogable a un altre mes, i les lleis autonòmiques, algunes, han reduït aquest temps d'ampliació a quinze dies. Una altra possibilitat, podria consagrar, com ho fan la Llei catalana i la canària, que vigís el règim de silenci positiu respecte de les sol·licituds d'accés a informació, que ara la Llei estatal estableix com a negatiu i aquesta no diu res, per tant, també.

Modular els límits i les causes d'inadmissió, un altre àmbit on aquesta llei podria actuar, no diu res. Vincular transparència amb participació ciutadana, ja ho han dit, un article de tres línies li dedica a la participació ciutadana, tres línies que, a més a més, si les llegeixen, no diu res. És que el text que ens han presentat és impresentable, és autènticament impresentable. Però no només és impresentable, és que contradiu tot allò que el Partit Popular i el Govern havien defensat aquí, tant a Transparència Internacional, em referesc a l'ONG, tant de dir que ens ha avalat, que hem progressat, ara som un poc millors que ahir, bé, idè, Transparència Internacional els demana uns mínims que aquest text no aconsegueix, els demana silenci administratiu, que el silenci administratiu negatiu no sigui el criteri per a l'accés a la informació i proposa un silenci positiu, no ho contempla; proposa una agència o un organisme de control independent, no vinculat a l'executiu, bé, idè, la proposta del Partit Popular fa el contrari; no fonamenta el dret a l'accés a la informació en l'article 20 de la Constitució, açò ja no li demanarem, supòs que és demanar massa, perquè seria considerar el dret a l'accés a la informació un dret fonamental, seria demanar massa, possiblement seria massa.

En qualsevol cas, aquest text, senyors del Partit Popular, el millor que poden fer és retirar-lo, és, no només inoportú, no només és nefast, no només és contradictori, sinó que contradiu tot allò que des de la Llei estatal es proposa. És incompreensible que aquest govern hagi presentat aquesta proposta. Jo els torn insistir, no vulguin convertir aquest debat en un debat de Llei d'incompatibilitats, l'únic aspecte que la Llei estatal de transparència introdueix, referit a les incompatibilitats, és un, insistesc, una modificació a través de la disposició final segona, i el que fa és el contrari del que proposa el Partit Popular.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Què proposa? Que el contingut de declaracions de béns i drets patrimonials dels membres del Govern i secretaris de l'Estat que preveu l'article 3 es publiquin en el *Boletín Oficial del Estado*; sap què proposa el Partit Popular? La regulació que teníem abans, és a dir, dir que el registre i l'accés seran públics, però restringit. I qui hi tindrà accés? Òrgans judicials, Parlament, etcètera, això és l'exemple del Partit Popular. No és un avanç en la transparència, és un retrocés; no és coherent ni amb la legislació estatal, ni tan sols crec que sigui conscient del pes, de l'abast d'una llei estatal que, en gran part, regula, és una regulació bàsica i que el que hauria de regular no ho fa, no ho regula, ho deixa en blanc i per tant es converteix en una llei que és no-res.

Aprovar açò i no-res és exactament el mateix; aprovar açò i anar en contra de la transparència és exactament el mateix. No li podem donar suport, no li donarem suport si no és una proposta que avanci, que no suposi cap retrocés en transparència, i ho suposa. Per tant, no tindrà el nostre suport.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Entram en el torn de rèplica, per part del proposant té la paraula el Sr. Miquel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Són vostès ben previsibles, vostès no enganyen ningú, nosaltres pensàvem ja que vendrien aquí a reproduir aquest discurs incendiari que han reproduït durant els darrers dies i, efectivament, no ens hem equivocat, un debat incendiari que no deixa espai a qualsevol tipus d'expectativa, la carbonitzen a fi que puguem arribar al mínim de consensos possibles. Aquest és el seu tarannà, a diferència del tarannà del Grup Parlamentari Popular.

I no són vostès, precisament, aquells que poden presumir de tenir la transparència màxima universal i absoluta, i avui ho han fet aquí, jo vull recordar quan els toca a vostès governar què és el que fan, com ho fan i on ho fan. Mirin, recordin vostès que quan vostès governaven varen habilitar aquesta Oficina de transparència i béns patrimonials, se'n recorden, veritat? Tots se'n recorden, 50.000 euros que s'havien pressupostat perquè en aquest Parlament es creàs una oficina de transparència que mai no es va arribar a crear. Aquesta és la seva transparència. I jo els puc mostrar perfectament els apartats pressupostaris on vostès habiliten aquestes partides, però mai no s'arriba a crear aquesta oficina parlamentària. Això és transparència, això és la seva transparència.

Però mirin, jo...

(*Remor de veus*)

...a mi em sap greu que vostès no reconeixin aquells indicadors que a nosaltres ens donen, a aquesta comunitat autònoma, una situació privilegiada dins el rànquing de transparència nacional, em sap greu; però mirin, no ho discutiré, això, no entraré en aquesta qüestió, l'únic que els puc dir és una cosa: que vostès quan governaven estàvem dalt de tot de l'opacitat nacional, dalt de tot, però de l'opacitat i no de la transparència, i això, els agradi o no els agradi, en aquesta comunitat autònoma precisament ha canviat.

Els he de dir que vostès no han estat, i em sap greu, a l'alçada de les circumstàncies d'aquest debat, no hi han estat. Tan malament està la nostra llei que ni almanco hi ha res que vostès puguin reconèixer? Mirin, a mi el que em sembla i la impressió que en dona és que vostès rebutgen la totalitat d'aquest text perquè ve d'on ve, perquè ve del Grup Parlamentari Popular, i això és el que vostès han vengut fent al llarg de tota aquesta legislatura, mantenir una actitud de no arribar a consensos, una actitud excloent i una actitud totalment antidemocràtica en aquest sentit; o és la seva llei o aquí no hi ha llei!, vostès han arribat a dir això, o és la seva llei o aquí no hi ha llei de transparència possible. O amb vostès o contra vostès; això és intolerable, i és intolerable que no puguem arribar a consensos de màxims o encara de mínims, amb aquesta llei. Jo

estic disposat a partir de demà a asseure'm amb vostès, estic disposat, cosa que em sembla que vostès, d'acord amb les seves paraules, no estan disposats a fer precisament amb mi. Aquesta és la meva sensació, això és la meva percepció del que ha succeït d'acord amb les intervencions que vostès han tengut en aquesta tribuna.

Àmbit d'aplicació. Miri, Sra. Aguiló, vostès que són els defensors màxims de les autonomies institucionals, municipals, insulars, vostès avui vénen a destruir aquest principi constitucional amb la seva llei; nosaltres el volem preservar, nosaltres el volem preservar...

(Se sent una riulla de fons)

...nosaltres el volem preservar perquè precisament aquesta autonomia és una qüestió constitucional que nosaltres volem salvaguardar sota qualsevol altra qüestió.

I una cosa que m'hagués agradat que vostès haguessin fet avui aquí: vostès no ens han explicat, encara queda per explicar, encara que nosaltres ho entenguem, el perquè vostès presenten una proposició de llei en contra de la seva pròpia llei; això no ha estat explicat, això no ha estat explicat!; alguna cosa hauran fet vostès malament a l'anterior text per haver de modificar-lo en aquestes alçades. Miri, no és que ho digui jo, és que ho diu el Consell Consultiu, ho diu el Consell Consultiu. El Consell Consultiu en un dictamen diu precisament els mals que patia la seva llei i que nosaltres hem vengut reproduint sobre aquesta tribuna dia rere dia. Diu el Consell Consultiu: "*La afirmación contenida en la disposición adicional tercera 4/2011, que dice que esta ley no puede suponer incremento de gasto público, carece de toda eficacia, y a lo que ha llevado simplemente es a la no aplicación de la ley en toda su extensión*", una llei impossible d'aplicar. És precisament per això que vostès avui presenten una esmena a la totalitat de la seva llei. I vostès s'escandalitzen: és que en aquestes alçades el Partit Popular presenta una proposta de llei de transparència; però si han estat vostès!, però si han estat vostès que ens han dut a aquest debat! Avui som aquí per vostès, i avui els sap greu, no els va bé i no encaixen que el Grup Parlamentari Popular tengui també respostes en matèria de transparència, no els va bé que el Grup Popular tengui també respostes en matèria de participació ciutadana, i no els va mica bé que el Grup Parlamentari Popular tengui també respostes en relació amb la governança.

Mirin, torn referir-me al Consell Consultiu perquè crec que és important; se n'ha fet referència aquí, però jo vull tornar a insistir en aquesta qüestió. Consell Consultiu...

(Remor de veus)

Va passar la seva llei 4/2011 pel criteri del Consell Consultiu?, va passar pel criteri del Consell Consultiu? No, no va passar pel dictamen del Consell Consultiu. Això és transparència?, això és bona governança?, això és fer les coses bé? Vostès tenien molta pressa; s'acabava la legislatura i vostès havien de donar una sensació que aquí no passava res, que aquest era un bon govern, que tot era transparent i que tot funcionava en condicions, i vostès varen agafar de pressa i corrent, varen portar en aquest parlament aquesta llei, per dar precisament aquesta sensació, i varen fer un bunyol!, i varen fer un bunyol! Però no ho dic jo, que feren un bunyol, si és que els

ho diu el Consell Consultiu!, una llei absolutament inaplicable, inaplicable, que avui...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Jerez, per favor.

EL SR. JEREZ I JUAN:

...que avui, fa poques setmanes vostès li donen sepultura, que vostès mateixos l'afusellen, que vostès mateixos. Per tant alguna cosa, i esper que vostè quan tengui el seu torn d'intervenció ens ho expliqui aquí, alguna qüestió tendran a dir del perquè vostès a la seva pròpia llei en tan sols tres anys i poc més presenten una esmena a la totalitat. Alguna cosa no haurà funcionat i alguna cosa precisament vostès no hauran fet bé.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez.

(Alguns aplaudiments)

Contrarèplica per part del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la diputada Lourdes Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSSAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Sí, vàrem ser nosaltres que vàrem aprovar la Llei 4/2011, de la bona administració i del bon govern de les Illes Balears, i n'estam orgullosos; aquesta llei que fa que vostès pugin al seu rànquing de transparència l'hem feta nosaltres...

(Remor de veus)

...i vostès l'han incomplida reiteradament durant aquesta legislatura i l'han dejectada i menystinguda davant aquesta cambra, avui i en el passat, únicament per mirar de justificar-ne l'incompliment sistemàtic.

Però resulta, senyores i senyors diputats, que el text de la llei vigent, que dejecten i menystenen, és el text que han fet servir de base per al seu text alternatiu. Si comparen els dos texts veuran que són molt semblants. Sí, sí, vostès l'han assumit, sí, però una vegada que li han retallat convenientment i d'acord amb el seu ADN tot allò que eren obligacions concretes del Govern, llevant tot allò que suposava una certa autonomia en el control de govern. Recullen les bones paraules però les converteixen en fum, perquè lleven totes les exigències. Això és el seu text alternatiu.

I si volen consensos ens hi podem trobar i podem estar d'acord, però han de retirar aquest text alternatiu i hem de fer feina sobre la base de la nostra proposició no de llei, perquè la nostra proposició de llei conté un text que realment avança en transparència, no que retrocedeix, com és aquest. No estam disposats que es doni ni una passa enrere en aquesta matèria, i el seu text és un despropòsit i ho saben.

I ara em referiré a la disposició final. Vostès modifiquen, a través de la disposició final, el decret d'atribució de competències del president a les direccions generals. La primera assignatura, la primera cosa que s'estudia a la facultat de dret són les fonts del dret, i se'ns ensenya, Sr. Jerez, que entre les normes regeixen dos principis: el principi de jerarquia i el principi de competència, el principi de competència, i vostès se'l boten i diuen al president com ha de dirigir el Govern i com ha de distribuir i atribuir les competències, i això no ho poden fer, simplement perquè és una competència estatutària del president. Menysten fins el propi president amb aquest despropòsit, això fan, això fan!

I què passa?, a veure, amb aquest precedent què passa? Ara imaginin que governen amb majoria la propera legislatura, jo esper que no governin, però si governen amb majoria què passarà? Que l'oposició majoritàriament es podrà posar d'acord i podrà desmuntar el Govern al president fent un decret..., modificant per llei el decret del president!, modificant per llei el decret del president!, i després dient: "*y a partir de ahora esta modificación tiene carácter reglamentario*"? Perquè això és el que fa, això és el que fan vostès. És que... Miri, està ple de..., jo no sé si ho he de qualificar d'ignorància, de manca de respecte institucional, de manca de respecte a la democràcia, a la separació de poders, al repartiment competencial... Una falta de seriositat que és increïble. Perquè no en tenen, de respecte institucional, no respecten el funcionament democràtic de les institucions, no respecten les normes vigents, no respecten el seu propi president. Mesclen ous amb caragols: la carrera administrativa dels metges amb ordenació farmacèutica, el mecenatge amb el cànon d'aigua... Vostès no són fiables, no són fiables.

Avui els hem vist com treien pit amb la puntuació que els ha atorgat l'organisme de Transparència Internacional. Doncs bé, els avanços en transparència s'han produït per dues raons, Sr. Jerez, per dues: perquè durant la legislatura passada es va preparar el suport informàtic per poder tenir un portal de transparència, perquè els he de recordar que veníem de l'època Matas i veníem de l'època més obscura, a la qual vostès ens volen fer tornar, i nosaltres vàrem haver de necessitar aquella legislatura per preparar el portal de transparència que vostès han utilitzat, i perquè vàrem aprovar una llei que complia una sèrie d'indicadors de Transparència Internacional que vostès ara, ara, si s'aprova aquest text, faran decaure, faran decaure! Però sobretot, sobretot, s'impedirà el control extern amb una oficina independent que eviti que el Govern menteixi i doni gat per llebre en els seus informes de Transparència Internacional, perquè quan menteixen a Transparència Internacional ens menteixen a tots, quan diuen que tenen un consell Econòmic i Social ens menteixen a tots, quan diuen a Transparència Internacional que tenim una Sindicatura de Greuges o un òrgan similar ens menteixen a tots, quan diuen que tenim un codi ètic d'obligat compliment ens menteixen a tots, quan diuen a Transparència Internacional que...

Miri, és que jo ahir "flipava en colorins", quan mirava els índexs de transparència al·lucina, és que jo al·lucina, al·lucina!

I miri, Sr. Jerez, jo li ho he de dir: jo li sent dir a vostè que diu que vol que això sigui una llei d'estat, que no es toqui mai. Com vol que no la toquem?, com vol que no la toquem?!, amb aquest desastre que ens presenten, com vol que no la toquem? És que s'ha d'haver acabat, és que hi ha d'haver un control extern, i vostè m'ha dit que per tocar-la, la primera cosa, la primera, l'única condició que ens posava, quasi quasi, quasi quasi l'única, la primera condició que ens posen és que no hi pot haver un control extern, que el control ha de ser intern. Sí, sí; sí, sí, ha dit això, ha dit això! Vostè ens ha dit: "sempre que no es furti a l'executiu les seves competències executives", perquè el no volen és que el control sigui extern, això és el que no volen, i li faig saber que el control extern és un dels indicadors de Transparència Internacional, perquè no hi ha transparència si no hi ha la possibilitat d'un control extern, no n'hi ha, no n'hi ha i per tant nosaltres, a aquest text alternatiu, no li donarem suport, no n'hi podem donar, i..., en parlarem a les esmenes, però veig molt difícil que si no retiren aquest text i adopten el que suposa passes endavant es pugui aprovar per aquest parlament, pugui arribar-se a aprovar un text que realment suposi un avanç en matèria de transparència.

Vostès ens tornen cap enrere i nosaltres no hi donarem suport. Moltes gràcies, Sr. President.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

En torn de contrarèplica... té la paraula, pel Grup Parlamentari MÉS, el Sr. Nel Martí, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies. Jo crec que està tot massa clar. En qualsevol cas el Sr. Jerez no m'ha resolt cap dels dubtes, errors, de la llei. Com és possible que les causes d'incompatibilitat es regiran per la secció d'interessos i activitats?, o per què la secció de béns i drets patrimonials es regularà per la declaració d'interessos i activitats? Són errors..., és que està infestat d'errors, està infestat.

Jo no sé si la referència al fet que ara no volem respectar l'autonomia de consells i ajuntaments referit a la regulació, jo no sé si..., supòs que sí, que havia de ser seriosa i que és la postura que es defensa, és a dir, es defensa que a la llei estatal es pot regular, es regulen consells, ajuntaments, partits, sindicats, entitats empresarials, i a l'autonòmica no, quan una part important de la legislació estatal es pot i s'ha de desenvolupar a través d'una llei autonòmica, i no s'ha de regular! Açò és el que m'estan defensant; m'estan defensant que els recursos d'aquesta comunitat que aniran a subvencions a partits, a entitats empresarials, no han de ser objecte de transparència?, açò és el que estan afirmant? M'estan afirmant

que no podem regular de forma unitària el portal únic?, que no podem regular el silenci positiu amb el dret a l'accés a informació de forma conjunta, la publicitat activa, tot allò que ha de ser publicitat? Tot açò a la nostra comunitat no es pot regular de forma conjunta? Vostès diran que ho fa l'estatal; perdonin, si m'ho diuen és que no s'han ni dignat a llegir ni estudiar la llei estatal.

Deia l'altre dia el fiscal superior de Balears a la memòria, a la presentació de la memòria de la Fiscalia de 2013, que era imprescindible que les institucions que manegen recursos públics intensifiquin els mecanismes de control per acabar amb la lacra de la corrupció, i es diu açò i es proposa un text en què sembla que la corrupció els ve de nou. Transparència Internacional relaciona precisament la transparència amb el grau de control de la corrupció: com més transparència, més control hi ha en la corrupció. L'índex, al qual ha contribuït molt aquesta comunitat autònoma, en corrupció, en la percepció de la corrupció, cau de forma en picat.

Vostès podran dir que han fet avanços en transparència, però jo els ho tornaré a dir, ja els ho vaig treure altres vegades però aquest és el darrer índex de Transparència Internacional respecte de la corrupció del 2014: bé, idò, Espanya i la comunitat autònoma de les Illes Balears continuen baixant llocs en percepció de la corrupció, que indica que els ciutadans veuen més corruptes les institucions i l'activitat pública i política d'aquesta comunitat autònoma, per davall de Qatar, de Botswana, de Taiwan... Bé, idò, per allà davall estam nosaltres, i vénen aquí i ni una paraula de combatre la corrupció, quan aquest hauria de ser el primer objectiu.

Ens diuen que no hem complert amb l'oficina de control; d'acord?; on és l'oficina de transparència i control de patrimoni dels càrrecs públics que es va aprovar amb la Llei de mesures tributàries i administratives el 2006?, on és?, on és?, una figura amb la qual nosaltres ja li hem dit que compartiríem algunes coses, per exemple la seva independència i la seva vinculació. No, no, perdonin, tornaré a llegir el *Diari de Sessions* d'una diputada que la defensava aquí...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Eh?, el gener del 2007...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Jerez, no pot intervenir.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

"El gener del 2007 no es preocupin vostès que estarà en marxa", una diputada d'aquesta cambra, açò és el que deia, estarà en marxa. Jo ho veim.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

I en segon lloc, i acab, torn a insistir...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Jerez, no pot intervenir.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...com és possible que ni una referència a la llei estatal? Aquest text és impresentable, és que no són ni conscients que la llei estatal en gran part de la seva normativa és bàsica, és bàsica i no la poden contradir, que es regula en base a la competència exclusiva -l'article 149 de la Constitució-, i els és igual; i tampoc no contemplen tots els espais, tots els àmbits on sí es podrien desenvolupar, i aquells espais i aquells àmbits on es podrien desenvolupar precisament són els articles que no diuen res, no diuen res. Diguin-me una llei autonòmica que s'hagi desenvolupat després de la llei estatal on no hi hagi un extens apartat de publicitat activitat; diguin-me'n una. Una, si surt endavant, serà aquesta, un article que no diu res sobre participació vinculada a la transparència, un article que no diu res és la seva proposta, i vostès vénen aquí a defensar-la; amb quina dignitat?, amb quina dignitat?

Torn a insistir: volen convertir aquest debat en un debat sobre incompatibilitats. Què fa la llei estatal d'incompatibilitats, la va incorporar a la Llei de transparència, la va incorporar? Respongui'm, ho saben: no la va incorporar. Va modificar, ha modificat algun aspecte?, un a través d'una disposició, i, li ho torn a dir, en sentit contrari del que vostès proposen. Què és aquest partit Popular, per favor?!, què és aquest partit Popular?, que continua regulant les declaracions d'interessos d'activitats a l'antiga, torna entendre la transparència a l'antiga, quan fins i tot els seus amb una llei estatal, fins i tot els seus amb una llei estatal proposen mesures de major transparència, que ja és dir.

Crec que el debat d'avui efectivament és molt trist, molt nefasta. A final d'una legislatura repetim la situació de l'inici de la legislatura, amb el seu avantprojecte, amb l'avantprojecte d'aquest govern per modificar la Llei de bon govern, i no va tirar endavant, no va tirar endavant perquè el Consell deia d'aquell avantprojecte de llei que era impresentable. Bé, idò, avui m'agradaria que el Consell Consultiu es pogués pronunciar sobre la seva esmena a la totalitat, perquè poden estar segurs que diria el mateix, entre altres coses no pot dir altra cosa perquè gran part de l'articulat és literal, és el mateix...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'acabar, Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Per tant, aquest projecte, lamentablement, no trobarà el nostre acord perquè és un projecte i una proposta que retalla, que és un retrocés en transparència, i els ciutadans volen transparència ja, volen transparència, perquè és l'únic instrument vàlid en contra de la corrupció. Allà vostès si són incapaços de presentar un text presentable, digne, coherent i amb un mínim de rigor; aquest no ho és. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a les votacions. Començam a votar. Votam.

Queda aprovada l'esmena amb 27 vots a favor i 24 en contra.

I no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.
Gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS